

εργατική αλληλεγγυη

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

No 1617, 10 Απρίλη 2024

www.sekonline.gr

τιμή 2 ευρώ

ΟΛΟΙ/ΕΣ ΣΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΑ 17 ΑΠΡΙΛΗ Θέλουμε αυξήσεις -Όχι δολοφονικές ιδιωτικοποιήσεις

22/2, Αθήνα. Απεργία στην Υγεία. Φωτό: Μάνος Νικοηάου

Μπαίνουμε στη μάχη
των Ευρωεκλογών

σελ. 2

Παλεύουμε
με οδηγό τον Λένιν

σελ. 10, 11

ΑΓ. ΣΑΒΒΑΣ
Νίκη του Σωματείου
Ήττα της κυβέρνησης

σελ. 13

Ξεσηκώνουμε όλους τους χώρους για την Πανεργατική

Γυρίστε στις
σελίδες 8, 9, 12, 13

Με μια πολιτική εκδήλωση με θέμα «Η ανατρεπτική αντικαπιταλιστική Αριστερά μπροστά στις μάχες και τις ευρωεκλογές» την Τρίτη 9 Απρίλη ξεκίνησε την προεκλογική της καμπάνια για τις ευρωεκλογές του Ιούνη η ANΤΑΡΣΥΑ.

Μέσα σε συνθήκες που η «παντοδύναμη» ΝΔ βρίσκεται πολιορκημένη από την μαζική οργή και τους αγώνες της εργατικής τάξης και της νεολαίας, η ριζοσπαστικοποίηση και οι πολιτικές αναζητήσεις του κόσμου που παλεύει να είναι πιο μπροστά από τους συμβιβασμούς της ρεφορμιστικής αριστεράς, ανοίγει μια ευκαιρία, μια δυνατότητα για να μπει η αντικαπιταλιστική αριστερά «σφήνα» στο πολιτικό σκηνικό, όπως αναφέρει και το κάλεσμα της ANΤΑΡΣΥΑ για την εκδήλωση.

Με στόχο «την πλατιά συνεργασία των αγωνιστών/ριών και των δυνάμεων της ριζοσπαστικής αντικαπιταλιστικής αριστεράς, δυνατότητα που εκφράστηκε στις δημοτικές και περιφερειακές εκλογές, με χαρακτηριστικό παράδειγμα την «Ανατρεπτική Συμμαχία για την Αθήνα»». Με αυτή την αντιμετώπιση η ΚΣΕ της ANΤΑΡΣΥΑ αποφάσισε ομόφωνα να συμμετέχει στις εκλογές με το όνομα «ANΤΑΡΣΥΑ - Ανατρεπτική Συνεργασία». Μετά την κατάθεση της δήλωσης συμμετοχής στον Άρειο Πάγο, επόμενο βήμα είναι η κατάρτιση του ψηφοδελτίου της κίνησης με τη συμμετοχή αγωνιστριών και αγωνιστών από όλα τα μέτωπα που ανοίγουν και το άπλωμα των εκδηλώσεων σε πόλεις και γειτονιές.

Ξεκινάμε μια καμπάνια με στόχο «να καταδικαστεί και να μαυριστεί η άθλια κυβέρνηση της ΝΔ της λιτότητας, των ιδιωτικοποιήσεων, της εμπλοκής στον πόλεμο, της συγκάλυψης των εγκλημάτων των Τεμπών,

Ξεκινάμε τη μάχη των Ευρωεκλογών

της Πύλου, των παιδιοβιαστών. Για να συνεχίσουμε και να κλιμακώσουμε τους αγώνες μέχρι και τις κάλπες με στόχο το ξήλωμα όλων των αντιδραστικών 'μεταρρυθμίσεων' της κυβέρνησης της ΝΔ. Για να ανοίξουμε το δρόμο για την ανατροπή της κυβέρνησης και της πολιτικής της μέσα από ένα ρωμαλέο κίνημα και δυνατή αντικαπιταλιστική αριστερά».

Δεν περιμένουμε τις συμβολικές πρωτοβουλίες της κοινοβουλευτικής αντιπολίτευσης, μπαίνουμε μπροστά στις μάχες εδώ και τώρα. «Στηρίζουμε τις πρωτοβουλίες για κλιμάκωση των αγώνων και την οργάνωσή τους από τα κάτω, με κρίσιμο επόμενο σταθμό την πανεργατική απεργία στις 17 Απρίλη, για μεγάλες αυξήσεις στους μισθούς ενάντια στην

σκληρή λιτότητα, για την υπεράσπιση των δημόσιων αγαθών και κρατικοποιήσεις με εργατικό έλεγχο, ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις με τα επί πληρωμή χειρουργεία και τα ιδιωτικά πανεπιστήμια. Παλεύουμε να τιμωρηθούν οι ένοχοι για τα εγκλήματα των Τεμπών και της Πύλου, ενάντια στην συγκάλυψη. Για να σταματήσουμε τη σφαγή στη Γάζα και την εμπλοκή στον πόλεμο στην Ουκρανία, για να γίνουν οι πρόσφυγες και οι μετανάστες καλοδεχόμενοι ενάντια στην ΕΕ-Φρούριο, για να σταματήσουμε τις γυναικοκτονίες και την καταπίεση των γυναικών και των ΛΟΑΤΚΙ+ ατόμων, για να σώσουμε τις ζωές και τον πλανήτη από την κλιματική κρίση».

Η μάχη των ευρωεκλογών σημαί-

νει σύγκρουση με την ΕΕ και τις κυβερνήσεις της. «Για να ενισχυθεί αποφασιστικά το ρεύμα της απειθαρχίας, ρήξης και αποδέσμευσης από την ΕΕ που αποτελεί τη δύναμη κρούσης του ευρωπαϊκού καπιταλισμού για την επίθεση στην εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα. Η ΕΕ δεν 'μεταρρυθμίζεται'. Είναι η ΕΕ των πολυεθνικών, της εκμετάλλευσης, του πολέμου, του ρατσισμού, της φασιστικής απειλής, της περιβαλλοντικής και κλιματικής καταστροφής. Γι' αυτό και η πάλη για απειθαρχία-ρήξη-αποδέσμευση δεν είναι σύνθημα για το μέλλον αλλά για το σήμερα. Το δικό μας 'Όχι στην ΕΕ' είναι εργατικό, αντικαπιταλιστικό, διεθνιστικό.

Για να φράξουμε το δρόμο στην

ακροδεξιά και τους φασίστες που τους τροφοδοτούν οι πολιτικές του ρατσισμού και της ισλαμοφοβίας των κυβερνήσεων και της ΕΕ».

Οργανώνουμε μια καμπάνια αιχμηρή πολιτικά και ταυτόχρονα ανοιχτή και ενωτική στον κόσμο της Αριστεράς που αποδεσμεύεται από τον ΣΥΡΙΖΑ, που βρίσκεται μπροστά στην εμπειρία της επανάληψης των υποχωρήσεων και της ίδιας αδιέξοδης κοινοβουλευτικής στρατηγικής που ακολουθεί η Νέα Αριστερά, που διεκδικεί αγωνιστική και πολιτική κλιμάκωση και όχι «φρένο» από την ηγεσία του ΚΚΕ. «Για να βγάλουμε πιο ενισχυμένη την αριστερά που παλεύει για την ανατροπή του καταστροφικού καπιταλισμού, για να μπουν 'οι ζωές μας πάνω από τα κέρδη τους' με την εργατική τάξη στο τιμόνι της κοινωνίας και της εξουσίας. Μία αριστερά πολιτικό στήριγμα στους αγώνες, που θα έχει βγάλει καθαρά συμπεράσματα από την 'πρώτη φορά αριστερή κυβέρνηση' και θα έχει συνείδηση ότι μέσα στο σημερινό πλαίσιο δεν μπορεί να υπάρξει 'κυβερνητική πολιτική' σε όφελος του λαού».

Οι αγώνες της εργατικής τάξης και της νεολαίας έχουν βυθίσει την κυβέρνηση της ΝΔ στην κρίση με τις απεγνωσμένες εκκλήσεις του Μητσοτάκη για «σταθερότητα». Η συμμετοχή της ANΤΑΡΣΥΑ - Ανατρεπτική Συνεργασία στις ευρωεκλογές είναι μια παρέμβαση για την ενίσχυση και κλιμάκωση αυτών των αγώνων για να φτάσουν στη νικηφόρα τους έκβαση. Χιλιάδες αγωνιστές/τριες αναζητούν αυτή την προοπτική. Σ' αυτούς απευθύνεται το κάλεσμα της ANΤΑΡΣΥΑ - Ανατρεπτική Συνεργασία για να δώσουμε τη μάχη μαζί!

Α.Μ.

Το μισό Υπουργικό Συμβούλιο του Μητσοτάκη κάθισε προσοχή μπροστά στα αφεντικά των 18 μεγαλύτερων πολυεθνικών της φαρμακοβιομηχανίας που βρέθηκαν στην Αθήνα πριν από λίγες μέρες. Ο Μητσοτάκης είχε και προσωπικά κλειστό γεύμα εργασίας με τον Άλμπερτ Μπουρλά, τον Διευθύνοντα Σύμβουλο της Pfizer και εκπρόσωπο του καρτέλ της φαρμακοβιομηχανίας.

Ο Μητσοτάκης μάλιστα μπροστά στις κάμερες συνεχάρη τον Μπουρλά για την πρωτοβουλία του να φέρει τους φαρμακοβιομήχανους στην Ελλάδα. Ποια είναι όμως είναι η "πρωτοβουλία" του Μπουρλά και τι ήρθαν να ζητήσουν από τον Μητσοτάκη; Ο ίδιος ο Μπουρλά τα λέει ανοιχτά. Ήρθαν να πάρουν εγγυήσεις ότι έχουν την ελληνική κυβέρνηση στο πλευρό τους ενάντια σε οποιαδήποτε συζήτηση να μπουν έλεγχοι στις τιμές των φαρμάκων και ακόμη περισσότερο να μην μπει χέρι στις πατέντες των εταιρειών και επιτραπεί να παράγονται φτηνότερα φάρμακα.

«Ένας από τους λόγους για τους οποίους ερχόμαστε στην Ελλάδα είναι ότι η Ελλάδα υποστηρίζει σταθερά την καινοτομία. Σε ευρω-

ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ-ΦΟΝ ΝΤΕΡ ΛΑΙΕΝ

Συνένοχοι στα σκάνδαλα

παϊκό επίπεδο, είναι μία από τις χώρες που θεωρούμε ότι παίρνει πολύ σαφείς θέσεις όσον αφορά σημαντικές πτυχές της προώθησης της καινοτομίας, όπως η πνευματική ιδιοκτησία, η πρόσβαση στα φάρμακα. Θέλουμε να στείλουμε ένα μήνυμα με την επίσκεψή μας εδώ, σε αυτή τη χώρα, πόσο ευχαριστημένοι είμαστε και πόσο θα θέλαμε να συνεργαστούμε μαζί σας.» Ο Μπουρλά έγινε πιο συγκεκριμένος. Το σημαντικότερο, είπε, «είναι οι πολιτικές υπέρ της καινοτομίας και ιδιαίτερα η προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας. Στους άλλους τομείς της βιομηχανίας, οι επενδύσεις έχουν φυσική διάσταση, όταν μιλάμε για [...] αυτοκινητοβιομηχανία, πρόκειται για εργοστάσια κατασκευής αυτοκινήτων. Στη δική μας περίπτωση, οι περισσότερες επενδύσεις μας μεταφράζονται σε μία φόρμουλα σε ένα κομμάτι χαρτί. Είναι λοιπόν εξαιρετικά σημαντικό, εάν είναι να

πραγματοποιηθούν αυτές οι επενδύσεις, κάθε επενδυτής να νιώθει ότι αυτή η επένδυση σε άυλα περιουσιακά στοιχεία προστατεύεται».

Οι φαρμακοβιομηχανίες είναι ένα από τα μεγαλύτερα παράσιτα του πλανήτη. Ξεζουμίζουν το δημόσιο χρήμα εκμεταλλευόμενες την έρευνα που γίνεται στα πανεπιστήμια και μετά πατεντάρουν τα φάρμακα για να αποκλείσουν τους φτωχούς. Θησαυρίζουν από τις συμφωνίες που κάνουν με το δημόσιο, αλλά κατευθύνουν την «έρευνά» τους στους τομείς που τους φέρνουν κέρδη όχι εκεί που υπάρχει ανάγκη. Για τον Μπουρλά τα φάρμακα είναι όπως τα αυτοκίνητα, όσο πιο ακριβά τόσο πιο καλά, αρκεί να υπάρχουν πελάτες (ασθενείς) να τα αγοράζουν. Και ο Μητσοτάκης είναι στο πλευρό του.

Η πανδημία απέδειξε πόσο μακριά από τις ανάγκες βρισκόταν η έρευνα των φαρμακοβιομηχανιών. Επιστήμονες προειδοποιούσαν από

καιρό για την πιθανότητα ενός ιού που θα προκαλέσει παγκόσμια κρίση, αλλά ποιος κερδίζει ψάχνοντας φάρμακα για ασθένειες που ακόμη δεν υπάρχουν; Παρότι πιάστηκαν στον ύπνο, δεν βγήκαν χαμένοι. Τα κράτη έτρεξαν να τους αναθέσουν να φτιάξουν τα εμβόλια, με το αζημίωτο βέβαια. Τα κέρδη των φαρμακοβιομηχανιών εκτοξεύθηκαν. Η Pfizer έσπασε το ρεκόρ το 2022, έγινε η πρώτη εταιρεία στην ιστορία που έσπασε το φράγμα των 100 δισεκατομμυρίων σε τζίρο. Αν αφαιρεθεί το τμήμα του τζίρου που αφορά τον Covid, απομένουν 43 δισεκατομμύρια που είναι στα ίδια επίπεδα και πριν από την πανδημία. Και ενώ θησαύριζαν πάνω στην αγωνία του πλανήτη, εξασφάλιζαν ταυτόχρονα ότι οι φτωχές χώρες δεν θα έχουν πρόσβαση στα εμβόλια. Ο Μπουρλά είπε στον Μητσοτάκη ότι η ελληνική κυβέρνηση πρέπει να μπει ανοιχτά στο μπλοκ των χωρών που θα κόψουν κάθε συζήτηση στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου για χαλάρωση των νόμων για τις πατέντες. Και ο Μητσοτάκης του είπε Ναι σε όλα.

Συνέχεια στη σελ. 19

28/2, Πανεργατική απεργία στην Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μικαηλίδης

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ

Στις 8.350 ανέβηκε ο δείκτης της οικονομικής εξορμησης με τις 4.500 που συγκεντρώθηκαν την εβδομάδα που πέρασε.

Ευχαριστούμε τις συντρόφισσες και τους συντρόφους, τις φίλες και τους φίλους που μας έστειλαν τις ενισχύσεις τους:

Νίκος Ν. 150 ευρώ, από 100: Ηλίας Κ., Βικτωρία Σ., Γιώργος Τ., Θανάσης Δ., Μαρία Σ., Διονύσης Π. Από 50: Νάντια Σ., Μιχάλης Μ., Μιχάλης Τ., Μαρία Σ., Σπύρος Μ., Δέσποινα Κ., Αφροδίτη Φ., Μηνάς Χ., από 40: Κώστας Κ., Βολφ Β., Μαρία Χ., από 30: Αλίνα Κ., Μαρία Α., από 20: Εβελιν Β., Παναγιώτης Φ., Ελένη Κ., Μαρία Ε., Αντρέας Π. από 15: Θωμάς Α., Νίκος Κ., και Ανίτα Γ. 10.

Ευχαριστούμε τους συντρόφους και τις συντρόφισσες που με τα κουπόνια συγκέντρωσαν και μας έστειλαν: Κικιλί 160 ευρώ, Περιστέρι 170, Ζωγράφου 60, εξορμήσεις στις πλατείες: Κυψέλη 75, Χαμοστέρνα 15, Ηλιούπολη 7.

Από εργατικούς χώρους Άγιος Σάββας 200, Τσαμούρης ΑΕ 50, ΑΑΔΕ 40

Τέλος ευχαριστούμε τους συντρόφους που γράφτηκαν συνδρομητές στην εφημερίδα και το περιοδικό Σοσιαλισμός από τα Κάτω: Βασίλης Κ., Κώστας Κ., Μαρίνα Μ., Σπύρος Κ., Νίκος Κ., Αφροδίτη Μ., Λευτέρης Μ., Μήτσι Μ., Βασίλης Μ., Κώστας Τ., Βασίλης Κου., Φαίδωνας Κ.

Μπορούμε να τους τσακίσουμε!

Η πανεργατική απεργία στις 17 Απρίλη έχει αποκτήσει μια ξεχωριστή πολιτική σημασία. Έρχεται πάνω στην ώρα που η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας παραπαίει κάτω από το βάρος των εγκλημάτων της, των σκανδάλων και της μαζικής οργής. Και ταυτόχρονα δείχνει το δρόμο για να τελειώνουμε με όλα αυτά. Πηγαίνουμε προς τις Ευρωεκλογές και την ευκαιρία να μαυρίσουμε την κυβέρνηση των δολοφόνων με το εργατικό απεργιακό κίνημα στους δρόμους. Πάμε με το ψηφοδέλτιο ΑΝΤΑΡΣΥΑ-Ανατρεπτική Συνεργασία στο χέρι και οργανώνοντας τη δύναμη της τάξης μας σε κάθε χώρο δουλειάς, σε κάθε γειτονιά. Για να τους τσα-

κίσουμε και να αναδείξουμε τη γνήσια εναλλακτική στην καπιταλιστική βαρβαρότητα, την εργατική εναλλακτική.

Τα εγκλήματα και τα σκάνδαλα του Μητσοτάκη και των υπουργών του είναι εξοργιστικά. Ένα χρόνο τώρα η κυβέρνηση τρέχει για να συγκαλύψει τις δολοφονικές ευθύνες της για τους νεκρούς στα Τέμπη και στην Πύλο, αλλά το κουκούλωμα έχει αποτύχει. Και κάθε μέρα που περνάει έρχεται στο φως άλλο ένα έγκλημα. Η γυναικοκτονία μπροστά στο αστυνομικό τμήμα στους Άγιους Ανάργυρους έχει συγκλονίσει όλο τον κόσμο και δεν απαντιέται με περισσότερους μπάτσους. Η θέση των γυναικών δεν βελτιώνεται με περισσότερα περιπολικά, αλλά με τον αγώνα ενάντια στη σεξιστική καταπίεση και για να φύγουν τα καθημερινά βάρη από τις πλάτες των γυναικών. Αλλά αντί για καλύτερες κοινωνικές υπηρεσίες η κυβέρνηση σπρώχνει κι άλλες ιδιωτικοποιήσεις και στην Υγεία και στην Παιδεία και παντού. Και την ίδια στιγμή έρχονται στο φως οι διαπλοκές ανάμεσα στους φίλους του Μητσοτάκη, την επικεφα-

λής της Κομισιόν Ούρσουλα φον ντερ Λάιεν και το αφεντικό της Pfizer Άλμπερτ Μπουρλά που κερδοσκοπούσαν μαζί πάνω στις πλάτες μας την περίοδο της Πανδημίας.

Γι' αυτό η εργατική αγανάκτηση ξεχειλίζει και τώρα είναι η ώρα για να τη βοηθήσουμε να οργανωθεί και να συγκροτηθεί σε εναλλακτική λύση. Για να το πετύχουμε αυτό πρέπει και μπορούμε να δώσουμε μάχη σε πολλά επίπεδα. Ξεκινώντας από τη μάχη της απεργίας. Οι συνδικαλιστικές ηγεσίες της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ πάνε να κατακερματίσουν τους αγώνες με ανούσιες αλληλοκατηγορίες, διαχωρίζοντας τα οικονομικά από τα πολιτικά αιτήματα. Η επιτυχία της απεργίας είναι υπόθεση της βάσης και προχωράμε να την οργανώσουμε από τα κάτω σε όλους τους χώρους. Για να πάμε προς τις κάλπες της 9 Ιούνη με δυνατό απεργιακό κύμα που θα αποτελειώσει το παραμύθι της «παντοδυναμίας» της ΝΔ.

Αυτές οι μάχες απαιτούν δυνατή επαναστατική Αριστερά. Τα εκατόχρονα του Λένιν μας θυμίζουν ότι το εργατικό κίνημα νικάει και δίνει τις δικές του λύσεις όταν έχει την πρωτοπορία του οργανωμένη έτσι όπως μας δίδαξε το παράδειγμα της Οκτωβριανής Επανάστασης. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα οργανώνει αυτήν την Κυριακή 14 Απρίλη μια μέρα με συζητήσεις αφιερωμένη σε αυτήν την παράδοση. Είναι ένα απαραίτητο βήμα για να συγκροτήσουμε τις δυνάμεις μας μέσα στη δίνη της πολιτικής και κοινωνικής κρίσης. Για να βγάλουμε το κίνημα της τάξης μας νικητή!

Κυκλοφορεί
ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
από τα κάτω

www.socialismfrombelow.gr

Οι αγώνες των εργαζόμενων και της νεολαίας χρειάζονται την δική τους φωνή! Τα τελευταία χρόνια οι μεγάλες εφημερίδες συνδέονται με τα μεγάλα επιχειρηματικά συμφέροντα. Οι εργατικές κινητοποιήσεις και οι συλλογικές πολιτικές δράσεις θάβονται από την συντριπτική πλειοψηφία των συστημικών ΜΜΕ. Όταν δεν μπορούν να μας καταστείλουν χρησιμοποιούν την πένα και το πληκτρολόγιο για να μας διαβάλουν και να λασπολογήσουν τους αγώνες μας.

Χρειάζεται να ενισχύσουμε και οικονομικά και με κάθε τρόπο την Εργατική Αλληλεγγυή που βρίσκεται εκεί που βρίσκονται οι εργάτες και προβάει κάθε κίνημα και κινητοποίηση. Εμείς σαν σωματείο εργαζομένων στον όμιλο Πειφασυν δίνουμε ένα μεγάλο αγώνα εδώ και πολύ καιρό ενάντια στην επίθεση στο συνδικαλισμό, ενάντια στην απόλυση του προέδρου του επιχειρησιακού σωματείου και παλεύουμε για συλλογική σύμβαση. Η Εργατική Αλληλεγγυή με τους συντρόφους της βρέθηκε μαζί μας στήριγμα στις κινητοποιήσεις μας από την πύλη της φαρμακαποθήκης μέχρι και έξω από τα δικαστήρια!

Η Εργατική Αλληλεγγυή από την πρώτη στιγμή έγινε η φωνή και το στήριγμα μας! Κόντρα στην παραπληροφόρηση των μεγάλων συμφερόντων απαντάμε με αντιπληροφόρηση μέσα από την Εργατική Αλληλεγγυή! Αξίζει την στήριξη μας!

Βασίλης Βαλαής

αντιπρόεδρος του σωματείου εργαζομένων στον όμιλο Πειφασυν

Δεν πέρασαν οι διώξεις που επιχείρησε η κυβέρνηση Μητσοτάκη και οι εισαγγελείς στοχοποιώντας το δικαίωμα στη συνδικαλιστική δράση και τη διαδήλωση σε δύο δίκες που πραγματοποιήθηκαν στις 8 και 9 Απρίλη και αφορούσαν περιστατικά που συνέβησαν την περίοδο της πανδημίας. Και στις δύο περιπτώσεις, οι κατηγορούμενοι κρίθηκαν αθώοι, έχοντας τη συμπαράσταση από δεκάδες συνδικάτα, δημοτικές κινήσεις και συλλογικότητες.

Την Τρίτη 9/4 στα Δικαστήρια Ευελπίδων στο κενό έπεσε η πολιτική αντισυνδικαλιστική δίωξη εναντίον των στελεχών του ΣΕΚ Πέτρου Κωνσταντίνου, συντονιστή της ΚΕΕΡΦΑ, πρώην δημοτικού συμβούλου Αθήνας και Γιάννη Σηφακάκη, μέλος του ΚΣΕ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, με την κατηγορία της παρακώλυσης συγκοινωνιών επειδή συμμετείχαν στην 24ωρη Απεργία της ΑΔΕΔΥ, του ΕΚΑ και άλλων σωματείων όπως της ΕΝΕΔΕΠ (ΚΟΣΚΟ), ΣΕΛΑΜΑ, ΠΕΝΕΝ στις 26/11/2020 κατά του αντεργατικού νόμου Βρούτση.

Και οι δύο κρίθηκαν παμψηφεί αθώοι από το δικαστήριο στο οποίο ως μάρτυρες υπεράσπισης παρουσιάστηκαν ο **Παντελής Βαϊνάς**, μέλος της εκτελεστικής επιτροπής της ΑΔΕΔΥ και ο **Αλέξανδρος Μαρτζούκος**, μέλος ΔΣ του ΣΕΗ. Αλλά δεν χρειάστηκε καν να καταθέσουν επειδή αποσύρθηκαν από την υπεράσπιση μετά από πρόταση της έδρας καθώς από την κατάθεση του πρώτου μάρτυρα, αξιωματικού της αστυνομίας, δεν προέκυψε κανένα απολύτως στοιχείο που να επιβεβαιώνει την κατηγορία. Όπως χαρακτηριστικά ανέφερε:

«Είχα τόσες πολλές συγκεντρώσεις εκείνη την περίοδο που όταν με κάλεσαν δεν ήξερα καν για ποια

Δεν πέρασαν οι διώξεις!

9/4, Ευελπίδων. Παμψηφεί αθώοι οι Π. Κωνσταντίνου και Γ. Σηφακάκης. Φωτό: Γιώργος Πίτσας

υπόθεση ακριβώς ήταν. Απ' ότι θυμάμαι ήταν μέρα γενικής απεργίας, εμείς ήμασταν από το πρωί στην πλατεία και οι διαδηλωτές είχαν πιάσει την Κοραή, κρατούσαν αποστάσεις ασφαλείας γιατί τότε ήταν τα μέτρα για τον κόβιντ. Όταν τέλειωσε η συγκέντρωση και τους είπαμε να αποχωρήσουν, τους ζητήσαμε να φύγουν προς τα κάτω, ξεκίνησαν αρχικά στο πεζοδρόμιο και μετά βγήκαν για λίγο στο δρόμο, η απόσταση μέχρι την Ομόνοια είναι άλλωστε πολύ κοντινή».

Στις απολογίες τους ο Πέτρος Κωνσταντίνου και ο Γιάννης Σηφακάκης και στις αγορεύσεις τους οι συνήγοροι υπεράσπισης **Κώστας Παπαδάκης** και **Δημήτρης Ζώτος**, τόνισαν το γεγονός ότι αφενός δεν υπήρχε εξ αντικειμένου θέμα διώξης καθώς δεν υπήρχαν συγκοινωνίες για να παρακωλυθούν αφετέρου ο δρόμος ήταν ήδη κλειστός από την αστυνομία που νωρίτερα είχε παρα-

τάξει τα ΜΑΤ. Η εισαγγελέας πρότεινε την απαλλαγή των κατηγορουμένων από τις κατηγορίες και το δικαστήριο τους έκρινε αθώους.

Προϊόν πολιτικής πίεσης

«Η σημερινή αθωωτική απόφαση έδειξε ότι η δίωξη ήταν προϊόν πολιτικής πίεσης της κυβέρνησης, όπως προέκυψε από την κατάθεση του αξιωματικού της αστυνομίας ο οποίος επεσήμανε πολλές φορές τις άνωθεν εντολές που είχε για αυστηρή συμπεριφορά απέναντι στις διαδηλώσεις» δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη μετά το πέρας της δίκης ο Κώστας Παπαδάκης. «Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι την ίδια χρονική περίοδο, έχουμε απαγορευμένες δύο μεγάλες διαδηλώσεις, του Πολυτεχνείου και του Γρηγορόπουλου, και δίωξη εναντίον αγωνιστών που παραπέμφθηκαν σε δίκη απλώς επειδή προπαγάνδιζαν την απεργιακή συγκέντρωση της 26ης Νοεμβρίου

του 2020 –που μόλις χθες αθωώθηκαν στο δικαστήριο. Είναι μια κινηματική νίκη που δείχνει ότι έχει κατακτηθεί το δικαίωμα συμμετοχής σε διαδηλώσεις και το δικαίωμα να διαδηλώνουμε στο δρόμο. Με το κεκτημένο αυτό πρέπει να συνεχίσουμε, γιατί όσο κι αν η καταστολή οργιάζει, το κίνημα είναι πολύ περισσότερο δυνατό».

«Ο Πέτρος Κωνσταντίνου και ο Γιάννης Σηφακάκης ήταν σήμερα κατηγορούμενοι για διατάραξη της ασφαλείας των συγκοινωνιών επειδή στις 26/11/20 συμμετείχαν στην απεργία της ΑΔΕΔΥ και του ΕΚΑ και πραγματοποιήσαν πορεία προς την Ομόνοια. Η δίωξη αυτή ήταν εξαιρετικά προκλητική γιατί ήταν η πρώτη φορά μετά από πολλά χρόνια που γίνεται δίωξη για διατάραξη ασφαλείας των συγκοινωνιών για μια πορεία που αφορά εργατικά συνδικάτα» μας είπε ο Δημήτρης Ζώτος. «Με αυτήν την έννοια είχε ιδιαίτερη σημασία η αθώωσή τους. Και πράγματι από την ακροαματική διαδικασία προέκυψε ότι έκαναν μια πορεία προς την Ομόνοια κάτι το οποίο το δικαστήριο έκρινε καθόλα νόμιμο και γι' αυτό και τους αθώωσε. Χρειάζεται να τονιστεί ότι καθώς εκείνη τη μέρα είχαν απεργία τα μέσα συγκοινωνίας εξ αντικειμένου δεν υπήρχε η δυνατότητα διατάραξης. Αυτό κάνει ακόμη πιο προκλητική τη δίωξη που άσκησαν η αστυνομία, η κυβέρνηση και η εισαγγελία για πρώτη φορά. Αυτό ήταν το ιδιαίτερο χαρακτηριστικό αυτής της δίκης και γι' αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία και η παμψηφεί αθώωση των κατηγορουμένων».

Γ.Π.

Ψηφίσματα

Με αποφάσεις τους το ΕΚΑ, η ΑΔΕΔΥ, η ΕΙΝΑΠ η ΠΕΝΕΝ, σωματεία και κινήσεις καταδίκασαν τη δίωξη εναντίον των Πέτρου Κωνσταντίνου και Γιάννη Σηφακάκη ζητώντας την αθώωσή τους.

«Είναι μια προκλητική πολιτική και συνδικαλιστική δίωξη. Είναι επίθεση κατά του ΕΚΑ, της ΑΔΕΔΥ και όλων των σωματείων που οργάνωσαν και πήραν μέρος στην απεργία στις 26/11/2020» ανέφερε το ΕΚΑ. «Η απεργία αφορούσε το νομοσχέδιο Βρούτση, μια κατά μέτωπο επίθεση στις συνδικαλιστικές ελευθερίες και στο δικαίωμα της απεργίας. Η πολιτική και συνδικαλιστική αυτή δίωξη δεν θα περάσει!»

Το Γενικό Συμβούλιο της ΑΔΕΔΥ σε ανακοίνωσή του κάλεσε σε παρουσία στη δίκη τονίζοντας ότι «η διαδήλωση δεν είναι παρακώλυση συγκοινωνιών αλλά αναφαίρετο δικαίωμα, που κατακτήθηκε με θυσίες και αγώνες στην περίοδο των ηρωικών αγώνων της μεταπολίτευσης».

«Υπόλογοι και κατηγορούμενοι για τα προβλήματα που εμφανίστηκαν την περίοδο εκείνη δεν είναι εργαζόμενοι, τα συνδικάτα και οι διαδηλωτές στους δρόμους αλλά η κυβέρνηση που άφησε τον λαό απροστάτευτο, αρνούμενη να ενισχύσει τα νοσοκομεία και το δημόσιο σύστημα υγείας» ανέφερε σε ανακοίνωσή της η ΠΕΝΕΝ. «Κάτω τα χέρια από τις πολιτικές – δημοκρατικές ελευθερίες και δικαιώματα».

Το ΔΣ της ΕΙΝΑΠ επίσης καταδίκασε την «πολιτική δίωξη του Πέτρου Κωνσταντίνου και του Γιάννη Σηφακάκη με πρόφαση την παρακώλυση συγκοινωνιών» τονίζοντας ότι «το αναφαίρετο δικαίωμα στην διαδήλωση και την απεργία δεν μπορεί να εμποδιστεί και να ποινικοποιηθεί από κανένα».

«Η επιχείρηση της κυβέρνησης με στέρηση του δικαιώματος των δημόσιων συναθροίσεων σε ανοικτούς χώρους δεν επιβάλλονταν από κανένα κανόνα προστασίας της δημόσιας υγείας» ανέφερε ανάμεσα σε άλλα στην ανακοίνωσή της η **Κίνηση για τις Ελευθερίες, τα Δημοκρατικά Δικαιώματα, την Αλληλεγγύη**. Υπερασπίζουμε το δικαίωμα στη διαδήλωση. Στεκόμαστε αλληλέγγυοι στους διωκόμενους. Κάτω τα χέρια από τις πολιτικές και συνδικαλιστικές ελευθερίες. Να αθωωθούν οι διωκόμενοι αγωνιστές».

Αθώοι κρίθηκαν τη Δευτέρα 8/4 στα Δικαστήρια Ευελπίδων, οι 5 σύντροφοι και συντρόφισσες που διώκονταν για πολιτική εξόρμηση στη Νέα Ιωνία Αττικής, κατά τη διάρκεια των μέτρων απαγόρευσης κυκλοφορίας και δημόσιων συναθροίσεων το 2020. Συγκεκριμένα στις 21 Νοεμβρίου 2020 η αστυνομία είχε συλλάβει 5 μέλη του ΣΕΚ που έκαναν την εβδομαδιαία εξόρμηση του τοπικού πυρήνα στη λαϊκή της Ν. Ιωνίας μοιράζοντας προκηρύξεις στον κόσμο για την απεργία που καλούσαν η

ΑΔΕΔΥ και το ΕΚΑ στις 26 Νοεμβρίου 2020.

Στο δικαστήριο κατέθεσε ως μάρτυρας υπεράσπισης ο **Κ. Κουλούρης**, νυν πρόεδρος Εργατικού Κέντρου Αθήνας (τότε γ.γ του ΕΚΑ και πρόεδρος του δημοτικού συμβουλίου Νέας Ιωνίας), που είχε καταθέσει στο αστυνομικό τμήμα και τη μέρα της σύλληψης και επανέλαβε και στο δικαστήριο ότι το ΕΚΑ και η ΑΔΕΔΥ είχαν κηρύξει απεργία, η οποία δεν είχε κηρυχθεί παράνομη και ότι οι κατηγορούμενοι προπαγάνδιζαν αυτήν την απεργία.

Νωρίτερα, οι δύο αστυνομικοί που κλήθηκαν να καταθέσουν στο δικαστήριο ανέφεραν ότι οι κατηγορούμενοι μοιράζανε υλικό χωρίς να προκαλούν πρόβλημα, δεν προέβλεπαν κάποια αντίσταση, είχαν νομιμοποιητικά έγγραφα για τον covid, και ότι οι ίδιες απλώς ενημερώσανε το διοικητή του τμήματος για το γεγονός, και εκείνος μίλησε με το εισαγγελέα ακρόασης ο οποίος ζήτησε τη σύλληψη και την ποινική δίωξη των κατηγορουμένων.

Στις απολογίες τους οι κατηγορούμενοι και στην αγόρευση του ο συνήγορος υπεράσπισης **Γ. Βλάχος**, ζήτησαν την αθώωση τους επιμένοντας στο γεγονός ότι ασκούσαν τα αναγνωρισμένα δικαιώματα της ελεύθερης έκφρασης και πολιτικής δράσης στο πλαίσιο μάλιστα των δράσεων ενός νομικά αναγνωρισμένου πολιτικού κόμματος όπως είναι το ΣΕΚ. Ο εισαγγελέας πρότεινε απαλλαγή από τις κατηγορίες και η έδρα συντάχθηκε με την πρότασή του αποφασίζοντας την αθώωση των κατηγορουμένων.

Την απόσυρση της δίωξης είχαν ζητήσει με ομόφωνη απόφασή του το Δημοτικό Συμβούλιο Ηρακλείου Αττικής ενώ ανακοινώσεις συμπαράστασης είχαν εκδώσει πάνω από 40 δημοτικά και περιφερειακά σχήματα από τους γύρω δήμους και από όλη τη χώρα. «Αυτές οι πρακτικές τρομοκρατίας δείχνουν πόσο φοβάται η κυβέρνηση της ΝΔ τους αγώνες μας. Τέσσερα χρόνια μετά η κρίση της είναι ακόμα πιο βαθιά Μπορούμε να τους ανατρέψουμε» δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη η **Άννα Αδαμίδου**, μια εκ των κατηγορουμένων που αθωώθηκαν.

8/4, Ευελπίδων

Η ΔΙΚΗ ΤΗΣ Χ.Α

«Αν υπάρχουν παιδιά αλλοδαπά να τα διώξετε γιατί θα κάνουμε ντου»

Η έκρηξη της ρατσιστικής βίας στις γειτονίες της Αθήνας από το 2011 έως το 2013 απασχόλησε το μεγαλύτερο μέρος της συνεδρίασης της δευτεροβάθμιας δίκης της Χρυσής Αυγής την Παρασκευή 5 Απρίλη (83η δικάσιμος). Την εικόνα της έφερε η Μαρία Κουβέλη, τότε δημοτική σύμβουλος και πρόεδρος του Συμβουλίου Ένταξης Μεταναστών (ΣΕΜ) του δήμου Αθηναίων.

Το χρονικό σημείο κλειδί στην αύξηση της βίας ήταν για τη μάρτυρα η εκλογή Μιχαλολιάκου στο δημοτικό συμβούλιο Αθήνας στις δημοτικές εκλογές του Νοέμβρη του 2010. «Στις αρχές του 2011 άρχισε να παρατηρείται αύξηση περιστατικών βίας με θύματα άτομα μεταναστευτικής καταγωγής», είπε. «Αυτό παρατηρήθηκε και από εμάς και από την Εθνική Επιτροπή για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, τότε επίσημο συμβουλευτικό όργανο του κράτους. Η ΕΕΔΑ, μαζί με την Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες, πήραν λοιπόν την πρωτοβουλία να συστήσουν το Δίκτυο Καταγραφής Περιστατικών Ρατσιστικής Βίας, στο οποίο κρίναμε ότι έπρεπε να συμμετέχουμε κι εμείς ως ΣΕΜ ως παρατηρητές. Έτσι ξεκίνησε να καταγράφεται με επίσημο τρόπο η αύξηση της ρατσιστικής βίας στον Άγιο Παντελεήμονα, την πλατεία Αττικής, την Κυψέλη και άλλες περιοχές».

Οι προϋποθέσεις προκειμένου να καταγραφεί ένα περιστατικό, τόνισε, ήταν «το θύμα να έχει δεχτεί απρόκλητη βία λόγω της διαφορετικότητάς του η οποία είναι εμφανής, δηλαδή εθνική καταγωγή, θρησκευτική επιλογή, σεξουαλικός προσανατολισμός. Η πρώτη έκθεση του Δικτύου το 2011-12 κατέγραψε 154 τέτοια περιστατικά, βαριές και άλλες σωματικές βλάβες, εξύβριση, καταστροφή περιουσίας». Ενώ για το μοτίβο των επιθέσεων περιέγραψε ότι «συνήθως γίνονταν νύχτα, οι θύτες ήταν πολλοί, έφεραν όπλα, σιδηρογροθιές, ρόπαλα, μαχαίρια, είχαν συγκεκριμένη περιβολή. Το 10% των θυμάτων αναγνώρισε τους δράστες ως μέλη της Χρυσής Αυγής είτε γιατί τους ήξεραν από την τοπική κοινωνία είτε από διακριτικά της οργάνωσης».

«Μετά την είσοδο στη Βουλή καταγράφηκε κλιμακούμενη αύξηση και ένταση των επιθέσεων», συνέχισε. «Πλέον καταλάβαινε ο καθένας ότι τα τάγματα εφόδου που ανέφερε ο Μιχαλολιάκος στις ομιλίες του ήταν ακριβώς αυτό το πράγμα στο κέντρο της Αθήνας, οργανωμένα, συντεταγμένα... Τα ίδια συνεχίστηκαν το 2013, που αν θυμάμαι καλά καταγράφηκαν 160-165 περιστατικά. Ήταν βέβαια πολύ περισσότερα. Μετά

τη δολοφονία Φύσσα, όταν χύθηκε ελληνικό αίμα, η πολιτεία είδε αυτό που γινόταν και ξαφνικά υπήρξε σημαντική μείωση».

Απαντώντας στις ερωτήσεις της έδρας, η μάρτυρας μίλησε επιπλέον: Για την καταγωγή των θυμάτων, «Πακιστανοί, Αφγανοί, Ρώσοι, Αφρικανοί, Μπαγκλαντεσιανοί». Για τους λόγους που απευθύνονταν στο Δίκτυο, «οι μετανάστες λειτουργούν με έναν αλληλέγγυο τρόπο και πάνε σε αυτό που τους είναι οικείο, κοινότητες, σωματεία, φορείς και ανθρώπους που λειτουργούν στο πεδίο». Ενώ θύμισε τόσο το κλείσιμο της παιδικής χαράς στον Άγιο Παντελεήμονα από τους «αγανακτισμένους πολίτες», στους οποίους πρωτοστατούσε η μετέπειτα υποψήφια βουλευτίνα της ΧΑ Σκορδέλη, όσο και την εμετική φράση της τελευταίας για τους μετανάστες σε συνεδρίαση του δημοτικού συμβουλίου: «όταν έχουμε κατσαρίδες στο σπίτι μας πρέπει να τις διώξουμε».

Καταιγισμός επιθέσεων

Ο ναζιστικός χαιρετισμός του Μιχαλολιάκου στο δημοτικό συμβούλιο και η «ολοένα και πιο πομπώδης» εμφάνισή του με «σωματώδεις συνοδούς», ο καταιγισμός των επιθέσεων που έφταναν στο ΣΕΜ και άλλους δημοτικούς συμβούλους «όπως στον Πέτρο Κωνσταντίνου που είναι άνθρωπος του πεδίου και είχε πληροφόρηση», η ολιγωρία της αστυνομίας και πολλές φορές η ρατσιστική βία της ίδιας που απέτρεπε τα θύματα να καταγγείλουν επιθέσεις, ήταν στοιχεία που πρόσθεσε η μάρτυρας κατά τις ερωτήσεις της Πολιτικής Αγωγής. Και τόνισε ότι «Η εμπύχωση μιας ομάδας από τον Αρχηγό είναι δίδαγμα της κοινής πείρας... Ο Γερμενής σε βάρος του Καμίνη, ο Κασιδιάρης σε βάρος της Κανέλλη... Όταν η ηγεσία κάνει αυτά, το μήνυμα είναι και για τα μέλη... Μετά τις συλλήψεις της ηγεσίας, λουφάζει η οργάνωση από κάτω».

Είχε προηγηθεί την ίδια μέρα η κατάθεση του **Ιωάννη Γρυπιώτη**, πρώην δημάρχου Ευρώτα στην Σκάλα Λακωνίας, για την δράση της Χρυσής Αυγής στην περιοχή. Συγκεκριμένα, για συγκέντρωσή της στην πλατεία Δημαρχείου παρουσία του Κασιδιάρη κατά την οποία, όπως είπε, τον βάφτισαν «γυφτοδήμαρχο» και φώναξαν το σύνθημα «Γρυπιώτη σκουλίκι, η Σκάλα μας ανήκει». Κι αυτό γιατί είχε προσπαθήσει να εφαρμόσει κάποιες πολιτικές ένταξης των Ρομά και των χιλιάδων μεταναστών που ζουν και εργάζονται εκεί, όπως «προγράμματα κατοικίας, εργόσημο, δομές φιλοξενίας.. εργασία στις γυναίκες στα απορριμματοφόρα, στην καθαριότητα».

Στη συγκέντρωση, κατά την οποία η

αστυνομία ζήτησε από τον ίδιο, τον εκλεγμένο δήμαρχο, να αποχωρήσει(!), συμμετείχαν με πούλμαν μέλη του τάγματος εφόδου της Νίκαιας που παρέλασαν στην πόλη. «Φορούσαν παραλλαγές, άρβυλα, μπλουζάκια της ΧΑ», είπε. Ενώ περιέγραψε και νέα συγκέντρωσή τους λίγο καιρό αργότερα, με 25 χρυσαυγίτες να μπουκάρουν στο δημοτικό συμβούλιο και να απαιτούν το γκρέμισμα των σπιτιών των Ρομά και την εκδίωξη των μεταναστών. «Πετούσαν βιβλία από τα ντουλάπια, κατέβασαν και έσκισαν κάποια σημαία», περιέγραψε, πριν τους «μαζέψει» ο Κουκούτσης που ήταν παρών.

Στην ίδια συνεδρίαση ξεκίνησε και η κατάθεση του **Γιώργου Χριστόπουλου**, πρώην δημάρχου Ραφίνας, για επίθεση χρυσαυγιτών τον Σεπτέμβρη του 2012 σε ετήσια γιορτή του δήμου για την Παναγία παρουσία Ηλιόπουλου και Γερμενής. Παρότι ο μάρτυρας προσπαθούσε με κάθε του φράση να υποβαθμίσει το περιστατικό, η εικόνα του ομοιόμορφα ντυμένου και οργανωμένου τάγματος εφόδου που πρώτα ζήτησε από μετανάστες μικροπωλητές τις άδειες για τους πάγκους τους και ύστερα τους αναποδογύρισε δεν μπορούσε να κρυφτεί. Ούτε και τα απειλητικά τηλεφωνήματα που είχαν δεχτεί εκπαιδευτικοί νηπιαγωγείων της περιοχής με την απαίτηση «Εδώ Χρυσή Αυγή, αν υπάρχουν παιδιά αλλοδαπά να τα διώξετε γιατί θα κάνουμε ντου» που ο μάρτυρας τώρα «δεν θυμόταν».

Λένα Βερδέ

Επόμενες δικάσιμοι

Απρίλης: 10, 16, 22, 24, 26/4

Ρατσιστικά εγκλήματα με τις πλάτες της ΕΕ

Για τη «νέα μεγάλη μείωση των παράνομων αφίξεων» πανηγυρίζει το υπουργείο Μετανάστευσης προσθέτοντας ότι «δεν επιτρέπεται κανένας εφησυχασμός» καθώς «η μεταναστευτική πίεση είναι σήμερα ιδιαίτερα υψηλή στην Κύπρο από τον Λίβανο, στην Ιταλία από τη Βόρεια Αφρική και στα Κανάρια Νησιά της Ισπανίας από τη Δυτική Αφρική».

Ενώ σε μερικές εβδομάδες πλησιάζει η πρώτη επέτειος από τη μαζική εξόντωση 600 προσφύγων και μεταναστών ανοιχτά της Πύλου, μια νέα καταγγελία από τον διασώστη **Ιάσονα Αποστολόπουλο**, έρχεται να μας δείξει πως η ΕΕ-Φρούριο επιτυγχάνει τις «μειώσεις των αφίξεων»:

«Χθες το απόγευμα, παραστρατιωτικοί της Λιβύης μας επιτέθηκαν και άνοιξαν πυρ την ώρα που διασώζαμε πρόσφυγες στα διεθνή ύδατα της Μεσογείου, 95 μίλια από τις ακτές της Λιβύης» ανέφερε σε ανάρτησή του ο διασώστης. «Οι σφαίρες έπεσαν 2 μέτρα από τα φουσκωτά μας. Προσπαθούσαν να μας διώξουν για να επιστρέψουν τους πρόσφυγες στην Λιβύη, κάτι για το οποίο πληρώνονται από την ΕΕ για να κάνουν. Στην θέα τους, όλοι οι πρόσφυγες έπεσαν στην θάλασσα για να γλιτώσουν. Πάνω στο σκάφος των Λίβυων είδαμε τουλάχιστον 100 αιχμάλωτους μετανάστες... Τους είχαν στα γόνατα με το κεφάλι κάτω και τους σημάδευαν με όπλα. Βλέπαμε να τους χτυπάνε με ρόπαλα... Ένας άνθρωπος έπεσε στη θάλασσα από την πρύμνη και έκαναν όπισθεν να τον πατήσουν. Δεν ξέρουμε τι απέγινε... Η συντριπτική πλειοψηφία πάντως διασώθηκε από εμάς...»

Αυτό που ζήσαμε ήταν ένα από τα αποτελέσματα των συμφωνιών της ΕΕ με χώρες όπως η Λιβύη, η Τουρκία, η Τυνησία. Από την άλλη, ήταν και μια σημαντική νίκη μαζί με τους πρόσφυγες» ανέφερε ανάμεσα σε άλλα ο Ιάσωνας Αποστολόπουλος -που σε επόμενη ανάρτηση του κατήγγειλε ότι η κυβέρνηση Μελόνι κατάσχεσε το καράβι τους για 20 μέρες γιατί έθεσαν «τους πρόσφυγες σε κίνδυνο! Εμείς και όχι οι Λίβυοι που πυροβολούσαν!»

«Πάμε στις 17 Απρίλη για τη Γενική Απεργία και την Πρωτομαγιά δίνουμε συνέχεια για να γκρεμίσουμε την κυβέρνηση των δολοφόνων, του ρατσισμού και της φτώχειας» αναφέρει ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ. «Στις 21 Μάη θα χρειαστεί να οργανώσουμε κινητοποίηση στην Καλαμάτα στο πλευρό των 9 προσφύγων της Πύλου απαιτώντας την αθώωσή τους και

την τιμωρία των ενόχων της κυβέρνησης, του Λιμενικού, της FRONTEX. Στις 14 Ιούνη στην Ελλάδα και διεθνώς, στον ένα χρόνο από το ναυάγιο της Πύλου καλούμε για μαζικές και ενωτικές κινητοποιήσεις στην Αθήνα και σε άλλες πόλεις, με αποφασιστική συμμετοχή των συνδικάτων και των φοιτητικών συλλόγων, για να ανοίξει ο δρόμος για να τιμωρηθούν οι δολοφόνοι της Πύλου».

ΓΥΝΑΙΚΟΚΤΟΝΙΑ

Η μόνη “βελτίωση” της αστυνομίας είναι η διάλυσή της

Η γυναικοκτονία της Κυριακής Γρίβα έξω από το ΑΤ Αγίων Αναργύρων, μπροστά στα μάτια των αστυνομικών του τμήματος, ενεργοποίησε μεμιάς ολόκληρο τον μηχανισμό συγκάλυψης και αποποίησης ευθυνών που έχει στήσει η κυβέρνηση της ΝΔ για όλα τα εγκλήματα της.

Δεν ήταν μόνο η προσπάθεια υποβάθμισης του γεγονότος με το δελτίο τύπου της ΕΛΑΣ να περιγράφει τη δολοφονία -για γυναικοκτονία ούτε λόγος- ως «θανάσιμο τραυματισμό». Ήταν και τα fake news της ίδιας ανακοίνωσης ότι όλα έγιναν σε «κοντινή απόσταση» από το ΑΤ, με τα περισσότερα Μέσα Ενημέρωσης να μιλούν τις πρώτες ώρες για 50 (κάποια ακόμα και για 100) μέτρα μακριά από το τμήμα. Έπρεπε να έρθουν στη δημοσιότητα τα βίντεο, πρώτα με το άψυχο σώμα της Κυριακής ακριβώς μπροστά από το κουβούκλιο του τμήματος και ύστερα με τα τελευταία λεπτά πριν τη δολοφονία που τη δείχνει να επιστρέφει στο τμήμα και εκεί να δέχεται την επίθεση, για να αποκαλυφτεί η αλήθεια.

Τα ίδια ισχύουν για όλα όσα (δεν) έκαναν οι αστυνομικοί. Χωρίς τα βίντεο και τα ηχητικά ντοκουμέντα που ακολούθησαν, το πιο πιθανό είναι ότι δεν θα μαθαίναμε ποτέ όχι μόνο την περιβόητη φράση «το περιπολικό δεν είναι ταξί» αλλά ότι στο τμήμα δεν έγιναν ούτε τα στοιχειώδη όπως το να ζητήσουν το όνομά της. Το αποκρύφωμα βέβαια ήταν η αποκάλυψη ότι η αστυνομία απέκρυψε τη γυναικοκτονία από τους ίδιους τους γονείς της, με τον πατέρα της 28χρονης να μαθαίνει την επόμενη μέρα το πρωί από δημοσιογράφο για τη δολοφονία της κόρης του!

Όσο κι αν προσπαθεί τώρα η κυβέρνηση να πείσει ότι φταίει «η ελλειπής εκπαίδευση και στελέχωση των τμημάτων», η πραγματικότητα είναι ότι ο σεξισμός ξεχειλίζει στις τάξεις της αστυνομίας. Τα σεξιστικά/ομοφοβικά σχόλια και χειρονομίες των αστυνομικών στο δρόμο, η απaráμιλλη αδιαφορία και αδράνειά τους απέναντι στα περιστατικά κακοποιήσεων που τους καταγγέλλονται, η διαχρονική προσπάθειά τους να κάνουν τα θύματα να νιώθουν ντροπή και ενοχές προτείνοντάς τους ακόμα και να γυρίσουν πίσω στο κακοποιητικό περιβάλλον τους, είναι γνωστά τοις πάσι.

Όπως είναι γνωστό ότι οι ίδιοι οι μπάτσοι έχουν πλούσιο ιστορικό σεξι-

στικών εγκλημάτων. Ποιός μπορεί να ξεχάσει τον ομαδικό βιασμό της 19χρονης μέσα στο ΑΤ Ομόνοιας; Ή τον νταβατζή αστυνομικό Μπουγιούκο της Ηλιούπολης που κακοποιούσε και εξέδισε τα θύματά του; Πόσοι δεν έχουν χρησιμοποιήσει ακόμα και το υπηρεσιακό όπλο τους απέναντι στις πρώην ή νυν συζύγους και συντρόφους τους; Το ότι αυτά δεν είναι «εξαιρέσεις» και «μεμονωμένα περιστατικά» μέσα στο αστυνομικό σώμα, το δείχνει η κάλυψη που προσφέρει κάθε φορά η ΕΛΑΣ στα «παιδιά» της. Μόνο στην περίπτωση της Ηλιούπολης να γυρίσουμε, αυτό που προσάθησαν από την πρώτη στιγμή οι αστυνομικοί ήταν να τρομοκρατήσουν και να εμποδίσουν το βασικό θύμα να προχωρήσει στην καταγγελία ενάντια στον «συνάδελφο».

«Από το κεφάλι»

Προφανώς «το ψάρι βρωμάει από το κεφάλι». Είναι ανέκδοτο ότι ο Χρυσόχοϊδης, ο ένας από τους δύο υπουργούς διαπόμευσης των οροθετικών γυναικών το 2012 για να φέρουμε μονάχα ένα παράδειγμα των έργων του, θα γίνει ο «τιμωρός» των συγκεκριμένων αστυνομικών που απλά κοιτάζαν άπραγοι τη δολοφονία της Κυριακής αλλά και όλων όσων δεν δίνουν την πρέπουσα προσοχή σε αυτά τα εγκλήματα. Ή ότι θα κάνει μάθημα για την «έμφυλη βία» στους αστυνομικούς ώστε να μην ξανασυμβεί ένα τέτοιο «ατυχές», όπως το χαρακτήρισε, περιστατικό.

Γι' αυτό και είναι απογοητευτικό οι πρώτες αντιδράσεις από τα κόμματα της αντιπολίτευσης να μιλούν για «παταγώδη αποτυχία της κυβέρνησης να εγγυηθεί την ασφάλεια των πολιτών» μέσα από «την κατάλληλη εκπαίδευση των αστυνομικών και την ενίσχυση των υπηρεσιών» ή να ζητούν «σαφή και δεσμευτικά πρωτόκολλα αξιολόγησης κινδύνου» από την αστυνομία. Το μόνο που καταφέρνουν τέτοιου είδους τοποθετήσεις είναι να δίνουν άλλοθι στον Χρυσόχοϊδη και την κυβέρνηση για περισσότερες προσλήψεις μπάτσων και να ανοίγουν το δρόμο για ακόμα μεγαλύτερη κι ανεξέλεγκτη καταστολή. Ανασφάλεια στους πολίτες δεν προκαλεί η έλλειψη αστυνομίας αλλά η ίδια της η ύπαρξη. Η λύση δεν είναι η «ενίσχυση» και «επανεκπαίδευσή» της, αλλά η διάλυσή της.

Λ.Β.

5/4, Οι μαθητές/ριες του Μουσικού Σχολείου Ιλίου έξω από το Α.Τ. Αγ. Αναργύρων

Στους δρόμους η απάντηση

Εκατοντάδες κατέβηκαν στον δρόμο στους Αγίους Αναργύρους την Τρίτη 2 Απρίλη, σε μια οργισμένη διαδήλωση για τη γυναικοκτονία που σημειώθηκε το βράδυ της προηγούμενης μέρας. Η 28χρονη Κυριακή Γρίβα δολοφονήθηκε κυριολεκτικά έξω από το αστυνομικό τμήμα, δίπλα στο φυλάκιο, που είχε πάει για να ζητήσει προστασία. Αντί οι αστυνομικοί να τη συνοδεύουν στίπτι της με περιπολικό, άφησαν τον γυναικοκτόνο να της επιτεθεί με το που βγήκε από το ΑΤ.

Η συγκέντρωση ξεκίνησε στην πλατεία των Αγίων Αναργύρων. Τον λόγο πήρε η **Αργυρή Ερωτοκρίτου** εκ μέρους της Κίνησης για την Απεργιακή 8 Μάρτη. «Είμαστε οργισμένες και οργισμένοι με μια ακόμα γυναικοκτονία, για την οποία υπεύθυνη είναι η κυβέρνηση της ΝΔ», είπε. «Όπως είναι υπεύθυνη για τις δολοφονίες στα Τέμπη και την Πύλο, ανοίγει τον δρόμο σε κάθε λογής γυναικοκτόνους και βιαστές. Θέλανε τις προηγούμενες μέρες να βγάλουν λάδι τον Μίχο και δεν τους πέρασε. Η μάνα αθωώθηκε και ο Μίχος καταδικάστηκε. Θα μας βρίσκουν μπροστά τους απεργιακά. Ο καλύτερος τρόπος για να προασπίσουμε τις γυναίκες, για να σταματήσουμε τις γυναικοκτονίες και τον σεξισμό, είναι να παλεύουμε απεργιακά απέναντι στην κυβέρνηση και το βάρβαρο σύστημα που γεννά αυτές τις πολιτικές».

Στις 17 Απρίλη κατεβαίνουμε στη γενική απεργία και διεκδικούμε πλάι στις αυξήσεις στους μισθούς μας, κοινωνικό κράτος που θα στηρίζει τις γυναίκες, δικαιοσύνη για κάθε γυναικοκτονία. Στα νοσοκομεία παλεύουμε για προσλήψεις που είναι ασπίδα προστασίας στις γυναίκες, όπως το εργατικό κίνημα παλεύει στα σχολεία ενάντια στην αξιολόγηση. Συγκρούμαστε με αυτή την κυβέρνηση, έχουμε τη δύναμη στα χέρια μας, μπορούμε να τους ξηλώσουμε και να ανοίξουμε το δρόμο για μια άλλη κοινωνία χωρίς σεξισμό και καταπίεση που στο κέντρο της θα είναι οι ανάγκες των απλών ανθρώπων».

Ακολούθησε διαδήλωση που κατέληξε στο αστυνομικό τμήμα όπου έγινε η δολοφονία. Στο πεζοδρόμιο ήταν γραμμένη η λέξη γυναικοκτονία και δίπλα όλες οι δολοφονημένες γυναίκες από το 2020 μέχρι σήμερα. Με πανό συμμετείχαν γυναικείες συλλογότητες και οργανώσεις τις αριστεράς, ενώ μαζικά κατέβηκε να στηρίξει την κινητοποίηση κόσμος και νεολαία της γειτονιάς. Στο μπλοκ της Κίνησης για την Απεργιακή 8 Μάρτη τον τόνο έδιναν συνθήματα όπως «Φίλοι Μητσοτάκη είναι οι βιαστές - Μίχοι, Εκ-

κλησία και καπιταλιστές» και «Σεξισμός, ρατσισμός, πολεμοκαπηλεία - Κάτω η Νέα Δημοκρατία».

Κόσμος όλων των ηλικιών, από μαθητές/ριες και νεολαία μέχρι εργαζόμενους/ες και συνταξιούχους, συνέρρεε για πάνω από δύο ώρες στο σημείο, φωνάζοντας συνθήματα ενάντια στον σεξισμό, την κυβέρνηση και την αστυνομία. Η επιτυχία και η μαχητικότητα της διαδήλωσης έδειξε για άλλη μια φορά τη δυναμική και τα γρήγορα αντανάκλαστα του κινήματος, το οποίο καθόρισε ότι το αίτημα δεν είναι «περισσότερη αστυνομία», αλλά να φύγει ο Χρυσόχοϊδης και η κυβέρνηση του Μητσοτάκη.

Και οι μαθητές

Τη σκυτάλη πήραν την Παρασκευή 5 Απρίλη οι μαθητές και οι μαθήτριες του **Μουσικού Σχολείου Ιλίου** με απόφαση του 15μελούς τους, αποκλείοντας το αστυνομικό τμήμα. Με σύνθημα στο πανό τους «“Το περιπολικό δεν είναι ταξί”. Καμία μόνη!» και βαμμένες τις παλάμες στο κόκκινο του αίματος, τραγούδισαν και φώναξαν αντισεξιστικά συνθήματα που έβαζαν στο στόχαστρο το σύστημα του κέρδους και την κυβέρνηση που το υπηρετεί όπως «Είμαστε απροστάτευτοι γυναίκες και παιδιά, όλο τραγωδίες το σύστημα γεννά», «Αυτή η δολοφονία μάς γέμισε οργή, βάζετε το κέρδος πάνω από τη ζωή» και «Καμία γυναίκα μόνη, κανένας μαθητής, ασπίδα προστασίας χτίζουμε εμείς».

Η οργή της νεολαίας για τα κυβερνητικά εγκλήματα μεγαλώνει. Κι αυτό τρομοκρατεί την κυβέρνηση και τα στηρίγματά της. Την ίδια μέρα που γινόταν γνωστή η δολοφονία της Κυριακής, δύο μαθητές της χορωδίας του **15ου Σχολείου Αθηνών** τιμωρούνταν με μονοήμερη αποβολή από τη Διευθύντριά τους επειδή αφήφισαν την απαγόρευση της να πουν στην γιορτή της 25ης Μαρτίου ένα τραγούδι για τα Τέμπη μαζί με δυο λόγια απαίτησης δικαιοσύνης.

Αυτή είναι η επίσημη αντιμετώπιση της νεολαίας, πρώτα προσπάθεια φίμωσης και ύστερα τιμωρία γιατί δεν συμμορφώθηκε «προς τα υποδείξεις». Είναι βέβαια πολύ γελασμένοι όσοι πιστεύουν ότι έτσι θα σταματήσουν τις αντιδράσεις της. Η απάντηση των υπόλοιπων μελών της χορωδίας ήταν να ζητήσουν από τη Διευθύντρια να αποβληθούν και αυτά. Και όταν εκείνη τους απάντησε ότι κάτι τέτοιο δεν προβλέπεται, αρνήθηκαν να μπουν στη τάξη σε αλληλεγγύη με τους συμμαθητές τους.

Να ξηλώσουμε τις ρίζες του σεξισμού

Ένοχη για τη νέα γυναικοκτονία έξω από το αστυνομικό τμήμα στους Αγίους Αναργύρους είναι η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Αυτή η αλήθεια δεν κρύβεται όσο «συγκλονισμένος» κι αν δηλώνει στα κανάλια ο Χρυσοχοϊδης, όσο «εξοργισμένος» κι αν γράφει στα σόσιαλ μίντια ότι νιώθει ο Μητσοτάκης.

Ο ρόλος της αστυνομίας που, όπως έγραψε η Κίνηση για την Απεργιακή 8 Μάρτη στην ανακοίνωσή της, «άνοιξε την πόρτα» στο δολοφόνο, αποτελεί την προφανή πλευρά αυτής της ενοχής. Αλλά δεν είναι η μόνη. Η άλλη πλευρά είναι η πολιτική της λιτότητας, των περικοπών και των ιδιωτικοποιήσεων που εφαρμόζει, εξυπηρετώντας ένα σύστημα που βάζει τα κέρδη των λίγων πάνω από τις ζωές και τις ανάγκες των πολλών.

Όπως συνεχίζει η ίδια ανακοίνωση: «Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, που είναι υπεύθυνη για τις δολοφονίες στα Τέμπη και στην Πύλο, είναι υπεύθυνη και για τις γυναικοκτονίες που μέσα στην τελευταία τετραετία έχουν αυξηθεί. Σύμφωνα με την Human Rights Watch, η Ελλάδα έχει αλματώδη αύξηση των γυναικοκτονιών από το 2020 μέχρι σήμερα. Δεν είναι παρά το αποτέλεσμα της επίθεσης συνολικά στις ζωές των γυναικών, στο κράτος πρόνοιας, στην υγεία, στην εκπαίδευση, στους μισθούς, παντού».

Η ακρίβεια, οι χαμηλοί μισθοί, η κατάργηση των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας, η αύξηση της ελαστικής εργασίας, η ανεργία, ο φόβος της απόλυσης, είναι οι καθοριστικοί παράγοντες που κάνουν τις γυναίκες ευάλωτες στη σεξιστική βία και στη συνέχισή της εμποδίζουν να την καταγγείλουν. Η διάλυση και η ιδιωτικοποίηση των κοινωνικών υπηρεσιών, όπως της δημόσιας Υγείας και Παιδείας, φορτώνουν επιπλέον βάρη στις πλάτες τους και χειροτερεύουν ακόμα περισσότερο τη θέση τους.

Αυτή η διάσταση έχει τεράστια σημασία. Όπως γράφει η **Κατερίνα Θωίδου** σε άρθρο της στο περιοδικό Σοσιαλισμός από τα Κάτω (No 157): «Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι κάθε γυναικοκτονία έχει πίσω της μία προϊστορία, δεν ξετυλίχθηκε σε κενό. Στις περισσότερες περιπτώσεις τη γυναικοκτονία διαπράττει ο σύντροφος ή πρώην σύντροφος που συνήθως είχε και μακρόχρονη κακοποιητική συμπεριφορά, απειλούσε, κακοποιούσε ή και εκφόβιζε τη γυναίκα, η οποία πολύ συχνά βρίσκεται σε θέση φυσικής ή και οικονομικής αδυναμίας σε σχέση με αυτόν. Όλες οι πολιτικές διάλυσης των εργασιακών σχέσεων, επισφάλειας και καταπάτησης των εργασιακών δικαιωμάτων, διάλυσης του κράτους πρόνοιας, δυσκολεύουν την απόφαση των γυναικών για διαζύγιο ή ακόμα και την καταγγελία μίας κακοποιητικής συμπεριφοράς στο χώρο εργασίας της ή στο σπίτι».

2/4, Αγ. Ανάργυροι. Διαδήλωση οργής για τη γυναικοκτονία. Φωτό: Μάνος Νικολάου

Αυτή η πολιτική έχει οδηγήσει στη ραγδαία αύξηση των γυναικοκτονιών, των βιασμών, των παρενοχλήσεων, συνολικά της σεξιστικής βίας τα τελευταία χρόνια. Και απαγορεύει και την αντιμετώπισή της. Μια κακοποιημένη γυναίκα έχει άμεση ανάγκη για στέγη, δουλειά, εισόδημα, ιατρική περίθαλψη, ψυχολογική υποστήριξη, νομική εκπροσώπηση κλπ. Όλες αυτές οι υπηρεσίες όμως είτε απλά δεν υπάρχουν γιατί δεν αποτελούν κυβερνητική προτεραιότητα είτε δεν φτάνουν για να καλύψουν όσες γυναίκες τις χρειάζονται γιατί υπόκεινται στην ίδια πολιτική της διάλυσης και των περικοπών. Τα δημόσια νοσοκομεία μπορεί να δέχονται καθημερινά θύματα σεξιστικής βίας, αλλά οι υγειονομικοί δεν έχουν ούτε τα στοιχειώδη για να μπορούν να τους προσφέρουν όσα έχουν ανάγκη. Το ΕΣΥ βρίσκεται υπό διαρκή επίθεση διάλυσης και ιδιωτικοποίησης, την ίδια ώρα που η κυβέρνηση δεν σταματά να προσλαμβάνει μπάτσους και να αγοράζει περιπολικά.

Ιδεολογία

Η σεξιστική ιδεολογία είναι το απαραίτητο συμπλήρωμα αυτών των πολιτικών. Όπως γράφει η **Μαρία Στύλλου** στο βιβλίο της «Η πάλη για την απελευθέρωση των γυναικών», από την πρώτη στιγμή της εκλογής της, «η κυβέρνηση προσπάθησε να πωσωγυρίσει συνειδητά τις γυναίκες σε "βασίλισσες του σπιτιού"... Καλλιεργείται επίμονα η υποτίμηση των γυναικών, ότι η θέση τους είναι στο σπίτι, η φύση τους η φροντίδα, ακόμα και το ότι δεν έχουν απόλυτα λόγο για το σώμα τους». Αυτός ο συνδυασμός, των επιθέσεων στις συνθήκες ζωής και των σεξιστικών ιδεών, ανοίγει το δρόμο στη βία. Όπως συνεχίζει: «Οι σχέσεις ανάμεσα στα ζευγάρια δεν εξελίσσονται στο κενό. Ο κυρίαρχος μύθος θέλει την οικογένεια σαν ένα καταφύγιο όπου οι άνθρωποι μπο-

ρούν να βρουν την αγάπη και τη στοργή που λείπει από την σκληρή καθημερινότητα μιας κοινωνίας βασισμένης στον ανταγωνισμό και στο κίνητρο του κέρδους. Όμως στην πράξη ο κλειστός χώρος της οικογενειακής σχέσης μπορεί να εσωτερικεύει και να εντείνει τις πιέσεις που έρχονται από την ανεργία, την απληρωσιά, την κούραση, το άγχος, τις προκαταλήψεις. Σε τέτοιες συνθήκες, η άνηση θέση της γυναίκας τη μετατρέπει σε θύμα εκδηλώσεων βίας».

Όλες οι δυνάμεις της Αριστεράς και του κινήματος που παλεύει τη σεξιστική καταπίεση πρέπει να βάλουν στο στόχαστρό τους αυτές τις δολοφονικές επιλογές, με κλιμάκωση των απεργιακών αγώνων. Εκεί χρειάζεται να εστιάζουν την πολεμική και τη δράση τους: στο δρόμο που άνοιξε η μετατροπή της Παγκόσμιας Ημέρας Γυναικών στις 8 Μάρτη σε απεργία, στη μάχη για να τελειώσουμε με αυτή την κυβέρνηση και το βρώμικο σύστημα που στηρίζει. Η βία κατά των γυναικών δεν θα σταματήσει απλά επειδή στο εκπαιδευτικό σύστημα θα διδάσκεται η έννοια της συναίνεσης ή στο νομικό σύστημα θα κατοχυρωθεί ο όρος γυναικοκτονία. Αυτά είναι αιτήματα που θα μείνουν στα μισά αν δεν είναι κομμάτι μιας συνολικής πάλης για την απελευθέρωση, για να τσακίσουμε το σύστημα που γεννά την καταπίεση..

Η πανεργατική απεργία στις 17 Απρίλη είναι ο επόμενος σταθμός της σύγκρουσης. Όπως καταλήγει η ανακοίνωση της Κίνησης για την Απεργιακή 8 Μάρτη: «Συγκλονισμένοι από τη βαρβαρότητα ενός συστήματος και μιας κυβέρνησης που δολοφονούν, και με τον σεξισμό των γυναικοκτονιών και με την απληστία των ιδιωτικοποιήσεων, παλεύουμε για να τα ανατρέψουμε. Οργανώνουμε τις μάχες που έχουμε μπροστά μας. Μέχρι τη νίκη!».

Λένα Βερδές

ΜΑΡΙΑ ΣΤΥΛΛΟΥ
Η ΠΑΛΗ ΓΙΑ ΤΗΝ
ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ
ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

μαρξιστικό βιβλιοπωλείο

ΚΩΣΤΑΣ ΤΟΡΠΟΥΖΙΔΗΣ
ΟΜΟΦΥΛΟΦΙΛΙΑ,
ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΟΤΗΤΑ
ΚΑΙ Η ΠΑΛΗ ΓΙΑ ΤΗΝ
ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΚΔΟΣΗ, Ανασύνταξη, επανεκδοση
μαρξιστικό βιβλιοπωλείο

Η ΠΑΛΗ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΑΝΣ
ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

Αφροδίτη Φράγκου

μαρξιστικό βιβλιοπωλείο

Συνέχεια από τη σελ.6

Για το θέμα τοποθετήθηκε η **Μαρία Καρυσπανού**: «Με ένα τραγούδι και ένα μήνυμα μαθητές Λυκείου Αθηνών, ήθελαν να εκφράσουν την λύπη και την απογοήτευσή τους για τους αδικωμένους επιβάτες που βρήκαν τραγικό θάνατο, στο έγκλημα των Τεμπών. Αυτή η πρωτοβουλία όμως εξόργισε τη Λυκειαρχή. Φώναζε και έσκισε το μήνυμα, απειλώντας τους νεαρούς μαθητές για την ιδέα, για την πρόθεση, για την κίνηση να ομολογήσουν της ψυχής τους την ανάγκη ... Τιμώρησε μάλιστα κάποιους με αποβολή...»

Έτσι δυστυχώς λειτουργεί μια διεφθαρμένη κοινωνία ... Όταν λείπουν τα επιχειρήματα, αρχίζουν οι απειλές. Όταν φοβάται κανείς την αλήθεια, και μόνο τότε, σκίζει τα γραπτά που την φανερώνουν. Τρέμει την αποκάλυψη της μικροψυχίας του ο απάνθρωπος και τιμωρεί τους θαρραλέους.

Μόνο περήφανοι μπορούμε να είμαστε για εσάς παιδιά! Μην σιωπήσετε ποτε! Η ελευθερία του λόγου είναι δικαίωμα σας. Η άποψή σας, δύναμη. Η αλήθεια πάντα στο φως. Μην επιτρέπετε να πνίγουν την αλήθεια σας. Θα ήμουν πολύ περήφανη μητέρα σας. Υποκλίνομαι στην δύναμη της ψυχής σας...».

Θα τα βρείτε στο
μαρξιστικό βιβλιοπωλείο
www.marxistiko.gr
Φειδίου 14 πίσω από Τιάνια-ΡΕΞ
τηλ. 2105247584

ΕΠΙΣΤΙΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

Οι εργοδότες στον Επισητισμό και Τουρισμό στηρίζονται στους αντεργατικούς νόμους για να μπορούν, και νόμιμα πλέον, να ξεζουμίζουν τους εργαζόμενους.

Όχι ότι έχουν σταματήσει οι παρανομιές εις βάρος του ωραρίου και των ενσήμων μας. Δεν υπάρχει ουσιαστικά πουθενά έλεγχος, από την Επιθεώρηση Εργασίας για παράδειγμα. Στο μόνο που μπορούμε να στηριχτούμε είναι οι αγώνες μας και η οργάνωσή μας στα Συνδικάτα. Ειδικά τώρα που ο κλάδος και ενόψει της σεζόν που ξεκίνησε έχει χιλιάδες ελλείψεις εργαζομένων, οι εργοδότες μάς έχουν περισσότερη ανάγκη. Η απεργία στις 17 Απρίλη χρειάζεται να γίνει ένας μεγάλος απεργιακός σταθμός για τον κλάδο μας για να μην τους αφήσουμε να κάνουν ό,τι θέλουν.

Ειδικά σε μεγάλες εταιρίες σίτισης και ξενοδοχεία, αυτοί βγάζουν εκατομμύρια ευρώ κέρδη και οι μισθοί παραμένουν ψίχουλα. Είναι κεντρικό το αίτημα των αυξήσεων και μιας Συλλογικής Σύμβασης που θα καλύπτει όλα τα επιδόματα και τα εργασιακά δικαιώματα. Να παλέψουμε για να ακυρωθούν οι αισχρές νομοθεσίες του Χατζηδάκη και του Γεωργιάδη, που κάνουν πιο εντατική και ελαστική την εργασία μας και επιτίθεται στις συνδικαλιστικές μας ελευθερίες.

Να είμαστε οργανωμένοι και οργανωμένες για να μην επιτρέψουμε να υπάρχουν σεξιστικές διακρίσεις και παρενοχλήσεις στους χώρους μας. Η εικόνα που έχω είναι ότι το δυνάμωμα του κινήματος ενάντια στον σεξισμό που βάζει κέντρο την καταπίεση στην εργασία έχει παίξει ρόλο για να παλεύουμε αυτά τα ζητήματα με μεγαλύτερη αυτοπεποίθηση. Πλέον μιλάμε περισσότερο και έχουμε τη στήριξη και των υπολοίπων. Εμείς το κερδίσαμε και πρέπει να συνεχίσουμε αυτόν τον αγώνα, που δεν έχει τελειώσει. Για να κλιμακώσουμε τον απεργιακό αγώνα για ΣΣΕ με αυξήσεις και για όλα τα ζητήματα, όπως του σεξιστικών και ρατσιστικών διακρίσεων, που υπάρχουν στους χώρους δουλειάς μας, χρειάζεται να συσπειρωθούμε στα συνδικάτα μας και να δυναμώσουμε τις δυνάμεις της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς, όπως το δίκτυο Καμαριέρα στον κλάδο μου. Γιατί μόνο στον δρόμο μπορούμε να κερδίσουμε!

Δανάη Γαϊτάνου,
εργαζόμενη στον Επισητισμό,
μέλος του δικτύου Καμαριέρα

17 ΑΠΡΙΛΗ Όλοι ΜΑΖΙ στην

«**Σ**τις 17 Απρίλη, ξεσηκωνόμαστε σε όλους τους χώρους δουλειάς. Η ΓΣΕΕ και όλα τα Εργατικά Κέντρα απεργούν και μαζί τους εκατοντάδες πρωτοβάθμια σωματεία. Γι' αυτό όλες και όλοι απεργούμε, βάζουμε λουκέτο στους χώρους δουλειάς και διαδηλώνουμε μαζικά στα απεργιακά συλλαλητήρια ενάντια στην κυβέρνηση που δολοφονεί καθημερινά, με τις ιδιωτικοποιήσεις, την ακρίβεια, και όλα της τα εγκλήματα. Η ανατροπή αυτής της κυβέρνησης και της πολιτικής της είναι αναγκαία για να σταματήσουμε όλες τις επιθέσεις που κλιμακώνει ο Μητσοτάκης και οι υπουργοί του», τονίζει ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης στην προκήρυξή του που έχει ξεκινήσει να διακινείται σε δεκάδες χώρους δουλειάς και γειτονίες για την οργάνωση της απεργίας. Και συνεχίζει:

«Το ΕΣΥ διαλύεται και ιδιωτικοποιείται με ραγδαίους ρυθμούς, με τις απολύσεις χιλιάδων συμβασιούχων, την επαναφορά των εργολάβων παντού, με τα απογευματινά επί πληρωμή χειρουργεία και οι Υγειονομικοί έχουν βρεθεί στην πρώτη γραμμή της σύγκρουσης με την κυβέρνηση Μητσοτάκη τα τελευταία τρία χρόνια. Τη δημόσια εκπαίδευση θέλουν να την παραδώσουν και αυτή στους ιδιώτες. Καταφεύγουν για 13η φορά στα δικαστήρια ενάντια στην απεργία αποχή και έχουν ξεσηκώσει ένα κύμα αντίστασης στα σχολεία, με τις πιο μαζικές γενικές συνελεύσεις σε ΣΕΠΕ και ΕΛΜΕ που διεκδικούν απεργιακή κλιμάκωση ΤΩΡΑ.

Η ακρίβεια καλπάζει, τσακίζοντας το εργατικό εισόδημα. Η αύξησή στον κατώτατο μισθό που ανακοίνωσε η κυβέρνηση είναι όχι απλά κοροϊ-

δία αλλά ουσιαστικά είναι μείωση εξαιτίας του πληθωρισμού την ώρα που σκορπίζονται δισ. για την αποστολή φρεγάτας στην Ερυθρά Θάλασσα για να σφάζουν τους Παλαιστίνιους. Οι αποκαλύψεις για τη συγκάλυψη του εγκλήματος στα Τέμπη, έχουν ξεσηκώσει την οργή όλων των εργαζομένων. Και μαζί με τα Τέμπη, από παντού αποπνέει η δυσσομία της συγκάλυψης που επιχειρεί η ΝΔ, για τις ιδιωτικοποιήσεις που

θυσιάζουν τις ανθρώπινες ζωές στον βωμό του κέρδους. Ο αγώνας για την ανατροπή της κυβέρνησης βρίσκεται στο κέντρο χιλιάδων αγωνιστών και αγωνιστριών του εργατικού κινήματος.

Οι εργατικοί αγώνες όλο το προηγούμενο διάστημα ήταν συγκλονιστικοί... Σε τέτοιες συνθήκες είναι απεργοσπαστική η απόφαση της ΑΔΕΔΥ να μην απεργήσει στις 17 Απρίλη, με ευθύνη των παρατάξεων της ΝΔ, του ΠΑΣΟΚ, του ΣΥΡΙΖΑ και της Νέας Αριστεράς. Αγνόησαν την απόφαση της ΕΙΝΑΠ για 24ωρη απεργία στις 17 Απρίλη καθώς και παρόμοιες αποφάσεις δεκάδων ΣΕΠΕ και ΕΛΜΕ. Η απεργία της ΓΣΕΕ δεν είναι του "Παναγόπουλου", είναι υπόθεση κάθε αγωνιστή και αγωνίστριας που θέλει να παλέψει την κυβέρνηση της φτώχειας και των εγκλημάτων...

Πηγαίνοντας προς τις Ευρωεκλογές του Ιούνη δεν σταματάμε τους αγώνες, αντίθετα, οργανώνουμε τους χώρους μας για να δυναμώσουμε το εργατικό κίνημα. Γι' αυτό η πανεργατική απεργία στις 17 Απρίλη είναι σταθμός που μπορεί να ενώσει όλες αυτές τις μάχες και να δώσει νέα ώθηση στο εργατικό κίνημα.

Για να πετύχει χρειάζεται να γίνει υπόθεση των μαχητικών εργατών και εργατριών σε κάθε χώρο δουλειάς και στον δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα. Να προχωρήσουμε σε Γενικές Συνελεύσεις των σωματείων, να συγκροτήσουμε σε κάθε χώρο επιτροπές αγώνα που να πάρουν στα χέρια τους την οργάνωση της απεργίας και της περιφρούρησής της. Και να διεκδικήσουμε σε όλα τα σωματεία την κλιμάκωση του απεργιακού αγώνα».

ΙΔ. ΥΓΕΙΑ

Τα τελευταία χρόνια, και ιδιαίτερα μετά την πανδημία, ο κλάδος της ιδιωτικής Υγείας έχει γιγαντωθεί. Λόγω των καθυστερήσεων στα εξωτερικά ιατρεία, ο κόσμος στράφηκε μαζικά στους ιδιωτικούς ομίλους για την κάλυψη των αναγκών του. Μάλιστα, με την επικείμενη χρέωση των τριών ευρώ ανά παραπεμπικό για εξέταση προβλέπεται περαιτέρω επιδείνωση της υγείας του κόσμου. Στο τελευταίο συμβάλλει και η προσπάθεια ιδιωτικοποίησης του ΕΣΥ με την εφαρμογή των απογευματινών χειρουργείων.

Σε αυτές τις συνθήκες το κλαδικό σωματείο εργαζομένων στην ιδιωτική Υγεία διεκδίκησε την υπογραφή Συλλογικών Συμβάσεων και αυξήσεις που να μπορούν να καλύψουν τις ανάγκες μας. Στη διαπραγμάτευση με το Σύνδεσμο Ελληνικών Κλινικών οι προτάσεις που τέθηκαν από την εργοδοσία περιελάμβαναν τη συνέχιση των ελαστικών σχέσεων εργασίας με μία αύξηση έως 1% επί του κατώτατου μισθού. Έτσι, στις 28 Φλεβάρη προκηρύχθηκε από την ΟΣΝΙΕ και το κλαδικό σωματείο της ιδιωτικής Υγείας

24ωρη απεργία διεκδικώντας συλλογικές συμβάσεις εργασίας και αυξήσεις με απεργιακή συγκέντρωση έξω από την Ευρωκλινική, στην οποία συμμετείχαμε κι εμείς ως Αγωνιστική Συνδικαλιστική Κίνηση Υγειονομικών (ΑΣΚΥ). Η κινητοποίηση πραγματοποιήθηκε με επιτυχία.

Η επιτυχία όμως της απεργίας απαιτεί συνέχεια και κλιμάκωση. Ο πρώτος μεγάλος απεργιακός σταθμός είναι στις 17 Απρίλη και μετά η απεργία της Πρωτομαγιάς είναι το επόμενο αναγκαίο βήμα. Την απεργιακή κινητοποίηση στις 17 του μήνα πρέπει να την οργανώσουμε σε όλη την ιδιωτική Υγεία και να βρεθούμε στους δρόμους παρέα με τους υγειονομικούς του ΕΣΥ που εδώ και χρόνια αγωνίζονται για τη διατήρηση του δημοσίου χαρακτήρα των νοσοκομείων, παρά τα εμπόδια που έβαλε η ΑΔΕΔΥ. Η Υγεία είναι δημόσιο αγαθό κι όχι πεδίο για κερδοφορία. Η απάντηση, λοιπόν, απέναντι στην κυβέρνηση των ιδιωτικοποιήσεων και στα αρπακτικά της αγοράς που πλουτίζουν μετατρέποντας την Υγεία σε εμπόρευμα χρειάζεται να είναι η κρατικοποίηση χωρίς αποζημίωση και με τον έλεγχο στα χέρια των εργαζομένων.

Πηνελόπη Κουτσουδάκη, γιατρός στην Ιδιωτική Υγεία, μέλος της ΑΣΚΥ

ΕΥΔΑΠ

Με την απεργία στις 17 Απρίλη βγαίνουμε αποφασιστικά μπροστά και διεκδικούμε, αυξήσεις στους μισθούς μας, απεργούμε για την πραγματική κλοπή 12 ολόκληρων χρόνων προϋπηρεσίας από τους μισθωτούς, για τα επιδόματα μας, για μέτρα προστασίας του εισοδήματος μας, για μέτρα προστασίας για την υγεία και την ασφάλεια μας. Απεργούμε για την μόνιμη λιτότητα και την βαριά φορολόγηση των λαϊκών στρωμάτων, για ακρίβεια και τη φτώχεια που διαλύουν τη ζωή μας.

Απεργούμε για την πολιτική που εμπορευματοποιεί την Υγεία, την Παιδεία και δίνει δισ. ευρώ το χρόνο σε εξοπλισμούς και πολεμικές αποστολές εμπλέκοντας ακόμα πιο βαθιά τη χώρα μας στους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς των ΗΠΑ - ΝΑΤΟ - ΕΕ. Διεκδικούμε να λάμψει η αλήθεια στο έγκλημα των Τεμπών και στο έγκλημα της Πύλου και να τιμωρηθούν οι υπεύθυνοι.

Βρισκόμαστε σε μια περίοδο που χαρακτηρίζεται από συγκλονιστικές κινητοποιήσεις, απεργίες, αντιδράσεις, καταλήψεις που δείχνει την οργή του κόσμου και η συνέχεια αυτής της περιόδου είναι η απεργία στις 17 Απρίλη. Η επιτυχία της απεργίας στις 28 Φλεβάρη με την συμμετοχή των συναδέλφων μου μου δίνει δύναμη και με γεμίζει με αισιοδοξία. Να βγούμε ξανά στο δρόμο για να δείξουμε ότι δεν τα παρατάμε και ότι συνεχίζουμε να αγωνιζόμαστε και διεκδικούμε το δικό μας.

Μαρία Αναγνώστου,
εργαζόμενη ΕΥΔΑΠ

Πανεργατική Απεργία

Απεργιακές συγκεντρώσεις

Αθήνα 11πμ πλατεία Κλαυθμώνος

Θεσσαλονίκη 10.30πμ Εργατικό Κέντρο

Γιάννενα 10.30πμ Εργατικό Κέντρο

Πάτρα 10.30πμ Εργατικό Κέντρο

Χανιά 10πμ Πλατεία Αγοράς

TELEPERFORMANCE

Ξεκινήσαμε τις πρώτες απεργίες στην Teleperformance στις αρχές Φλεβάρη με επιτυχημένες συγκεντρώσεις και φτάσαμε στις απεργίες του Μάρτη να συμμετέχει το 50% των συναδέλφων. Τώρα οργανώνουμε τη συμμετοχή μας στην απεργία στις 17 Απρίλη και γι αυτό έχουμε πραγματοποιήσει δύο γενικές συνελεύσεις του ΣΕΤΗΠ.

Η εταιρία μας δεν είναι εξαίρεση στον ιδιωτικό τομέα σε σχέση με τους εκβιασμούς και την τρομοκρατία της εργοδοσίας για να μην απεργούμε. Στην αρχή μας μπλόκαραν τα μέλη του συνδικάτου μας ΣΕΤΗΠ για να μην ενημερωνόμαστε για τις απεργίες. Δεν αναγνώριζαν το συνδικάτο αρχικά, κάτι που εν τέλει το κερδίσαμε. Και η μάχη συνεχίζεται μέχρι να δικαιωθούν τα αιτήματά μας.

Παλεύουμε για μόνιμη και σταθερή δουλειά. Προσωπικά δεν ξέρω κάποιον στον τομέα μου που να είναι μόνιμος. Όλοι είμαστε με συμβάσεις που λήγουν. Διεκδικούμε αυξήσεις στους μισθούς που έχουν μείνει στάσιμοι από το 2010. Με το clear desk policy της εταιρίας δεν μας επιτρέπεται να έχουμε προσωπικά μας αντικείμενα. Δεν γίνεται να μην παίρνουμε το κινητό μας στη δουλειά ή να μην έχουμε τα φάρμακά μας που έχουμε ανάγκη, για παράδειγμα. Ταυτόχρονα δίνουμε μάχη ενάντια στις ρατσιστικές διακρίσεις. Να σταματήσει η σκλαβιά με την προσωρινή βίζα για τους αλλοδαπούς συναδέλφους μας που είναι πάρα πολλοί και συμμετέχουν στις απεργίες, ώστε να μην τους κρατάνε δέσμιους να δουλεύουν στην εταιρία και έμμεσα να μπορούν να τους εκβιάζουν με απέλαση.

Ταυτόχρονα με τα συνδικαλιστικά μας αιτήματα ανοίγουμε και τα κεντρικά πολιτικά ζητήματα. Όπως το έγκλημα των Τεμπών και η συγκάλυψή του, τον αγώνα για λευτεριά στην Παλαιστίνη, ενάντια στην πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων στην Παιδεία και την Υγεία. Και πάνω απ' όλα παλεύουμε για να ανατρέψουμε την κυβέρνηση του Μητσοτάκη και να συνεχίσουμε ενάντια σε αυτό το σύστημα της καταστροφής και της βαρβαρότητας.

Παναγιώτης Μανδαλιός,
εργαζόμενος Teleperformance

ΣΕΗ

Οι εργάτες και εργάτριες της Τέχνης θα δώσουμε το παρών στην απεργία στις 17/4, όπως το κάναμε και στις προηγούμενες πανεργατικές απεργίες στις 28/2 και 8/3.

Η μάχη είναι συνολική απέναντι σε αυτή την κυβέρνηση των δολοφόνων, της ακρίβειας και των ιδιωτικοποιήσεων. Και ταυτόχρονα ανοίγουμε και τα ζητήματα του κλάδου μας για ενιαία και αδιαίρετη Συλλογική Σύμβαση Εργασίας και για την ακύρωση του Προεδρικού Διατάγματος 85, που υποβαθμίζει τα πτυχία μας. Για γενναία χρηματοδότηση του Υπουργείου Πολιτισμού στις μικρότερες παραγωγές. Για να τα κερδίσουμε αυτά δεν μπορούμε να περιοριστούμε σε νομικές διαδικασίες ούτε σε κλειστά γραφεία με τους παραγωγούς για την υπογραφή των συμβάσεων. Κινηματικά και απεργιακά κερδίζονται αυτές οι μάχες, γι αυτό χρειάζεται η παρουσία όλων στον δρόμο στις 17/4.

Το Σωματείο Ελλήνων Ηθοποιών προχωράει σε εκλογές από τις 26 μέχρι τις 29 Απρίλη. Και θα είναι κρίσιμες για να εκφραστούν η ριζοσπαστικοποίηση και οι αγώνες που δώσαμε όλα αυτά τα χρόνια ως κλάδος, ώστε να συνδεθούμε ακόμα πιο δυναμικά με το εργατικό κίνημα και τη νεολαία που δεν έχει σταματήσει το τελευταίο διάστημα να δίνει μάχες ενάντια στην κυβέρνηση της ΝΔ και το σύστημα που βάζει τα κέρδη των καπιταλιστών πάνω από τις ζωές μας. Η Ανατρεπτική Συσπείρωση Ηθοποιών οργανώνει σε αυτή την κατεύθυνση κόντρα στους συμβιβασμούς και τα όρια που βάζει στις διεκδικήσεις μας η ηγεσία του ΣΕΗ.

Αλεξάνδρα Μαρτίνη, ηθοποιός, μέλος της
Ανατρεπτικής Συσπείρωσης Ηθοποιών

Η απεργία στις 17/4 είναι πολύ σημαντική για το εργατικό κίνημα για να κλείσουμε τον δρόμο στις επιθέσεις της κυβέρνησης και των εργοδοτών, αλλά και για να καθορίσει το ίδιο το κίνημα το πολιτικό σκηνικό που διαμορφώνεται.

Το πρώτο ζήτημα που συνδέεται και με όλα τα υπόλοιπα είναι το ζήτημα της ακρίβειας που κατατρώνει τους μισθούς των εργαζόμενων. Πλάι σε αυτό είναι οι Συλλογικές Συμβάσεις σε όλους τους χώρους εργασίας, όπως και στον δικό μας χώρο, των ΜΜΕ. Έχουμε να δούμε ΣΣΕ εδώ και 15 χρόνια. Υπάρχουν πολλοί συνάδελφοι που δεν έχουμε καν βιώσει πώς είναι να δουλεύεις με ΣΣΕ, αντίθετα δουλεύουμε με ατομικές συμβάσεις που σημαίνουν χειρότεροι μισθοί και πολύ πιο δυσμενείς συνθήκες εργασίας. Ταυτόχρονα αυτό είναι επίθεση και στην ελευθεροτυπία, καθώς αν δεν είσαι καλυμμένος είναι πιο δύσκολο να συγκρουστείς για το τι θα γράψεις, πόσο μπορείς να κάνεις αποκαλυπτικά ρεπορτάζ κτλ.

Η εκλογική κατάρρευση δημοσκοπικά της ΝΔ είναι εντυπωσιακή. Ακόμα και στις «φιλικές» στη ΝΔ δημοσκοπήσεις φαίνεται ότι πέφτει στο 30%, ένα νούμερο που έχου-

ΜΜΕ

με να το δούμε από το 2012. Μέσα σε αυτές τις συνθήκες που γκρεμίζεται η βιτρίνα της δήθεν κυριαρχίας της ΝΔ, η επιτυχία της απεργίας στις 17 Απρίλη μπορεί να δώσει μεγαλύτερη ώθηση στους αγώνες που δεν έχουν σταματήσει να ξεδιπλώνονται και να εμφανιστεί το εργατικό κίνημα ως η πραγματική εναλλακτική στην πολιτική της κυβέρνησης. Αυτόν τον αγώνα δίνουμε τα μέλη του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης σε όλους τους χώρους δουλειάς και στα ΜΜΕ ως αντικαπιταλιστική συλλογικότητα Financial Crimes.

Κομμάτι αυτής της προσπάθειας είναι να απεργήσουν οι εργαζόμενοι των ΜΜΕ μαζί με όλους τους υπόλοιπους κλάδους την ίδια μέρα και όχι την προηγούμενη όπως βγάζει η ΕΣΗΕΑ. Δεν στέκει το επιχείρημα ότι χρειάζεται να καλυφτεί η απεργία δημοσιογραφικά, καθώς μπορεί να υπάρξει ειδική άδεια μόνο για αυτή την κάλυψη.

Νεκτάριος Δαργάκης,
δημοσιογράφος in.gr, Financial Crimes
(συμμετέχει στην Πρωτοβουλία για την Ανατροπή στα ΜΜΕ)

«Δεν θα αφήσουμε να περάσει η διάσπαση δημόσιου-ιδιωτικού τομέα»

Στις 2 Απρίλη έγινε το Γενικό Συμβούλιο της ΑΔΕΔΥ. Το ζητούμενο ήταν να καλέσει και η ΑΔΕΔΥ στην απεργία στις 17 Απρίλη, ώστε να γίνει πανεργατική. Αλλά η ΔΑΚΕ (ΝΔ), η ΔΗΣΥΠ (ΠΑΣΟΚ), η ΕΑΕΚ (ΣΥΡΙΖΑ-Νέα Αριστερά) και η Συνδικαλιστική Ανατροπή είπαν ακριβώς το ίδιο πράγμα: να μην καλέσουμε απεργία μαζί με «τη ΓΣΕΕ του Παναγόπουλου» γιατί μας αγνόησε σε όλες τις προηγούμενες κινητοποιήσεις, ακόμα και στις 28/2 στην επέτειο των Τεμπών.

Και η πρότασή τους ήταν να καλέσει η ΑΔΕΔΥ απεργία στις 21 Μάη. Ήδη η ΕΙΝΑΠ (νοσοκομειακοί γιατροί Αθήνας-Πειραιά) είχε πάρει απόφαση για 24ωρη απεργία στις 17/4, όπως και η πλειοψηφία των εκπαιδευτικών συλλόγων που έκαναν συνελεύσεις με τεράστια συμμετοχή και που ψήφισαν αντίστοιχα πλαίσια. Αγνόησαν τα πολυπληθέστερα σωματεία του δημοσίου. Στις 16 Μάη καλεί πανυγειονομική απεργία η ΠΟΕΔΗΝ, αλλά δεν έβαλαν ούτε εκεί την πανδημοσιούπαλληλική απεργία γιατί ούτε με την «ΠΟΕΔΗΝ του Γιαννακού» θέλουν να συντονιστούν, όπως επιχειρηματολόγησαν διάφοροι.

Η ΓΣΕΕ δεν είναι του Παναγόπουλου, αλλά των εργατών, που απεργούν για τα ταξικά τους συμφέροντα. Δεν χαρίζουμε τη ΓΣΕΕ, τη μεγαλύτερη εργατική συνομοσπονδία, σε καμιά ηγεσία και σε κανέναν Παναγόπουλο, που είναι πράγματι ξεπουλημένος. Είναι διάσπαση και απεργοσπασία να κάνουμε ξεχωριστή απεργία και να μην συνδεθούμε απεργιακά οι δημόσιοι υπάλληλοι με τους συναδέλφους μας του ιδιωτικού τομέα γιατί αυτό βοηθάει τον Μητσοτάκη και την κυβέρνηση της ΝΔ.

Σε αυτό το μήκος κύματος κινήθηκαν οι ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ και μάλιστα στην αρχική μας τοποθέτηση είχαμε βάλει πρόταση για 48ωρη απεργία 16-17 Απρίλη. Η ΔΑΣ (ΚΚΕ) επίσης από την αρχή μέχρι το τέλος επέμεινε ότι η 17 Απρίλη πρέπει να είναι πανεργατική απεργία. Πάνω σε αυτή την επιχειρηματολογία διαχώρισε τη θέση του ο Σταύρος Κουτσουμπέλης, πρώην προεδρεύων της ΑΔΕΔΥ και μέλος της ΔΗΣΥΠ, λέγοντας ότι είναι λάθος και απολιτικό η γραμμή του να πάμε χωρία και κάλεσε τις παρατάξεις να ανακαλέσουν. Μετά από αυτή την παρέμβαση έγινε πρακτικά παύση του συμβουλίου για να γίνουν διαβουλεύσεις, αλλά τελικά επέμειναν στη γραμμή της διάσπασης.

Αυτό δεν θα το αφήσουμε να περάσει. Έρχονται βροχή οι αποφάσεις ομοσπονδιών, όπως η ΟΕΝΓΕ, ΕΝΙΘ, ΕΙΝΗ και πρωτοβάθμιων σωματείων που καλούν να βρεθούμε απεργιακά όλοι μαζί, δημόσιος και ιδιωτικός τομέας, και έτσι θα συνεχίσουμε. Αυτό θα είναι πλήγμα για την κυβέρνηση. Αν θεωρούν δυνάμεις όπως η Νέα Αριστερά ότι μέχρι τις ευρωεκλογές πρέπει να πάμε «ειρηνικά», κάνουν τεράστιο λάθος. Πρέπει να πάμε με «πόλεμο», που σημαίνει γενική απεργία στις 17/4 και κλιμάκωση στη συνέχεια.

Και έχουμε πολλούς λόγους για να κλιμακώσουμε. Τέλη Ιούνη απολύονται 6.000 συμβασιούχοι ορισμένου χρόνου στα νοσοκομεία, ενώ βάζουν μπροστά και τη διάλυση-ιδιωτικοποίηση της Ψυχικής Υγείας και όλα αυτά μαζί με τα απογευματινά χειρουργεία και άλλες σκανδαλώδεις επιθέσεις στο ΕΣΥ. Στα σχολεία προσπαθούν να επιβάλλουν την αξιολόγηση. Σε όλο το δημόσιο είναι ανοιχτή η μάχη για προσλήψεις, μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων και αυξήσεις στους μισθούς. Η ακρίβεια καλπάζει...

Δίπλα σε αυτά, είναι η μάχη ενάντια στις συνδικαλιστικές και πολιτικές διώξεις. Από τη μεριά μας ως Παρεμβάσεις βάλουμε και αυτό το ζήτημα στο Γενικό Συμβούλιο και γι' αυτό μίλησαν στην αρχή της διαδικασίας ο **Δημήτρης Αντωνίου**, που μόλις είχε μείνει εκτός δουλειάς γιατί στοχοποιήθηκε για τις κινητοποιήσεις ενάντια στις τηλε-εξετάσεις στα Πανεπιστήμια εν μέσω καταλήψεων και ο **Πέτρος Κωνσταντίνου** για τη δίωξη που έχουν μαζί με τον **Γιάννη Σηφακάκη** για τις 26/11/20, όταν υλοποιήσαμε την απόφαση της ΑΔΕΔΥ με 24ωρη απεργία ενάντια στον νόμο Βρούτση. Και οι δύο παρεμβάσεις χειροκροτήθηκαν από το σώμα και βγήκε ψήφισμα αλληλεγγύης και για τις δύο περιπτώσεις.

Διεκδικούμε από τις παρατάξεις, πλην της ΔΑΚΕ, που ούτε με τις 28 Φλεβάρη δεν είχε συμφωνήσει, να αναθεωρήσουν τη γραμμή της απεργοσπασίας, να γίνει Εκτελεστική Επιτροπή της ΑΔΕΔΥ και να βγει τελικά απεργία στις 17/4.

Χρίστος Αργύρης,
μέλος ΔΣ σωματείου εργαζομένων ΓΝΑ Γεννηματάς,
πρώην μέλος ΓΣ ΑΔΕΔΥ με τις Παρεμβάσεις Κινήσεις Συσπειρώσεις

Βαδίζουμε μπροστά με την επαναστατική παράδοση του Κόκκινου Οκτώβρη

Με το μονοήμερο 100 χρόνια Λένιν, ερχόμαστε να συζητήσουμε πως οι επαναστατικές ιδέες ανταποκρίνονται στο σήμερα, χτίζουν μια ισχυρή αντικαπιταλιστική αριστερά, οδηγούν τα κινήματα που ξεπηδούν από την κρίση του καπιταλισμού σε ουσιαστική αντιπολίτευση από τον δρόμο.

Το προηγούμενο διάστημα μας έδειξε ότι ο κόσμος χρειάζεται ένα συγκροτημένο επαναστατικό κόμμα για να μπορεί να δώσει τις μάχες απέναντι στην καταστροφική κυβέρνηση Μητσοτάκη, με σταθερότητα και συνοχή εκφράζοντας τις επαναστατικές ιδέες. Παράλληλα, η κρίση του καπιταλισμού και της ρεφορμιστικής αριστεράς μας δίνει μια καλή ευκαιρία να δούμε πως οι ιδέες του Λένιν είναι επίκαιρες. Εκφράζουν ένα μεγάλο κομμάτι κόσμου της αριστεράς και μπορούν να διεκδικήσουν και να κερδίσουν μια σειρά από αγώνες στην Υγεία, την Παιδεία, στο φοιτητικό κίνημα και την εργατική τάξη που δεν έχει τίποτα να χωρίσει μεταξύ της παρά να κατανόησει παραδείγματα όπως η Ρώσικη επανάσταση για να δει ότι οι κοινωνίες αλλάζουν με επαναστάσεις.

Η συνολική πίεση που επικρατεί αυτή τη στιγμή στην κυβέρνηση είναι αξιοσημείωτη μετά τις βουλευτικές εκλογές. Δημοτικές εκλογές με την ΝΔ να πέφτει, κύμα αντιδράσεων για τα Τέμπη ένα χρόνο μετά, τεράστια απεργιακή 8 Μάρτη, δύο μήνες καταλήψεων ενάντια στα ιδιωτικά πανεπιστήμια, αντίδραση των αγροτών. Παραδείγματα που δείχνουν πως ο κόσμος έχει την ανάγκη να παλέψει και να συγκρουστεί με τις εκάστοτε κυβερνήσεις για να αποβάλει τον σεξισμό, την φτώχεια και τον ρατσισμό.

Πάνω σε αυτή την πολιτική διαμάχη, το μονοήμερο για τα 100 χρόνια από το θάνατο του Λένιν αφορά κάθε εργαζόμενο/η που καταπιέζεται από το εργασιακό του περιβάλλον και να αφεντικά του, αλλά και μια ολοκληρωτική τάξη που μέσα σε κάθε χώρο δουλεύει είναι αυτός/ή που κινεί τα νήματα κι επομένως έχει τεράστια δύναμη να εκμεταλλευτεί. Είναι χρήσιμο για να συζητήσουμε στο πώς και το γιατί θα έρθει η επανάσταση και η απελευθέρωση της εργατικής τάξης. Μέσα σε ένα τρομοκρατικό κλίμα με γυναικοκτονίες, ανακρινόμενη πανεργατική απεργία στις 17 Απρίλη, βλέπουμε ότι μπορούμε να πάμε μέχρι τις ευρωεκλογές με μαζικές απεργίες που θα έχουν την συζήτηση του Λένιν στο επίκεντρο σαν μοχλό εκκίνησης κάθε αγώνα στη συνέχεια.

Στέφανος Κοροβέσης,
εργαζόμενος σε παιδικό σταθμό

Το μονοήμερο των συζητήσεων για τα 100 χρόνια από τον θάνατο του Λένιν έρχεται σε μια στιγμή που η κρίση του συστήματος και οι αγώνες ενάντια στην κυβέρνηση της ΝΔ ανοίγουν τη συζήτηση για την εναλλακτική προς τα αριστερά που αγκαλιάζει μαζικά ακροατήρια.

Η οργή για το έγκλημα των ιδιωτικοποιήσεων στα Τέμπη πολιορκεί την κυβέρνηση και γίνεται ακόμα μεγαλύτερη όσο ξεσκεπάζεται η συστηματική προσπάθεια συγκάλυψής του μέσα από τους μηχανισμούς του κράτους, της «ανεξάρτητης δικαιοσύνης», την «εξεταστική»-φιάσκο της Βουλής. Πού μπορούμε να αναζητήσουμε δικαιοσύνη; Στην καλύτερη λειτουργία των θεσμών του «κράτους δικαίου»; Μέχρι πού μπορεί να φτάσει η δημοκρατία; Στις κάλπες των ευρωεκλογών και στην ανάδειξη κάποιων «προοδευτικών» υπουργών στη θέση του θιάσου της ΝΔ; Σε όλα αυτά τα ζητήματα οι απαντήσεις που έρχονται από την επαναστατική κληρονομιά του Λένιν και της Ρωσικής Επανάστασης είναι επίκαιρες.

Τον Οκτώβρη του 1917 η εργατική τάξη στην Ρωσία έφτασε πιο μακριά από το να βάλει μερικούς «δικούς της» υπουργούς να διαχειριζονται το κράτος. Έγινε η ίδια «κράτος» δηλαδή, δηλαδή έχτισε τη δική της δημοκρατική εξουσία των συμβουλίων (σοβιέτ) και άρχισε να αλλάζει όλες τις κοινωνικές σχέσεις με προοπτική την απελευθέρωση της κοινωνίας από την εκμετάλλευση και κάθε είδους καταπίεση.

Δεν ήταν μια αυτόματη εξέλιξη. Όταν ανατράπηκε το απολυταρχικό καθεστώς του Τσαρισμού τον Φλεβάρη εκείνης της χρονιάς η Ρωσία μετατράπηκε μέσα σε δυο-τρεις βδομάδες από την πιο καταπιεστική χώρα του κόσμου στην πιο ελεύθερη δημοκρατική πολιτεία που υπήρχε. Για την πλειοψηφία της Αριστεράς της εποχής αυτό ήταν ουσιαστικά το τέλος του δρόμου: το μόνο που απέμενε ήταν η κατοχύρωση αυτής της πραγματικότητας μέσα από σταθερούς κοινοβουλευτικούς θεσμούς στα πλαίσια του καπιταλισμού.

Όμως, αυτό δεν ήταν το τέλος για το κίνημα που ανέτρεψε τον τσαρισμό. Για τους φαντάρους που θέλανε ειρήνη, τους αγρότες που θέλανε γη (και ειρήνη), την εργατική τάξη που ήθελε «ψωμί» και πάλευε να επιβάλλει τις δικές της λύσεις σε εργοστάσια και επιχειρήσεις. Σε εκείνη την συγκυρία ο Λένιν και το κόμμα των μπολσεβίκων επέμεναν ότι η λύση δεν θα έρθει από «τα πά-

νω» αλλά «από τα κάτω». Το σύνθημά τους από τον Απρίλη του 1917 και μετά, «Όλη η εξουσία στα σοβιέτ», συμπύκνωνε πολιτικά αυτή την προοπτική.

Επιτροπές

Στους φαντάρους που διψάγανε για ειρήνη οι μπολσεβίκοι έλεγαν μην περιμένετε τη διπλωματία των κυβερνήσεων μπορούμε να σταματήσουμε τον πόλεμο τώρα. Στους αγρότες έλεγαν μην περιμένετε πότε μια βουλή θα ψηφίσει ένα νόμο για τον αναδασμό της γης, οι επιτροπές σας μπορούν να το κάνουν άμεσα. Στα εργοστάσια επέμεναν ότι οι εργατικές επιτροπές μπορούν και πρέπει να επιβάλλουν τον πλήρη έλεγχό τους σε όλες τις αποφάσεις αντί να περιμένουν τα σχέδια των υπουργείων.

Είναι συνηθισμένη η κατηγορία ότι ο Λένιν και οι μπολσεβίκοι ήταν δημαγωγοί που εντέλει «καπέλωσαν» το κίνημα και τους αγώνες του για να επιβάλλουν τη δική τους δικτατορία. Αυτές οι κατηγορίες αγνοούν την ιστορία. Η επανάσταση του Οκτώβρη δεν έγινε με σύνθημα όλη η εξουσία στο κόμμα (και το πολιτικό του γραφείο) αλλά όλη η εξουσία στα σοβιέτ. Και αυτή η εξουσία επέβαλε τις διεκδικήσεις των «από κάτω» και τις πήγε παραπέρα.

Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα ήταν ο εργατικός έλεγχος. Το σχετικό διάταγμα που εκδόθηκε στις 14 Νοέμβρη ήταν προϊόν

των συζητήσεων ανάμεσα στο Συμβούλιο των Επιτρόπων του Λαού (την επαναστατική κυβέρνηση), του Κεντρικού Συμβουλίου των Εργοστασιακών Επιτροπών και του Κεντρικού Συμβουλίου των Συνδικάτων. Όπως επισημαίνει μια μελέτη του εργατικού κινήματος της Πετρούπολης:

«Αυτό το διάταγμα απονέμει ένα ελευθεριακό πνεύμα το οποίο αντανακλάει τη βαθιά πίστη του Λένιν στη δημιουργικότητα των μαζών. Αναγνωρίζει το δικαίωμα των εργατών σε όλες τις βιομηχανικές επιχειρήσεις οποιουδήποτε μεγέθους να ελέγχουν όλες τις πτυχές της παραγωγής, να έχουν πλήρη πρόσβαση σε όλες τις σφαίρες της διοίκησης, της οικονομικής συμπεριλαμβανομένης, και, τέλος, το δικαίωμα των κατώτερων οργάνων εργατικού ελέγχου να δεσμεύουν τους εργοδότες με τις αποφάσεις τους.

Το προσχέδιο του Λένιν ήταν η βάση για το Διάταγμα του εργατικού ελέγχου. Αυτό το άβολο γεγονός αποδεικνύει πόσο ανόητοι είναι οι ισχυρισμοί της Δυτικής ιστοριογραφίας ότι απ' την στιγμή της κατάληψης της εξουσίας ο συγκεκριμένος Λένιν που δεν σταματούσε σε τίποτα έβαλε μπρος την συντριβή των 'αναρχοσυνδικαλιστικών' εργοστασιακών επιτροπών».

Ένα δεύτερο παράδειγμα ήταν το Διάταγμα για τη Γη. Με λίγες φράσεις δηλώνοντάς ότι η γη: «θα απαλλοτριωθεί χωρίς αποζημίωση, θα γίνει περιουσία όλου του λαού και θα περάσει στη χρήση αυτών που την καλλιεργούν... Η κατοχή της γης θα γίνει στη βάση της ισότητας, δηλαδή η γη θα μοιραστεί στον εργαζόμενο λαό σύμφωνα με ένα κριτήριο εργασίας ή ανάλογα με ένα κριτήριο επιβίωσης ανάλογα με τις τοπικές συνθήκες».

Τις τοπικές συνθήκες τις γνώριζαν οι Επιτροπές Γης που είχαν εκλεγεί στην αρχή της επανάστασης και μάταια περίμεναν από την Προσωρινή Κυβέρνηση να ικανοποιήσει τα αιτήματά τους. Αυτές ανέλαβαν την εφαρμογή του Διατάγματος. Το εντυπωσιακό ήταν ότι αυτό το Διάταγμα δεν αντανάκλούσε το πρόγραμμα των μπολσεβίκων για το αγροτικό ζήτημα. Ήταν σχεδόν κατά λέξη «κλεμμένο» από το πρόγραμμα ενός άλλου αριστερού κόμματος, των εσέρων, που αρνιόνταν να το εφαρμόσουν όσο ήταν στην κυβέρνηση.

Ο Λένιν και οι Μπολσεβίκοι μπορούσαν να βάζουν μπροστά αυτή την προοπτική γιατί στηριζόνταν στη θεωρία του μαρξισμού για το κράτος και την επανάσταση -που έγινε κι

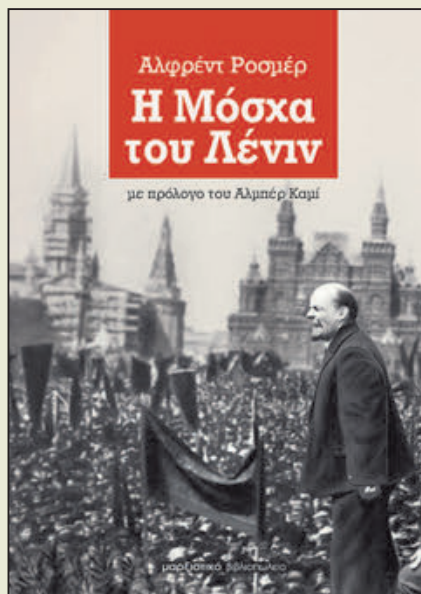
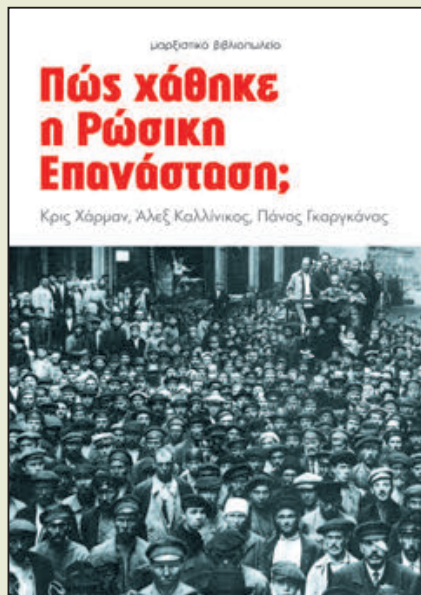
ο τίτλος του βιβλίου του Λένιν που κυκλοφόρησε το 1917. Σ' αυτό γράφει:

«Στην καπιταλιστική κοινωνία, με την προϋπόθεση ότι αναπτύσσεται όσο το δυνατό πιο ευνοϊκά, έχουμε στο δημοκρατικό πολίτευμα ένα λίγο-πολύ πλήρη δημοκρατισμό. Ο δημοκρατισμός αυτός όμως συμπίεζται πάντοτε από τα στενά πλαίσια της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης και έτσι μένει πάντα στην ουσία δημοκρατισμός για τη μειοψηφία, μόνο για τις εύπορες τάξεις, μόνο για τους πλούσιους. Η ελευθερία της καπιταλιστικής κοινωνίας μένει πάντα περιόπου ή ίδια, όπως ήταν η ελευθερία στις αρχαίες ελληνικές δημοκρατίες: ελευθερία για τους δουλολκτίτες». Και σε ένα άλλο σημείο έγραφε: «το καθαυτό 'κρατικό' έργο διεξάγεται στα παρασκήνια και το εκτελούν οι διευθύνσεις των υπουργείων, τα γραφεία και τα επιτελεία. Στα κοινοβούλια απλώς φλυαρούν με τον ειδικό σκοπό να ξεγελούν τον 'από λού».

Διαβάζοντας σήμερα αυτές τις γραμμές αμέσως ο νους μας πάει στη σημερινή κατάσταση όπου τα δημοκρατικά δικαιώματα συμπίεζονται όλο και πιο πολύ «στα στενά όρια της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης». Η σύγκρουση με το σύστημα της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης και η ανατροπή του είναι το κλειδί για την κατάκτηση της πραγματικής, της εργατικής δημοκρατίας παντού όπου παίρνονται οι αποφάσεις για τη ζωή της πλειοψηφίας. Αυτό εννοούσε ο Λένιν όταν έγραφε ότι: «Η διέξοδος από τον κοινοβουλευτισμό δεν βρίσκεται φυσικά στην κατάργηση των αντιπροσωπευτικών θεσμών και της αιρετότητας, αλλά στη μετατροπή των αντιπροσωπευτικών θεσμών από λογοκοπία σε 'εργαζόμενα' σώματα». Και για να γίνει αυτό η εργατική επανάσταση δεν πρέπει να αφήσει «πέτρα πάνω στην πέτρα» απ' το αστικό κράτος και τους θεσμούς του.

Ο «δημοκρατισμός» του Λένιν και των Μπολσεβίκων είχε βαθιές ρίζες. Από την αρχή του 20ου αιώνα επέμενε ότι η εργατική τάξη έχει τη δύναμη να γίνει «ηγεμονική», να απελευθερώσει όλους τους καταπιεσμένους από τα δεσμά τους. Και το κόμμα των μπολσεβίκων διαμορφώθηκε μέσα στις πολιτικές μάχες και τις οργανωτικές προσπάθειες για να συσπειρώσει στις γραμμές του τα πιο πρωτοπόρα και μαχητικά τμήματα της εργατικής τάξης κόντρα στις απόψεις που θέλανε να της επιβάλλουν τον αυτοπεριορισμό και το χαμηλόμα του ορίζοντα που ανοίγουν οι αγώνες της. Αυτή την επαναστατική Αριστερά χρειάζεται να δυναμώσουμε σήμερα.

Λεάνδρος Μπόλαρης

Φέτος συμπληρώνονται 100 χρόνια από τον θάνατο του Λένιν, γεγονός που υπενθυμίζει σε όλους μας το σημαντικό του έργο τόσο στην κοινωνία όσο και στην επανάσταση. Αν και ένας αιώνας, η δράση και η ιδεολογία του παραμένει επίκαιρη μέχρι σήμερα δείχνοντας το δρόμο για την αλλαγή και την ανατροπή.

ακριβώς όπως και τότε, πράγμα που καθιστά αναγκαία την επανάσταση ξεκινώντας από τα κάτω ενάντια στους κεφαλαιοκράτες και την ρεφορμιστική αριστερά, ακολουθώντας τον δρόμο του Λένιν.

Εφαρμόζοντας όλα τα παραπάνω στην πράξη, συμμετέχουμε επιτακτικά στις κινητοποιήσεις των φοιτητών και των εργατικών συνδικάτων στις 17 Απρίλη ενάντια στην καπιταλιστική τρομοκρατία. Ακόμα, συνεχίζουμε να απεργούμε αλληπαλλά όπως να χαράξουμε τον έναν και μοναδικό δρόμο προς τον νέο κόσμο, τον σοσιαλισμό.

Δημοσθένης Τακούδης,
εργαζόμενος σε τεχνικό γραφείο

Φέτος κλείνουν 100 χρόνια από τον θάνατο του Λένιν, ενός από τους μεγαλύτερους πρωταγωνιστές της Ρώσικης Επανάστασης. Παρότι πολλά έχουν ειπωθεί για το πρόσωπό του, η ανατίμησή του τι ήταν πραγματικά ο Λένιν και το έργο του, είτε αυτό είναι οι θεωρίες του είτε ο ρόλος του στην επανάσταση του 1917, ακόμα συνεχίζεται.

Με βάση αυτό το ΣΕΚ οργανώνω μια ολοήμερη αφιέρωση στον Λένιν στις 14 Απριλίου στο κτήριο της Νομικής. Δεν είναι μια επιτετακτική συζήτηση, αλλά μια συζήτηση πάνω στην στρατηγική. Μέσα σε μια περίοδο με τεράστιες μάχες και νίκες του κινήματος, η συζήτηση με ποια αριστερά χρειάζεται να παλέψουμε είναι αναγκαία. Σε αυτή την συζήτηση ο Λένιν ήταν και είναι πολύτιμος.

Γιάννης Τσίτος, φοιτητής Φιλοσοφικής Αθήνας

Θα τα βρείτε στο

μαρξιστικό βιβλιοπωλείο

www.marxistiko.gr

Φειδίου 14 πίσω από Τιτάνια-ΡΕΕ
τηλ. 2105247584

Μιρτώ Ασημακοπούλου, φοιτήτρια Αρχιτεκτονικής Βόλου

Τα Νοσοκομεία στη μάχη της Πανεργατικής

Οι υγειονομικοί απεργούν στις 17 Απρίλη, παρά την απεργοσπαστική απόφαση της ΑΔΕΔΥ. Η Ομοσπονδία των νοσοκομειακών γιατρών ΟΕΝΓΕ -μαζί με τις ενώσεις νοσοκομειακών γιατρών Αθήνας-Πειραιά, Θεσσαλονίκης, Ηπείρου κ.α- και πολλά πρωτοβάθμια σωματεία εργαζομένων στα νοσοκομεία αποφασίζουν τη συμμετοχή τους στην απεργία και τις διαδηλώσεις. Έτσι κλιμακώνουν τη μάχη μετά τη μεγάλη πανυγειονομική απεργία στις 22/2 και τις πανεργατικές απεργίες στις 28/2 και 8/3, τις κινητοποιήσεις στις πύλες ενάντια στα απογευματινά χειρουργεία, τις απολύσεις των συμβασιούχων και την ιδιωτικοποίηση του ΕΣΥ.

Αττικό

«Στο Αττικό νοσοκομείο προχωράμε σε απεργιακό διήμερο για όλο το προσωπικό ενόψει της πανεργατικής απεργίας», μας μεταφέρει η **Θένια Ασλανίδη**, γιατρός στο Αττικό και μέλος του σχήματος «Γαλέρα». «Την Τρίτη 16/4 με 3ωρη στάση εργασίας 12μ-3μμ και συγκέντρωση στο προαύλιο του νοσοκομείου και την Τετάρτη 17/4 με 24ωρη απεργία και συμμετοχή στην απεργιακή κινητοποίηση στην Αθήνα. Αυτό αποφασίσαμε ως σωματείο εργαζομένων του νοσοκομείου, μετά από πρόταση της «Γαλέρας» στο ΔΣ του σωματείου, γιατί θεωρούμε ότι χρειάζεται κλιμάκωση. Πάνω σε αυτό το πρόγραμμα έγινε ενημέρωση και συζήτηση στη γενική συνέλευση που πραγματοποιήθηκε στις 8/4. Εκεί εκφράστηκε η οργή των εργαζομένων για όλα τα ζητήματα, από το μέτρο των απογευματινών χειρουργείων και την τραγική έλλειψη του προσωπικού μέχρι την ακρίβεια.

Αποφασίστηκε επίσης ότι το επόμενο απογευματινό χειρουργείο δεν θα επιτρέψουμε να γίνει. Η υλοποίησή τους είναι σκάνδαλο και φιάσκο ταυτόχρονα. Σκάνδαλο γιατί από παντού προκύπτει ότι δεν λειτουργεί η λίστα, δεν τηρούνται τα απαραίτητα μέτρα ούτε σκοπός τους είναι να αποσυμφορήσουν τη λίστα αναμονής των πρωινών χειρουργείων. Είναι φιάσκο γιατί δεν προχωράει κάτω από την πίεση και των αντιδράσεων των υγειονομικών. Ακόμα και συνάδελφοι που δήλωσαν συμμετοχή στα απογευματινά χειρουργεία μετά από εκβιασμούς τώρα κάνουν πίσω. Χρειάζονται υπογραφές από διάφορα πόστα προσωπικού για να λειτουργήσουν τα απογευματινά, αλλά δυσκολεύονται να τις βρουν. Μόνο μία μέρα έγιναν μέχρι στιγμής στο νοσοκομείο μας και δεν έχουμε εικόνα πότε θα γίνει το επόμενο. Μέσα στην εβδομάδα

7/4, Συγκέντρωση στο Αττικό που ματαίωσε την επίσκεψη Μητσοτάκη-Φον ντερ Λάιεν. Φωτό: FB ΟΕΝΓΕ

θα γίνει μάζεμα επιτροπής αγώνα για να οργανώσουμε ώστε να υπάρχει μεγάλη συμμετοχή σε όλες αυτές τις μάχες.

Φιάσκο ήταν και ο σχεδιασμός να επισκεφτεί το νοσοκομείο την Κυριακή 7/4, παγκόσμια μέρα Υγείας, ο Μητσοτάκης με την πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Ούρσουλα Φον ντερ Λάιεν. Πίστευε ότι θα μπορούσε να το κάνει χωρίς αντιδράσεις κυριακάτικα, με το προσωπικό κατάκοπο μετά από γενική εφημερία του νοσοκομείου που γινόταν χαμός από περιστατικά. Αλλά έπεσε έξω. Από το πρωί εκείνης της μέρας στο νοσοκομείο κυκλοφορούσαν σκειούριτι και λιμουζίνες για να οργανώσουν την υποδοχή των «επίσημων καλεσμένων», αλλά η συγκέντρωση που οργανώσαμε τους ακύρωσε τη φέεστα. Συμμετείχε πολύς κόσμος από το προσωπικό του νοσοκομείου για τα δεδομένα της ημέρας και αλληλέγγυοι από τη γειτονιά».

Ευαγγελισμός

«Το πρωί της Δευτέρας 8/4 στον Ευαγγελισμό πραγματοποιήσαμε συμβολική συγκέντρωση στο προαύλιο με αφορμή την παγκόσμια ημέρα Υγείας με συμμετοχή κόσμου από όλα τα τμήματα που δείχνει για άλλη μια φορά τη μαχητική διάθεση των υγειονομικών», μας είπε η **Ζαννέτα Λυσικάτου**, γιατρός στον Ευαγγελισμό. «Την ίδια μέρα οι καθαρίστριες που είναι με συμβάσεις ορισμένου χρόνου έκαναν συνέλευση που κατέληξε σε διαμαρτυρία στη διοίκηση, για να πάρουν μόνο την υπόσχεση ότι δεν θα απολυθούν μέχρι τέλη Ιούνη παρόλο που η παράταση που υποσχέθηκε ο Γεωργιάδης δεν έχει ψηφιστεί ακόμα στη Βουλή. Γενική συνέλευση όλου του προσωπικού θα γίνει τη Δευτέρα 15/4.

Από αύριο ξεκινάμε περιοδείες που οργανώνει το Συντονιστικό των

Από το πρωτοσέλιδο της Εφ.Συν. στις 8/4

Νοσοκομείων με συμμετοχή συναδέλφων μας για να μιλήσουμε τμήμα το τμήμα για την απεργία στις 17/4, κολλώντας και την αφίσα του Συντονιστικού Εργατικής Αντίστασης σε όλους τους χώρους. Τα νοσοκομεία θα είναι στην πρώτη γραμμή της απεργίας ενάντια στην προσπάθεια ιδιωτικοποίησης του ΕΣΥ. Δεν υπάρχει καμία διάθεση συμμετοχής στα απογευματινά χειρουργεία, ενώ οι ειδικευόμενοι των χειρουργείων έκαναν και μάζεμα για να βγει κείμενο που θα το δηλώνει αυτό. Τα ελάχιστα χειρουργεία που έχουν γίνει επί πληρωμή το απόγευμα πραγματοποιούνται σε απαράδεκτες ιατρικά συνθήκες, επικίνδυνες για τους ασθενείς. Ένα παράδειγμα είναι ότι επειδή η αίθουσα του χειρουργείου κλείνει στις 10μμ δεν υπάρχει επαρκής χρόνος ανάνηψης του χειρουργημένου».

Έλενα Βενιζέλου

«Ο σημαντικότερος σταθμός μετά από 3 μήνες άγριας σύγκρουσης των εργαζομένων, των φοιτητών και των αγροτών σε συνθήκες οργής για τις κυβερνητικές δολοφονίες από τα Τέμπη μέχρι τις γυναικοκτονίες είναι η πανεργατική απεργία 17 Απριλίου», υπογραμμίζει το Σωματείο Εργαζομένων του Έλενα Βενιζέλου και καλεί σε γενική συνέλευση την Πέμπτη 11/4 στη 1μμ στο κεντρικό αμφιθέατρο. Κεντρικό θέμα της συνέλευσης η «οργάνωση της απεργιακής σύγκρουσης εναντίον της ιδιωτικοποίησης του ΕΣΥ

από τον πιο αδίστακτο υπουργό Υγείας Γεωργιάδη που κατεδαφίζει το ΕΣΥ και απολύει εν ψυχρώ χιλιάδες συμβασιούχους».

Δαφνί

Για την οργάνωση της απεργίας στις 17/4 και της Πρωτομαγιάς, ο Ενιαίος Σύλλογος Εργαζομένων ΨΝΑ Δαφνί καλεί σε γενική συνέλευση την Πέμπτη 11/4 στην Αίθουσα Πολλαπλών στις 12μ. Κομμάτι του αγώνα ενάντια στην ιδιωτικοποίηση του ΕΣΥ είναι το να μην περάσει το νομοσχέδιο για την Ψυχική Υγεία και την Απεξάρτηση που εδώ και πέντε μήνες «γυροφέρνει» η κυβέρνηση. «Δεν δεχόμαστε η Ψυχική Υγεία και η Απεξάρτηση να είναι εμπόρευμα! Να μην τολμήσουν να φέρουν στην διαβούλευση το προσχέδιο νόμου που διαλύει και κλείνει τις δημόσιες υπηρεσίες ψυχικής υγείας και απεξάρτησης... Τα σχέδια της κυβέρνησης που θέλουν το κλείσιμο του ΨΝΑ, του ΨΝΘ για να δοθεί ακόμα περισσότερος χώρος στην ανάπτυξη ιδιωτικών κλινών, που ήδη αριθμούν 4.700, σε αντίθεση με τις 900 κλίνες στο ΕΣΥ, τους λέμε ότι θα πέσουν στο κενό!», τονίζει ανάμεσα σε άλλα ο Ενιαίος Σύλλογος.

Συνέλευση καλεί την Τετάρτη 10/4 το Σωματείο Εργαζομένων του Κρατικού Νίκαιας στις 12.30μ στην πύλη, ενώ τη Δευτέρα 8/4 στο ογκολογικό νοσοκομείο Μεταξάς πραγματοποιήθηκε κινητοποίηση με αφορμή την παγκόσμια μέρα Υγείας ενάντια στη διάλυση του ΕΣΥ.

ΠαΓΝΗ

Αντίστοιχη κινητοποίηση την ίδια μέρα οργάνωσε το σωματείο του Πανεπιστημιακού Γενικού Νοσοκομείου Ηρακλείου (ΠαΓΝΗ). Οι υγειονομικοί του νοσοκομείου διαμαρτύρονται, ανάμεσα σε όλα τα άλλα, για το κλείσιμο της Παιδοψυχιατρικής Κλινικής καθώς έμεινε με έναν μόνο παιδοψυχίατρο που δεν μπορεί να καλύψει τον μήνα, αφήνοντας όλη την Κρήτη και το Νότιο Αιγαίο ακάλυπτα από Παιδοψυχιατρική υποστήριξη. Την ίδια ώρα, οι γιατροί του ΕΣΥ Νομού Ηρακλείου καταγγέλλουν ότι ασθενής με κάταγμα ωλέκρανου χειρουργήθηκε στο ΠαΓΝΗ επί πληρωμή το απόγευμα.

«Ο ασθενής αυτός, όπως και κάθε άλλος τραυματίας, οφείλει να χειρουργηθεί ως επείγον περιστατικό, εκτάκτως, στο πλαίσιο λειτουργίας του νοσοκομείου όπως το γνωρίζουμε. Αυτές τις παροχές υπηρεσιών Υγείας προσφέρει ένα δημόσιο νοσοκομείο, τουλάχιστον όπως το γνωρίζαμε έως το Μάρτιο... Το χειρουργείο αυτό είναι η μεγάλη απόδειξη όσων σας καταλογίζουμε. Και είναι το πρώτο για τα πολλά που θα ακολουθήσουν εάν συνεχιστεί αυτό το ανήθικο μέτρο που σας κάνει περήφανους», τονίζουν.

Ιπποκράτειο Θεσσαλονίκης

Διήμερο κινητοποιήσεων οργανώνουν και οι γιατροί του Ιπποκράτειου Θεσσαλονίκης. Την Τρίτη 16/4 πραγματοποιούν παράσταση διαμαρτυρίας στη διοίκηση στη 1μμ και την επόμενη μέρα συμμετοχή στην απεργιακή συγκέντρωση. «Επίσης, στη συνέλευση των γιατρών του νοσοκομείου αποφασίσαμε να κάνουμε την Παρασκευή 12/4 κοινή περιοδεία στο νοσοκομείο για να προπαγανδίσουμε τις κινητοποιήσεις», δηλώνει στην ΕΑ ο **Γιάννης Κούτρας**, μέλος ΔΣ ΕΝΙΘ και υποψήφιος στις εκλογές για τη νέα Νοσοκομειακή Επιτροπή που θα γίνουν την Πέμπτη 11/4. «Αντί να καλύψει τις ελλείψεις, η πολιτική του Υπουργείου με τα απογευματινά χειρουργεία τις εντείνει. Στο Ιπποκράτειο λειτουργούν μόλις οι 5 από τις 12 χειρουργικές αίθουσες, ενώ οι αναισθησιολόγοι είναι 9 αντί για 25 που είναι οι οργανικές θέσεις. Ο αξονικός τομογράφος του μεγαλύτερου νοσοκομείου της Βόρειας Ελλάδας λειτουργεί οριακά με 2-3 συναδέλφους. Όλα τα τμήματα λειτουργούν με τρομερές ελλείψεις και παρόλα αυτά συνεχίζουν τις απαράδεκτες μετακινήσεις γιατρών του Ιπποκράτειου σε Δράμα, Ξάνθη και Πολύγυρο».

Μάνος Νικολάου

ΑΓ. ΣΑΒΒΑΣ

Νίκη του Σωματείου Ήττα της κυβέρνησης

Μεγάλη νίκη ενάντια στην πολιτική της κυβέρνησης και των στηριγμάτων της στο νοσοκομείο του Αγίου Σάββα -διοίκηση Μπαλαούρα, ΔΑΚΕ και διευθυντικό κατεστημένο- ήταν τα αποτελέσματα των εκλογών για το νέο ΔΣ του σωματείου του νοσοκομείου. Η Ενωτική Αγωνιστική Πρωτοβουλία, σχήμα της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς, κατάφερε ξανά να βγει πρώτη δύναμη σε μια δύσκολη εκλογική μάχη ανάμεσα στους αγωνιζόμενους υγειονομικούς και τους μηχανισμούς της απεργοσπασίας, με τους τελευταίους να βάζουν στο φουλ τις μηχανές των εκβιασμών για να νικήσουν.

Οι εκλογές έγιναν σε μια συγκυρία που ήταν σε εξέλιξη η μάχη για να επιστρέψουν οι απολυμένες καθαρίστριες στη δουλειά, η πειθαρχική δίωξη της προέδρου του ΔΣ με την Ενωτική Πρωτοβουλία, Κατερίνας Πατρικίου, από τη διοίκηση για την απεργία διαρκείας των καθαριστριών και η μάχη για να μπλοκαριστούν τα απογευματινά χειρουργεία. Ανήμερα των εκλογών επέστρεψαν οι πρώτες δέκα καθαρίστριες και ανοίγει ο δρόμος και για τις υπόλοιπες, ενώ ακυρώθηκε και το μοναδικό προγραμματισμένο απογευματινό επί πληρωμή χειρουργείο στο νοσοκομείο.

Η Κατερίνα Πατρικίου, μετά την ολοκλήρωση των εκλογών, γράφει σε ανάρτησή της: «Ολοκληρώθηκαν οι εκλογές του σωματείου των εργαζόμενων του Αγίου Σάββα. Βγάζοντας για μια ακόμη φορά πρώτη δύναμη την ΕΝΩΤΙΚΗ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ που στηρίζεται από το Συντονιστικό Νοσοκομείων. Το τελευταίο διάστημα ζήσαμε την λυσσαλέα προσπάθεια επίθεσης της Διοίκησης του Νοσοκομείου, που ήταν "η πραγματική ηγεσία" του ψηφοδέλτιο της ΔΑΚΕ να κερ-

1/2, Απεργία στην Υγεία. Φωτό: Μάνος Νικοϊάου

δίσουν τον σύλλογο: με τραμπουκισμούς, με σκίσιμο των αφισών της ΕΝΩΤΙΚΗΣ από στελέχη της διοίκησης, με απειλές και εκφοβισμούς. Και παρά το γεγονός ότι η πλειοψηφία των υποψήφιων της ΔΑΚΕ ήταν όλο το διευθυντικό κατεστημένο του νοσοκομείου για μια ακόμη φορά έχασαν τις εκλογές!

Μια μεγάλη νίκη για όλους τους εργαζόμενους του νοσοκομείου, τις νοσηλεύτριες που δουλεύουν κόντρα βάρδιες, τους τραυματιοφορείς που κάνουν τους χαμάληδες, τους γιατρούς που βάζουν πλάτη για τους ασθενείς μας, τα εργαστήρια που αιμοραγούν, τους διοικητικούς που γίνονται λάστιχο, τους ανεμβολίαστους, τις απολυμένες καθαρίστριες που σταδιακά αρχίζουν και επιστρέφουν για δουλειά αφού κερδίζουν τα ασφαλιστικά μέτρα!

Μια μεγάλη νίκη για όλο το μαχόμενο προσωπικό του νοσοκομείου, για το κίνημα των εργατών/τριων της Υγείας που

αγωνίζονται ενάντια στην διάλυση και την ιδιωτικοποίηση του ΕΣΥ.

Έχουμε την δύναμη να τους νικήσουμε και να ανατρέψουμε την κυβέρνηση των δολοφόνων!

Θα συνεχίσουμε να παλεύουμε ενάντια στο σκοτάδι που θέλουν να μας πνίξει, εμείς θα είμαστε στο φως του αγώνα για μια καλύτερη ζωή για όλους! Ένα μεγάλο ευχαριστώ και ένα μπράβο σε όλους!».

Αναλυτικά τα αποτελέσματα των εκλογών (σε παρένθεση οι προηγούμενες εκλογές):

ΕΝΩΤΙΚΗ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ (στηρίζεται από Συντονιστικό Νοσοκομείων) 252 ψήφους και 4 έδρες (από 251 και 4 έδρες)

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ (ΝΔ-ΠΑΣΟΚ) 233 ψήφους και 4 έδρες (από 239 ψήφους και 3 έδρες)

ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΩΝ (ΠΑΜΕ) 93 και μία έδρα (από 112 και 2 έδρες)

Οι Εκπαιδευτικοί στον αγώνα

Σε εξέλιξη είναι η μάχη για να μπουκώσουν και τα σχολεία Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης στην απεργία στις 17 Απρίλη με την κήρυξη 24ωρης απεργίας από τις εκπαιδευτικές ομοσπονδίες, ΔΟΕ και ΟΛΜΕ. Από τη μία το Υπουργείο Παιδείας κορυφώνει τους εκβιασμούς και τις ποινές για να επιβάλλει την αξιολόγηση. Από την άλλη η βάση των εκπαιδευτικών απάντησε με τις πιο μαζικές συνελεύσεις που αποφάσισαν να συνεχίσουν τον αγώνα με ανυπακοή στις δικαστικές αποφάσεις και το Υπουργείο. Το απεργιακό λουκέτο στα σχολεία και το μαζικό κατέβασμα στους δρόμους στις 17 Απρίλη μαζί με το υπόλοιπο εργατικό κίνημα είναι καθοριστικό για το προς τα πού θα γείρει αυτό το μπρά ντε φερ.

«Οι εκπαιδευτικοί απάντησαν από την Ροδόπη μέχρι τα Χανιά ότι δεν υποτάσσονται και παλεύουν για να νικήσουν», επισημαίνει το δίκτυο εκπαιδευτικών "η Τάξη μας". «Παρά τις 13+1 (ΕΛΜΕ Χανίων) προσφυγές στα δικαστήρια, τους συνεχείς εκβιασμούς και απειλές για κυρώσεις, το ΥΠΑΙΘ δεν κατάφερε να σπάσει την ενότητα των εκπαιδευτικών. 75 Σύλλογοι Π.Ε. και πάνω από 40 ΕΛΜΕ έχουν αποφασίσει και καταθέσει εξώδικα για προκήρυξη απεργίας αποχής από τα πρωτοβάθμια σωματεία και ο αριθμός αυξάνεται.

Η εσπευσμένη πρόσκληση της πολιτικής ηγεσίας στις εκπαιδευτικές ομοσπονδίες ΔΟΕ και ΟΛΜΕ σε διάλογο μόνο και μόνο για αναπαράξει ψέματα και απειλές φανερώνει τον πανικό που επικρατεί στο ΥΠΑΙΘ. Πολύ περισσότερο, η νέα εγκύκλιος

του Γ.Γ. Κατσαρού που απειλεί με καθαίρεση τους διευθυντές που υπερασπίζονται το δημόσιο σχολείο συμμετέχοντας στην απεργία-αποχή επιβεβαιώνει πως ο αυταρχισμός και η τρομοκρατία είναι το μόνο μέσο που έχει απομείνει στα χέρια του Πιερρακάκη και των υποτακτικών του για να επιβάλλουν την διάλυση του Δημόσιου Σχολείου και την παράδοσή του στα αρπακτικά της αγοράς...

Τώρα είναι η στιγμή να βγούμε στην επίθεση κι όχι να υποχωρήσουμε! Απαιτούμε από την ΔΟΕ και την ΟΛΜΕ, να υλοποιήσουν τις αποφάσεις δεκάδων συλλόγων για απεργία στις 17 Απρίλη και να καλέσουν σε συμμετοχή με προειδοποίηση για κλιμάκωση και προοπτική διαρκείας. Μαζί με τους εργαζόμενους του ιδιωτικού τομέα, για να σώσουμε την εκπαίδευση από την αρπακτική μανία της κυβέρνησης. Για μια μεγάλη πανεργατική απεργία που θα ανοίξει τον δρόμο για ανατροπή της κυβέρνησης».

-Κινητοποιήσεις εκπαιδευτικών οργανώνονται ενάντια και στις εξετάσεις Πίζα. «Στάσεις εργασίας πραγματοποίησε η ΕΛΜΕ Πειραιά με δύο συγκεντρώσεις έξω από το 1ο ΓΕΛ Πειραιά και το 5ο ΓΕΛ Κορυδαλλού για να διαμαρτυρηθεί για τις εξετάσεις Πίζα. Ο εκπαιδευτικός κόσμος εκφράζει την αντίθεσή του στην ιδεολογική εμμονή της κυβέρνησης σε εξεταστικούς μηχανισμούς, ενώ από την άλλη μεθοδεύει τη διάλυση του δημόσιου σχολείου», μας μεταφέρει η **Μαρία Ανδρέου** από την ΕΛΜΕ Πειραιά, μέλος του δικτύου "η Τάξη μας".

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ

Καμία ημερήσια εφημερίδα δεν κυκλοφόρησε την Παρασκευή 5/4. Αυτή είναι η δύναμη των εργαζόμενων στο πρακτορείο Άργος που απέργησαν την Πέμπτη 4/4 μετά την "άκαρπη" συνάντηση του σωματείου εργαζόμενων με την εργοδοσία της εταιρίας. Διεκδικούν Συλλογική Σύμβαση Εργασίας με αυξήσεις στους μισθούς, που έχουν μείνει καθηλωμένοι εδώ και 13 χρόνια, προσλήψεις μόνιμου προσωπικού ενάντια στην εντατικοποίηση και το καθεστώς των εργολάβων και να σταματήσουν οι καθυστερήσεις στις πληρωμές.

Η Ένωση Προσωπικού Πρακτορείων Εφημερίδων Αθηνών, αφού περιγράφει τα παραπάνω αιτήματα, καταλήγει: «Ξέρουμε πως η δύναμή μας βρίσκεται στην οργάνωση και στον αγώνα και δεν περιμένουμε την κυβέρνηση ή άλλους όψιμους σωτήρες να μας βρουν λύσεις ή να προασπίσουν τα δικαιώματά μας. Σε δεκάδες χώρους δουλειάς αυτή την περίοδο οι εργαζόμενοι αγωνίζονται για αυξήσεις στους μισθούς και υπογραφή συλλογικών συμβάσεων. Υπάρχουν κατακτήσεις, υπογράφονται συμβάσεις σε εργοστάσια μετά από χρόνια, οργανώνεται μεγάλο μέρος των εργαζόμενων στη βάση της διεκδίκησης και όχι της μοιρολατρίας».

ΕΡΤ

Στάση εργασίας και συνέλευση πραγματοποίησαν ο ΣΠΕΠ Πανελλήνιος Σύλλογος Μηχανικών και Τεχνικών (ΠΑ-ΣΥΜΗΤΕ) και ο Πανελλήνιος Σύλλογος Υπαλλήλων (ΠΣΥΠ ΕΡΤ) στις 4/4 για τα ζητήματα της Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας και της επιβολής έκτης ημέρας εργασίας.

Η **Δέσποινα Τσαφίτσα**, διοικητικός υπάλληλος, μετά το τέλος της συνέλευσης δήλωσε στην ΕΑ: «Η διοίκηση μας εμπαίζει με τη διαπραγμάτευση της Συλλογικής Σύμβασης. Αυξήσεις δεν προβλέπουν, προσωπικό δεν προσλαμβάνεται με αποτέλεσμα να πέφτει η δουλειά σε συμβασιούχους ορισμένου χρόνου που δεν μπορούν να λειτουργήσουν ελεύθερα κάτω από τον φόβο της μη ανανέωσης. Δεν μας συγχωρούν ότι είμαστε αορίστου χρόνου, ότι έχουμε σωματεία και σηκώνουμε κεφάλι με απεργίες. Το μόνο όπλο που έχουμε είναι να μην τους παρέχουμε την εργασία μας, δηλαδή να κάνουμε απεργία συστειρωμένοι στα σωματεία μας και σε συντονισμό με ευρύτερα κομμάτια της κοινωνίας. Είναι γενικευμένο το αίσθημα ότι ο πολίτης είναι βάρος για την κυβέρνηση, όπως είδαμε και με τη γυναικοκτονία στους Αγίους Αναργύρους. Γι' αυτό χρειάζεται να πάρουμε απόφαση συμμετοχής στην απεργία στις 17 Απρίλη».

ΦΟΡΟΤΕΧΝΙΚΟΙ

Μετά την απεργία των εφοριακών τον Γενάρη και τη 48ωρη απεργία των τελωνιακών τον Φλεβάρη, τη σκυτάλη των κινητοποιήσεων παίρνουν οι φοροτεχνικοί.

Όπως τονίζει η Ένωση Φοροτεχνικών Ελεύθερων Επαγγελματιών Αττικής: «αποφασίζουμε την κλιμάκωση του αγώνα μας, καλώντας σε Πανελλαδική κινητοποίηση του κλάδου με κλείσιμο των γραφείων και συγκέντρωση στο Υπουργείο Οικονομικών την Παρασκευή 12/4. Συμμετέχουμε στην Πανελλαδική Απεργία και κινητοποίηση όλων των εργαζόμενων και αυτοαπασχολούμενων της χώρας την Τετάρτη 17/4». Για να μην «μετατραπούμε σε δούλους του κάθε υπουργείου ή των μεγάλων ελεγκτικών-λογιστικών εταιρειών που τρίβουν τα χέρια τους για την κερδοφορία που βλέπουν να έρχεται. Είναι πιο φανερό ότι η επιβολή όλων των μέτρων της δήθεν ψηφιοποίησης, είναι εντολή δική τους για την όσο το δυνατόν πιο άμεσα μεταφορά της παροχής λογιστικού έργου στα χέρια τους».

ΚΛΙΜΑΤΙΚΗ ΑΛΛΑΓΗ-ΠΥΡΚΑΓΙΕΣ

Η ΝΔ φροντίζει να ξαναζήσουμε τον περσινό εφιάλτη

Το πρώτο πενήντημο του Απριλίου, σύμφωνα με το Εθνικό Αστεροσκοπείο Αθηνών, σημειώθηκαν θερμοκρασίες έως και 16 βαθμούς Κελσίου υψηλότερες από τα κανονικά για την εποχή επίπεδα. Σ' αυτό το διάστημα, δύο φωτιές έχουν κάψει από 2.500 δασικά στρέμματα στα Πιέρια Όρη και στην Ιεράπετρα. Η φωτιά στα Πιέρια Όρη έκαψε επί τέσσερις μέρες και στην Ιεράπετρα ένας 74 χρόνος, που προσπαθούσε να σώσει το χωράφι του, νοσηλεύεται, με βαριά εγκαύματα, διασωληνωμένος στη ΜΕΘ του Βενιζελείου Νοσοκομείου στο Ηράκλειο.

Ένα μήνα πριν την έναρξη της αντιπυρικής περιόδου και η κυβέρνηση «φροντίζει» να ξαναζήσουμε τον περσινό εφιάλτη. Οι δασικές πυρκαγιές, το 2023, έκαψαν, στην Ελλάδα, πάνω από 1,8 εκατομμύρια στρέμματα και 28 άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους ενώ, παγκόσμια, σχεδόν 4 δισεκατομμύρια στρέμματα και προκάλεσαν την έκλυση στην ατμόσφαιρα 6,5 δισεκατομμυρίων τόνων διοξειδίου του άνθρακα.

Οι τόσο πρόωρες δασικές φωτιές δεν είναι «μη αναμενόμενες». Αντίθετα, είναι το αναμενόμενο αποτέλεσμα τριών παραγόντων: της συνεχόμενης έλλειψης οποιασδήποτε πρόληψης και των αναγκών μέτρων από την κυβέρνηση σε συνδυασμό με την συνολική πολιτική της για τα δάση και το περιβάλλον αλλά και της παρατεταμένης ξηρασίας εξαιτίας της υπερθέρμανσης του πλανήτη που λειτουργεί ως «καύσιμη ύλη» για τις πυρκαγιές. Η πυρκαγιά που ξέσπασε τον Φεβρουάριο στο Τέξας, καίγοντας περισσότερα από 4,3 εκατομμύρια στρέμματα, ήταν η χειρότερη πυρκαγιά στην ιστορία αυτής της Πολιτείας των ΗΠΑ.

Ακόμα και ο χρόνος και τα μέσα για την αντιμετώπιση των πυρκαγιών στα Πιέρια Όρη και την Ιεράπετρα αναδεικνύει, για άλλη μία χρονιά, τις τρομερές ελλείψεις σε προσωπικό και μέσα από την Πυροσβεστική. Οι ελλείψεις σε προσωπικό εξακολουθούν να φτάνουν τις 4.000, ενώ μόλις το 1/3 των απαραίτητων (επίγειων και εναέριων) μέσων είναι διαθέσιμα.

Πριν λίγες ημέρες η κυβέρνηση της ΝΔ παρουσίασε, δια του αρμόδιου υπουργού Κικίλια, το σχέδιό της για την «αντιπυρική προστασία» του 2024, το οποίο, μάλιστα, το βάφτισε «νέο δόγμα». Το «νέο δόγμα» της ΝΔ δεν περιλαμβάνει, βέβαια, προσλήψεις μόνιμου προσωπικού και εφοδιασμό με μέσα πυρόσβεσης αλλά σωματική εξάντληση των πυροσβεστών με επιβολή γενικών επιφυλακών και μαζικών μετακινήσεων των πυροσβεστών ανά την επικράτεια, αύξηση από 2 σε 3 των πληρωμάτων στα πυροσβεστικά οχήματα, υποχρεωτική παρουσία 2 πυροσβεστικών στο σημείο έναρξης της πυρκαγιάς και άμεση εμπλοκή εθελοντικών ομάδων - οργανώσεων στο έργο της κατάσβεσης σε πρώτο χρόνο... με δικά τους μέσα (!).

Όσο αφορά τα εναέρια μέσα πυρόσβεσης, θα υπάρχει μίσθωση αεροπλάνων και ελικοπτέ-

ρων μέσω του μηχανισμού του NATO (!) ενώ η πολυδιαφημιζόμενη σύμβαση με την καναδική κυβέρνηση για την αγορά καινούριων Canadair σημαίνει ότι δύο αεροσκάφη θα παραδοθούν το 2027, ένα το 2028, ένα το 2029 και τρία το 2030. Πολύ λίγα και πολύ αργά.

Ακόμα πιο εξοργιστικό είναι το Νομοσχέδιο για τη Διαχείριση των Δασών, που η κυβέρνηση «κατεβάζει» για διαβούλευση και εκχωρεί το σύνολο της διαχείρισης των δασών στους ξυλοβιομηχανούς και ξυλεμπόρους δίνοντάς τους επιδοτήσεις και «κίνητρα» για να μπουνα καθαρίσουν τα δάση (!). Πρόκειται για ένα Ν/Σ που διαλύει, ουσιαστικά, την ήδη υποβαθμισμένη Δασική Υπηρεσία και εμπορευματοποιεί τη δασική γη που την παραδίδει, «και με το νόμο», σε επιχειρηματικούς ομίλους.

“Αρνητής”

Η κυβέρνηση δεν ξεχνάει να αναφέρει την «απειλή της κλιματικής αλλαγής». Είναι μία υποκριτική αναφορά. Χρησιμοποιεί την πραγματική απειλή της κλιματικής αλλαγής ως άλλοθι ενώ με την πολιτική της λειτουργεί ως «αρνητής της κλιματικής αλλαγής».

Ο χειμώνας 2023-2024 ήταν ο θερμότερος χειμώνας στα χρονικά των καταγραφών για την Ελλάδα, σύμφωνα με τα δεδομένα της Υπηρεσίας κλιματικής αλλαγής (C3S) του Ευρωπαϊκού προγράμματος Copernicus. Τα τελευταία 10 χρόνια έχουν καταγραφεί οι 6 θερμότεροι χειμώνες όλων των εποχών. Η μέση μέγιστη θερμοκρασία στην Ελλάδα από το 1960 μέχρι και το 2024, για την περίοδο του χειμώνα, παρουσιάζει άνοδο κατά 1.8 °C. Οι τρεις τελευταίοι μήνες ήταν οι θερμότεροι που έχουν καταγραφεί ποτέ σε όλον τον κόσμο.

Η κλιματική αλλαγή είναι το καταστροφικό αποτέλεσμα της ίδιας λειτουργίας του καπιταλισμού που υπηρετεί και η κυβέρνηση της ΝΔ. Πρόσφατα, κυκλοφόρησε η Έκθεση «Carbon Majors» που δείχνει ότι, από το 2016 έως το 2022, 57 «οντότητες», συμπεριλαμβανομένων εθνικών κρατών, κρατικών και ιδιωτικών εταιρειών, παρήγαγαν το 80% (!) των παγκόσμιων εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα από την παραγωγή ορυκτών καυσίμων και τσιμέντου. Οι παραγωγοί ορυκτών καυσίμων βρίσκονται σε πορεία να τετραπλασιάσουν την ποσότητα του εξορυσσόμενου πετρελαίου και φυσικού αερίου από πρόσφατα εγκεκριμένα έργα μέχρι το τέλος αυτής της δεκαετίας, με τις ΗΠΑ να πρωτοστατούν. Οι ΗΠΑ παρήγαγαν περισσότερο αργό πετρέλαιο από οποιαδήποτε χώρα έχει κάνει ποτέ στην ιστορία τα τελευταία έξι συνεχόμενα χρόνια, σύμφωνα με την Έκθεση.

Γι' αυτό και η πάλη για να ανατρέψουμε την κυβέρνηση και το καταστροφικό σύστημα που υπηρετεί είναι πιο επείγουσα και αναγκαία από ποτέ.

Γιώργος Ράγκος

«Να καταγραφούν οι ιστορίες, να υπάρχουν τα ντοκουμέντα»

Συστήστε μας την Ομάδα Συλλογική Μνήμη και τη διαδρομή της μέχρι σήμερα.

Η ομάδα Συλλογική Μνήμη είναι μια κινηματογραφική ομάδα, η οποία δημιουργεί ντοκιμαντέρ εμπνευσμένα από τους αγώνες και την ιστορία του τόπου μας. Πρώτο ντοκιμαντέρ ήταν το «Οι Παρτιζάνοι των Αθηνών» το 2018 και ακολούθησε το «Καινούργιος Ουρανός: Οι γυναίκες στον Δημοκρατικό Στρατό Ελλάδας» το 2021. Αυτή την περίοδο προβάλλεται στον κινηματογράφο το τρίτο μας ντοκιμαντέρ με τίτλο «Συνάδελφοι ηρωικοί οικοδόμοι».

Δεν είμαστε ομάδα με τη στενή έννοια του όρου, αποτελούμαστε από έναν σταθερό πυρήνα ανθρώπων, αλλά και από ανθρώπους που συμβάλλουν ανά περίπτωση. Επιπλέον, η κινηματογραφική ομάδα Συλλογική Μνήμη είναι μια ανεξάρτητη ομάδα.

Συνοδικά η θεματολογία σας φωτίζει εικόνες που και εντός του κινήματος είναι λιγότερο προβεβλημένες – το εαμικό κίνημα της Αθήνας, οι γυναίκες αντάρτισσες, οι οικοδόμοι πριν τη Δικτατορία. Τι έχουν να προσφέρουν στο κίνημα σήμερα;

Σίγουρα γνώση για το παρελθόν και συμπεράσματα για το τότε, αλλά και για το σήμερα και το μέλλον. Σίγουρα για τις θεματικές των ντοκιμαντέρ υπάρχει πλούσια βιβλιογραφία και αρχειακό υλικό, εμείς αυτό που κάνουμε είναι να προσθέτουμε προφορικές μαρτυρίες και να συμπυκνώνουμε τα τότε γεγονότα. Στόχος μας είναι να καταγραφούν οι ιστορίες των ανθρώπων και να γίνουν κάποιοι δουλειές, έτσι ώστε να υπάρχουν κάποια ντοκουμέντα για το μέλλον. Βεβαίως, οι αγώνες, όταν πχ μιλάμε για την περίοδο του '40 είναι διαφορετικοί, αλλά χωρίς αυτούς δεν θα μπορούσαν να γίνουν οι αγώνες στη δεκαετία του '50, του '60, του '70 κτλ, μέχρι και σήμερα.

Επίσης, τα ντοκιμαντέρ μας έχουμε επιλέξει, όταν ολοκληρωθεί ο κύκλος των προβολών τους στο σινεμά να προβάλλονται σε πολιτικούς χώρους, κινηματογραφικές ομάδες, στέκια κτλ, ώστε να συμβάλλουν στη ζύμωση του κόσμου, να γίνεται πολιτική κουβέντα και να βγαίνουν συμπεράσματα. Τα ντοκιμαντέρ δίνονται ελεύθερα σε χώρους για προβολές και εκδηλώσεις, δίνοντας ένα μήνυμα ενάντια στην κοινωνική απομόνωση και τη λήθη της ιστορίας. Στη συνέχεια ανεβαίνουν ελεύθερα στο διαδίκτυο επειδή θεωρούμε ότι η πρόσβαση στην ιστορία θα πρέπει να είναι ελεύθερη για όλες και για όλους.

Μόλις κυκλοφορήσατε την τρίτη σας ταινία για το μεταπολεμικό κίνημα των Οικοδόμων. Γιατί επιλέξατε το συγκεκριμένο θέμα;

Οι κομμουνιστές και ευρύτερα αριστεροί που επιστρέφουν από τις εξορίες βρίσκουν καταφύγιο για τον βιοπορισμό τους στην οι-

Συνέντευξη με την κινηματογραφική ομάδα «Συλλογική Μνήμη»

κοδομή. Είναι άνθρωποι που έχουν ζήσει φυλακές και βασανιστήρια και επί της ουσίας συνεχίζουν τον αγώνα τους μέσα από τον συνδικαλισμό και βεβαίως μέσα από την κομματική δράση. Συνεχίζουν δηλαδή τον αγώνα τους μέσα από τις γραμμές του ΚΚΕ και κατ' επέκταση και της ΕΔΑ.

Πρόκειται για ανθρώπους που παλεύουν πέρα από τα εργατικά ζητήματα και για πολιτικά, όπως η ειρήνη και το Κυπριακό, ενώ συγκρούονται για πρώτη φορά με τις κατασταλτικές δυνάμεις μετά τη στρατιωτική ήττα του ΔΣΕ. Όλα τα παραπάνω μας ενέπνευσαν και μας έκαναν να θέλουμε να καταπιαστούμε και να ερευνήσουμε την ιστορία τους. Θα λέγαμε ότι υπάρχει και μια αόρατη γραμμή που συνδέει τα τρία ντοκιμαντέρ: το πρώτο καταπιάνεται με την Κατοχή, το δεύτερο συνεχίζει με τον Εμφύλιο και το τρίτο αναφέρεται στη μετεμφυλιακή περίοδο.

Υπάρχουν ιδέες για τη συνέχεια;

Σίγουρα θα πρέπει να περιμένετε και τέταρτο ντοκιμαντέρ από εμάς! Έχουν πέσει διάφορες ιδέες στο τραπέζι, δεν έχουμε καταλήξει όμως ακόμη στη θεματική του επόμενου ντοκιμαντέρ. Επειδή όμως είμαστε μια κινηματογραφική ομάδα, που δεν βιοπορίζεται από τις δουλειές αυτές, αλλά από άλλες, τα project μας παίρνουν σίγουρα περισσότερο χρόνο. Φυσικά, υπάρχουν άνθρωποι που μας βοηθούν, όπως με τα crowdfunding, που κάνουμε ανά καιρούς.

Κλείνοντας θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε την «Εργατική Αλληλεγγυή» που μας φιλοξένησε στο φύλλο της.

Τη συνέντευξη πήρε
ο Στέλιος Μιχαηλίδης

- Διαβάστε την παρουσίαση του ντοκιμαντέρ στο προηγούμενο φύλλο της Εργατικής Αλληλεγγύης No 1616 στο ergatikiki.gr
- Προσεχείς προβολές του «Συνάδελφοι ηρωικοί οικοδόμοι» 10/4 8.30μμ, 15/4 7μμ, 16/4 7μμ στον κινηματογράφο Μικρόκοσμος Συγγρού 106, Κουκάκι

ΟΙ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΤΕΣ

Καταλήψεις μαζί με την Πανεργατική

Την Πέμπτη 4/4 στη Νομική της Αθήνας έγινε η ανοιχτή σύσκεψη - εκδήλωση του ΣΕΚ στις Σχολές για τη συνέχεια του φοιτητικού κινήματος που σημάδεψε τη χρονιά μέχρι τώρα με τις 10 εβδομάδες καταλήψεων ενάντια στο νομοσχέδιο για ιδιωτικά πανεπιστήμια. Πριν την Αθήνα προηγήθηκαν ανάλογες συζητήσεις σε Θεσσαλονίκη, Βόλο και Γιάννενα.

Στην εκδήλωση της Πέμπτης συμμετείχαν δεκάδες φοιτητές/ριες, ίσως οι περισσότεροι/ες από κάθε ανοιχτή διαδικασία που οργάνωσε το ΣΕΚ στις Σχολές κατά τη διάρκεια αυτού του κινήματος. Η συζήτηση άνοιξε από τον **Παντελή Παναγιωτακόπουλο** από το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα και τη **Μαρία Καστελιώτη**, φοιτήτρια Φιλοσοφικής και μέλος του ΣΕΚ στις Σχολές.

«Η μία εικόνα είναι αυτή μιας δολοφονικής κυβέρνησης και ενός καταστροφικού καπιταλισμού που οι ζωές των φτωχών, των απλών ανθρώπων, δεν έχουν καμία αξία. Αυτό υπογραμμίζει η γυναικοκτονία έξω από το ΑΤ Αγίων Αναργύρων, η εισαγγελική πρόταση για τον Μίχο, η συγκάλυψη της δολοφονίας στα Τέμπη, η πιο μαζική σφαγή μεταναστών και προσφύγων που έγινε στην Πύλο, η βοήθεια του Μητσοτάκη στη γενοκτονία που διαπραττεί το Ισραήλ εις βάρος των Παλαιστίνων, η καταστροφή του περιβάλλοντος» ξεκίνησε η εισήγηση.

«Η άλλη εικόνα είναι της αντίστασης. Η κυβέρνηση είναι πολιορκημένη από το κίνημα και φάνηκε από την αρχή της νέας χρονιάς. Φοιτητικές καταλήψεις, πανεργατικές απεργίες, μπλόκα αγροτών, κλαδικό αγώνες στην Υγεία και την εκπαίδευση, σε χώρους του ιδιωτικού τομέα όπως στην ΠΕΙΦΑΣΥΝ, στο μαζικό κίνημα για την καταδίκη του Μίχου. Δεν είναι τυχαία ξεσπάσματα αλλά ένα μαζικό κύμα ριζοσπαστικοποίησης που προκαλεί κρίση στην κυβέρνηση. Από το 41% πέρυσι τον Ιούνιο, φτάσαμε σε λιγότερο από ένα χρόνο στην αποπομπή υπουργών, σε πρόταση μομφής κλπ» συνέχισε.

«Φτάσαμε ως εδώ δίνοντας μάχη με την ηττοπάθεια. Όταν ξεκινάγαμε τη μάχη ενάντια στα ιδιωτικά πανεπιστήμια βάζαμε την πρόταση για καταλήψεις διαρκείας, όταν άλλες δυνάμεις θεωρούσαν ότι “δεν μας παίρνει” και περιορίζονταν σε συμβολικές κινήσεις. Έχουμε αυτή την αντίληψη γιατί δεν μετράμε τους συσχετισμούς με εκλογικά ποσοστά αλλά στο δρόμο. Και πράγματι το φοιτητικό κίνημα έπαιξε τεράστιο ρόλο. Η κυβέρνηση νόμιζε ότι θα κάνει περίπατο. Πίστευαν ότι είχαν συναίνεση καθώς και το ΠΑΣΟΚ έχει στο πρόγραμμά του τα μη κρατικά πανεπιστήμια και ο Κασσελάκης τα υπερασπιζόταν. Έσπασε αυτή η συναίνεση με τις καταλήψεις που κέρδισαν τη μαζική συμπαράσταση του

1/2, Πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο στην Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

κόσμου και η κυβέρνηση κατέληξε απομονωμένη να ψηφίζει το νομοσχέδιο.

Το φοιτητικό κίνημα συνεχίζει να παίζει το ρόλο του πυροδότη μαζικών αντιστάσεων. Ήταν λάθος η επιλογή για κλείσιμο των καταλήψεων που μπήκε από δυνάμεις της αριστεράς. Μην ξεχνάμε ότι το ίδιο έγινε και πέρυσι που, εν όψει εκλογών, σταμάτησαν τις κινητοποιήσεις που ξέσπασαν μετά το έγκλημα στα Τέμπη. Το κίνημα μπορεί να συνεχίσει γιατί τα όρια της αντίστασης δεν εξαντλούνται στα ιδιωτικά πανεπιστήμια. Μέσα στις σχολές η ριζοσπαστικοποίηση έχει αρχίσει να αλλάζει μαζικά συνειδήσεις» υπογράμμισε και συνέχισε συγκεκριμένα:

Σύγκρουση

«Κρατάμε τη σύγκρουση με την ηττοπάθεια. Παίρνουμε ενωτικές πρωτοβουλίες σε όλα τα μέτωπα. Συνεχίζουμε να κάνουμε πράξη το σύνθημα “οι φοιτητές μαζί με τους εργάτες”. Δίνουμε τη μάχη ενάντια στην απόλυση του διοικητικού του ΕΚΠΑ Δ. Αντωνίου. Συνδεόμαστε με όλα τα κομμάτια των εργαζομένων που βρίσκονται στα πανεπιστήμια. Τους καλούμε σε απεργία διαρκείας καθώς είναι ο μόνος τρόπος για να σταματήσουμε την απόλυση και τις επιθέσεις.

Κάνουμε την πανεργατική απεργία κεντρικό θέμα στις γενικές συνελεύσεις. Προτείνουμε κατάληψη της σχολής στις 16 και 17 Απρίλη. Οργανώνουμε ομάδες σε κάθε σχολή που θα ξεσηκώσουν το χώρο τους, αλλά

και τους γύρω εργατικούς χώρους. Ήταν μια πολύ χρήσιμη εμπειρία που αποκτήθηκε μέσα στις καταλήψεις και πρέπει να τη συνεχίσουμε.

Δυναμώνουμε στις σχολές τη μάχη ενάντια στο σεξισμό και την καταπίεση, τη μάχη ενάντια στο ρατσισμό με καμπάνια για να μην ξεχαστεί το έγκλημα της Πύλου, τη μάχη ενάντια στον πόλεμο και την καμπάνια για αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη. Ταυτόχρονα δίνουμε μάχη στο ζήτημα της επαναστατικής στρατηγικής. Οργανώνουμε το μονοήμερο συζητήσεων για την επαναστατική παράδοση του Λένιν στις 14 Απρίλη και καλούμε να οργανωθούν στο ΣΕΚ όλες και όλοι που δίνουν τη μάχη μέσα στα πανεπιστήμια. Χτίζουμε την επαναστατική αριστερά που θα οδηγεί τους αγώνες μέχρι τη νίκη. Δεν παλεύουμε μόνο ενάντια στα ιδιωτικά πανεπιστήμια αλλά συνολικά για την ανατροπή του καταστροφικού καπιταλισμού.

Μεταφέρουμε αυτή τη συζήτηση που κάνουμε εδώ σε κάθε σχολή. Προτεραιότητά μας δεν είναι οι εκλογές. Θα δώσουμε τη μάχη των εκλογών στηρίζοντας τα ψηφοδέλτια των ΕΑΑΚ, αλλά δίνοντας προτεραιότητα στους αγώνες».

Η **Αφροδίτη**, φοιτήτρια στη ΣΕΤΠ ΠΑΔΑ, πήρε πρώτη το λόγο στη συζήτηση που ακολούθησε υπερθεματίζοντας στον αγώνα ενάντια στο σεξισμό και θυμίζοντας τις μάχες που έχουν δοθεί στο ΠΑΔΑ ενάντια στους κακοποιητές. «Η κόντρα με τον σεξισμό δεν είναι μόνο μια μέρα στις 8 Μάρτη αλλά κάθε μέρα, συζη-

τώντας και κερδίζοντας τον κόσμο των σχολών για το ποιος ευθύνεται και πως παλεύεται. Μόνο το κίνημα μπορεί να προστατεύσει τα θύματα συγκρουόμενο με τους μηχανισμούς».

Μέτωπα

«Τα μέτωπα είχαν ανοίξει πριν το κίνημα των καταλήψεων και παραμένουν ανοιχτά. Η Παλαιστίνη, η Πύλος, τα Τέμπη, ο σεξισμός. Είναι μάχες ενάντια στην κυβέρνηση, αυτή είναι η συνέχεια και η σύνδεσή τους» σημείωσε ο **Παναγιώτης** από τη Σχολή Μηχανικών. «Μέσα στις σχολές έχει συντελεστεί μεγάλη αλλαγή που φάνηκε με τη μαζικοποίηση των συνελεύσεων. Στις νέες γενικές συνελεύσεις να πιάσουμε την ευκαιρία για συνέχεια του αγώνα με αφορμή την πανεργατική απεργία».

«Το ζήτημα της συνέχειας του αγώνα ανοίγει και σε εμάς» μετέφερε η **Μυρτώ**, υποψήφια διδάκτωρ και μέλος του ΣΕΡΕΤΕ. «Είναι ανοιχτή η μάχη του Ιδρύματος Κρατικών Υποτροφιών, ενάντια στις μειώσεις μισθών σε συναδέλφους στο Πάντειο, ενάντια στο σεξισμό καθώς έχουμε καταγγελίες για παρενοχλήσεις. Συμπεράσματα από το φοιτητικό κίνημα που ξεδιπλώθηκε, είναι ότι οι μάχες συνδέονται και ότι χρειάζεται συντονισμός όλων των κομματιών στα ΑΕΙ, φοιτητών/ριών, διδασκόντων, ερευνητών, διοικητικών κλπ. Κι εμάς η πρότασή μας είναι για 48ωρη απεργία στις 16 και 17/4. Η συζήτηση για κλιμάκωση γίνεται σε εύφορο έδαφος γιατί -όπως δεί-

χνουν πλέον και δημοσκοπήσεις- δεν υπάρχει καμία εμπιστοσύνη στους θεσμούς. Είναι πρόβλημα η εκλογική αντιμετώπιση κομματιών της αριστεράς που αντιμετωπίζει τον κόσμο σαν ψηφοφόρους, ενώ εμείς τον αντιμετωπίζουμε ως το υποκείμενο του αγώνα και της αλλαγής».

«Η κυβέρνηση πάει να αντεπιτεθεί μετά το τέλος των καταλήψεων. Θέλει τη ρεβάνς κι αυτό δείχνουν οι απειλές για πειθαρχικά μέτρα κατά των φοιτητών και η απόλυση του Αντωνίου» επεσήμανε η **Αθανασία** από τη Φιλοσοφική. «Από την αρχή δίναμε τη μάχη για την κλιμάκωση και δικαιωθήκαμε. Αλλά για να νικήσουμε χρειαζόμαστε τις επαναστατικές ιδέες και οι συζητήσεις για τον Λένιν είναι μια καλή ευκαιρία». Στο ίδιο σημείο στάθηκε και ο **Γιώργος**, υποψήφιος διδάκτωρ, σημειώνοντας ότι «ο Λένιν δίνει τα εργαλεία για να κατανοήσουμε τη θέση μας απέναντι στα ζητήματα που ανοίγουν».

Η **Μαριάννα**, φοιτήτρια στη Φιλοσοφική μετέφερε την εικόνα από τις εστίες που μένει. «Έχουμε δεχθεί τελεσίγραφο για αστυνομική εισβολή και εκκένωση κάποιων μικρών χώρων που λειτουργούν είτε ως πολιτικά στέκια είτε ως δωμάτια. Η επίθεση δεν είναι τυχαία. Συνδέεται με τις ιδιωτικοποιήσεις, καθώς το επόμενο βήμα είναι να φέρουν εργολάβους και να βάλουν ενοίκια». Χαρακτήρισε το κίνημα των καταλήψεων, «όχι κίνημα διαμαρτυρίας αλλά διεκδικήσης. Συζητάμε πλέον για μεγάλα πράγματα. Όχι που φτάνουμε αλλά που μπορούμε να φτάσουμε. Για να νικήσουμε χρειάζεται να συνδέσουμε τις μάχες μεταξύ τους. Έχουμε ανάγκη μια δυνατότερη επαναστατική αριστερά».

«Ο κόσμος στις σχολές δεν συζητάει αν χάσαμε αλλά ότι πρέπει να συνεχίσουμε και τη μάχη. Θα πρέπει να δώσουμε αυτή την αντιπαράθεση μέσα στην αριστερά» υπογράμμισε ο **Γιάννης** από τη Σχολή Επιστήμης Τροφίμων. «Να ξεχειλώσουμε τις δυνατότητες που άνοιξαν με το κίνημα των καταλήψεων. Να μονιμοποιήσουμε τις γενικές συνελεύσεις σε εβδομαδιαία βάση και τις καταλήψεις σαν αγωνιστική επιλογή. Δώσαμε συγκρούσεις για να επικρατήσει ότι “μας παίρνει” και χρειάζεται να δώσουμε ξανά τη μάχη» συμπλήρωσε ο **Αλέξανδρος** από τη ΣΔΟΚΕ.

Στέλιος Μιχαηλίδης

• Ανοιχτή πανελλαδική διαδικασία των σχημάτων ΕΑΑΚ-ΑΡΕΝ θα πραγματοποιηθεί στις 12 και 13 Απρίλη στη Γεωπονική της Αθήνας.

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΚΥΨΕΛΗ

TETARTH 10/4
βιβλιοπωλείο Μετεωρίτης 7.30μμ
Οργανώνουμε την πανεργατική απεργία στις 17 Απρίλη ενάντια στην κυβέρνηση των δολοφόνων
Ομιλήτρια: Σταυρούλα Πανίδου

ΠΑΤΗΣΙΑ

● TETARTH 10/4 σινέ Ατενέ 6.30μμ
Η μελλοντική σοσιαλιστική κοινωνία
Ομιλήτρια: Άννα Αδαμίδη
● TETARTH 17/4 σινέ Ατενέ 6.30μμ
Η διαπολιτισμική αρχαιότητα
Ομιλητής: Γιώργος Πικράκης

ΓΑΛΑΤΣΙ

TETARTH 10/4
καφέ Rewind, Αγ.Λαύρας 23, 7μμ
Η Τρίτη Διεθνής
Ομιλήτρια: Σοφία Γαρμπή

ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

TETARTH 10/4 καφέ Βραζιλιάνα 7μμ
1944 – Η χρονιά της κορυφαίας ταξικής σύγκρουσης
Ομιλητής: Δημήτρης Τσώλης

ΘΗΣΣΟ – ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

TETARTH 10/4 καφέ Περιβολάκι 7.30μμ
100 χρόνια Λένιν
Ομιλητής: Γιώργος Κόκκινος

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

TETARTH 10/4 καφέ Τρίκυκλο 6.30μμ
1944 – Η χρονιά της κορυφαίας ταξικής σύγκρουσης
Ομιλητής: Θωμάς Κατσαρός

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

● TETARTH 10/4 καφέ Ζάτοπεκ 7μμ
Το Κομμουνιστικό Μανιφέστο
Ομιλητής: Άρης Πουλόπουλος
● TETARTH 17/4 καφέ Ζάτοπεκ 7μμ
Είναι η ανθρώπινη φύση εμπόδιο στο σοσιαλισμό;
Ομιλήτρια: Βίκυ Βρακά

ΚΕΡΑΜΕΚΟΣ-ΚΟΛΩΝΟΣ

PEMΠTH 11/4 καφέ Πλάτωνας 7μμ
Εμπρός για πανεργατική απεργία στις 17 Απρίλη
Ομιλητής: Αλέξης Μαρτζούκος

ΓΚΥΖΗ

PEMΠTH 11/4 καφέ Ραγκαβή 53, 8μμ
Γερμανία – Η «ατμομηχανή» της ΕΕ σε κρίση
Ομιλητής: Ορέστης Ηλίας

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

PEMΠTH 11/4 καφέ Μύρτιλο 7μμ
Γερμανία – Η «ατμομηχανή» της ΕΕ σε κρίση
Ομιλητής: Νίκος Σμπαρούνης

ΕΞΑΡΧΒΑ

PEMΠTH 11/4
καφέ Blue Bear, πλ.Εξαρχείων 8μμ
Η μάχη ενάντια στην ακροδεξιά στην Ιταλία
Ομιλητής: Φραντσέσκο Γκέτσε

● PEMΠTH 18/4
καφέ Blue Bear, πλ.Εξαρχείων 8μμ
Μαρξισμός, θεωρία και πράξη
Ομιλήτρια: Μαρίνα Διονυσίου

ΜΑΡΟΥΣΙ

TETARTH 10/4 Καφέ Γαρδένια (πατάρι), Πλ. Ηρώων 7.30μμ
Λένιν: Οι θέσεις του Απρίλη
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

TETARTH 10/4 Πλ. Φελέκη 7.30μμ
1944 – Η χρονιά της κορυφαίας ταξικής σύγκρουσης
Ομιλητής: Άγγελος Μιχαηλίδης

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ

PEMΠTH 11/4 καφέ Μύλος 8μ
100 χρόνια από το θάνατο του Λένιν – Η πολύτιμη επαναστατική παράδοση
Ομιλήτρια: Εριέττα Μέγγου

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ - ΧΑΛΑΝΔΡΙ

PEMΠTH 11/4
δημαρχείο Αγ.Παρασκευής 7.30μμ
Είναι η ανθρώπινη φύση εμπόδιο για το σοσιαλισμό;
Ομιλήτρια: Μυρτώ Μαργέλη

ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ

TETARTH 10/4 Books & Coffee 7μμ
Πορτογαλία 1974 – Η επανάσταση των γαρυφάλων
Ομιλητής: Μάνος Νικολάου

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

TETARTH 10/4 Sweet Home 8μμ
Αριστερισμός, παιδική αρρώστια του κομμουνισμού
Ομιλητής: Μηνάς Χρονόπουλος

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

TETARTH 10/4
καφέ Sloth, πλ. Μεσολογίου 8μμ
Κλιματική καταστροφή: ο καπιταλισμός δεν είναι βιώσιμος
Ομιλήτρια: Αθανασία Συμψηρή

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

TETARTH 10/4 Σύλλογος Ιμβρίων 8μμ
Οργανώνουμε την απεργία στις 17 Απρίλη – Κάτω η κυβέρνηση των δολοφόνων
Ομιλήτρια: Μαρίζα Ψαλτάκου

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

TETARTH 10/4
καφενείο πλατείας Σουρμένων 8μμ
100 χρόνια από το θάνατο του Λένιν – Η πολύτιμη επαναστατική παράδοση
Ομιλήτρια: Πηνελόπη Τρομπέτα

ΒΥΡΩΝΑΣ

● PEMΠTH 11/4
Φίφτυ Γαστροκαφέ 7.30μμ
Οργανώνουμε την απεργία στις 17 Απρίλη – Κάτω η κυβέρνηση των δολοφόνων
Ομιλήτρια: Μαρία Χαρχαρίδου

● PEMΠTH 18/4
Φίφτυ Γαστροκαφέ 7.30μμ
Κρίση στην ΕΕ και αντικαπιταλιστική εναλλακτική
Ομιλητής: Λεάνδρος Μπόλαρης

ΙΛΙΟΝ

● TETARTH 10/4 φούρνος Leo Kop, πλ. Αγ. Αναργύρων 7μμ
Ρόζα Λούξεμπουργκ, η φλόγα της Επανάστασης
Ομιλήτρια: Ιωάννα Παυλοπούλου
● PEMΠTH 18/4 7μμ
Γυναικοκτονίες – ποιος ευθύνεται;
Ομιλήτρια: Λίλιαν Μπουρίτη
● TETARTH 24/4 φούρνος Leo Kop, πλ. Αγ. Αναργύρων 7μμ
Πέρα από το νόμο για τα ομόφυλα ζευγάρια
Ομιλητής: Γιάννης Κούβαρης

ΑΙΓΑΛΕΩ

TETARTH 10/4 Μέρες Ραδιοφώνου 7.30μμ
Οργανώνουμε την απεργία 17 Απρίλη – Κάτω η κυβέρνηση των δολοφόνων
Ομιλητής: Σπύρος Γεωργακόπουλος

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

● TETARTH 10/4
Στέκι Αριστερής Κίνησης 7μμ
Ρόζα Λούξεμπουργκ, η φλόγα της Επανάστασης
Ομιλήτρια: Μαρία Καστελιώτη
● TETARTH 24/4
Στέκι Αριστερής Κίνησης 7μμ
Γυναικοκτονίες – ποιος ευθύνεται;
Ομιλήτρια: Λίλιαν Μπουρίτη

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

PEMΠTH 11/4 καφέ Drums 7.30μμ
Οι ζωές μας πάνω από τα κέρδη τους
Ομιλητής: Σπύρος Γεωργακόπουλος

ΠΕΡΑΙΑΣ

● TETARTH 10/4
Έστα Καφέ, δίπλα στο δημαρχείο 7μμ
Πώς νίκησε η ρώσικη επανάσταση
Ομιλήτρια: Βαρβάρα Αδριανού
● TETARTH 17/4
Έστα Καφέ, δίπλα στο δημαρχείο 7μμ
Πώς έχασε η ρώσικη επανάσταση
Ομιλητής: Γιάννης Γρηγορακάκης
● TETARTH 24/4
Έστα Καφέ, δίπλα στο δημαρχείο 7μμ
Παλαιστίνη – Αντίσταση στη γενοκτονία
Ομιλήτρια: Μήτσι Μπαμπάκου

ΝΙΚΑΙΑ - ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ

● TETARTH 10/4 δημαρχείο 7μμ
Παλαιστίνη – Αντίσταση στη γενοκτονία
Ομιλήτρια: Αναστασία Παπαδάκη
● TETARTH 17/4 δημαρχείο 7μμ
Γερμανία – Η «ατμομηχανή» της ΕΕ σε κρίση
Ομιλήτρια: Ρούλα Ηλιάδου

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

TETARTH 10/4 δημαρχείο 7μμ
Οργανώνουμε την πανεργατική απεργία στις 17 Απρίλη

Ομιλήτρια: Ευγενία Βρούσο

ΧΑΝΙΑ

TETARTH 10/4
το καφενείο της Μίνως, αρ. 52, 5μμ
Η μάχη για να ρίξουμε τη Νέα Δημοκρατία και η πανεργατική απεργία στις 17 Απρίλη
Ομιλήτρια: Άννα Μαματσή

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

TETARTH 10/4 καφέ Μαρίνα 7.30μμ
Παλαιστίνη – Αντίσταση στη γενοκτονία
Ομιλήτρια: Ειρήνη Χατζηανέστη

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

TETARTH 10/4 Πυρσινέλα 5, 3ος ορ. 7μμ
Οργανώνουμε την πανεργατική απεργία στις 17 Απρίλη
Ομιλήτρια: Λουίζα Γκίκα

ΒΟΛΟΣ

PEMΠTH 11/4 Θόλος 8μμ
Η επανάσταση των γαρυφάλων στην Πορτογαλία
Ομιλήτρια: Μυρτώ Ασημακοπούλου

ΠΑΤΡΑ

● PEMΠTH 11/4
Ρήγα Φεραίου 48, καφέ Aberto 7.30μμ
17 Απρίλη πανεργατική απεργία – Να τελειώνουμε με την κυβέρνηση των δολοφόνων
Ομιλητής: Γιάννης Αγγελόπουλος
● PEMΠTH 18/4
Ρήγα Φεραίου 48, καφέ Aberto 7.30μμ
50 χρόνια από την πτώση της Χούντας
Ομιλητής: Γιώργος Πελεκούδας
● TETARTH 24/4
Αράτου 21, αιθ. ΕΒΕ, 1ος ορ. 7.30μμ
Πορτογαλία 1974 – Η επανάσταση των γαρυφάλων
Ομιλητής: Γιάννης Αγγελόπουλος

ΞΑΝΘΗ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 12/4 καφέ Βυζάντιο 6.30μμ
Οργανώνουμε την πανεργατική απεργία στις 17 Απρίλη
Ομιλητής: Τζεμαλί Μηλιαζήμ

Θεσσαλονίκη

ΔΥΤΙΚΑ

TETARTH 10/4 καφέ Πέτρος 7.30μμ
100 χρόνια από το θάνατο του Λένιν – Η πολύτιμη επαναστατική παράδοση
Ομιλητής: Νίκος Χατζάρας

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ - ΚΑΜΑΡΑ

TETARTH 10/4 καφέ Προέτα 8μμ
Πέρα από το νόμο για τα ομόφυλα ζευγάρια
Ομιλήτρια: Κώστας Τορπουζίδης

ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ

TETARTH 10/4 καφέ Διώροφο 6.30μμ
1944 – Η χρονιά της κορυφαίας ταξικής σύγκρουσης
Ομιλητής: Μανώλης Μανουσαρίδης

ΤΟΥΜΠΑ - ΧΑΡΙΛΑΟΥ

TETARTH 10/4 καφέ Άνεμος 8μμ
Από τον διαρκή πόλεμο στη διαρκή επανάσταση
Ομιλητής: Παντελής Γκανάτσας

Εξορμήσεις

PEMΠTH 11/4

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Λαϊκή Ταμπούρια 12μμ
Ν.ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6.30μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 12/4

ΝΙΚΑΙΑ Μετρό 6.30μμ
ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ
Σταθμός ΗΣΑΠ 6.30μμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Μετρό 7μμ
ΠΑΤΗΣΙΑ
Σκλαβενίτης Πατησίων 6.30μμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ Μάρκετ Iv 7μμ
ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ
ΑΒ Πλ. Εθνικής Αντίστασης 6.30μμ
ΚΟΛΩΝΟΣ Σούπερ Μάρκετ Γαλαξιάς, Λένορμαν 6.30μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 13/4

ΠΕΙΡΑΙΑΣ Σωτήρος 12μμ
ΜΑΡΟΥΣΙ Πεζόδρομος Ερμού 12μμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης 11.30πμ
ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ Λ.Ηρακλείου 12πμ
ΚΥΨΕΛΗ
Πλ. Κυψέλης, Γερμανός 12πμ
ΑΙΓΑΛΕΩ Μετρό 11.30πμ
ΙΛΙΟΝ
Κεντρική πλατεία Ιλίου 11.30πμ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ
ΑΒ Πετρουπόλεως 11.30πμ
ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 11.30πμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ Δημαρχείο 11.30πμ
ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή Καλλιδρομίου 12μμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ
Λαϊκή Πανόρμου 12μμ
Ν.ΚΟΣΜΟΣ Λαϊκή 12μμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ
Πεζόδρομος Χαϊμαντά 12μμ
ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Σκλαβενίτης 12μμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ “Κελάρι”
Πεζόδρομος Περιστερίου 12μμ
ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 12μμ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ Πλ.Βαρνάβα 1μμ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΤΟΥΜΠΑ Πάρκο Αγ. Θεράποντα 12μμ
ΚΕΝΤΡΟ Άγαλμα Λαμπράκη 12μμ
ΔΥΤΙΚΑ Λαϊκή Ξηροκρήνης 12μμ
ΧΑΝΙΑ Λαϊκή Μίνως 11πμ
ΞΑΝΘΗ Πλατεία 11πμ
ΠΑΤΡΑ Αγ.Γεωργίου 12μμ
ΗΡΑΚΛΕΙΟ Λιοντάρια 6.30μμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ Περιφέρεια 12μμ
ΒΟΛΟΣ Πλ. Αγ. Νικολάου 11πμ

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιακή Εφημερίδα
εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης,
Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα
τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Σωτήρης Κοντογιάννης,
Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης,
Λεάνδρος Μπόλαρης, Μάνος Νικολάου,
Γιώργος Πίττας, Αφροδίτη Φράγκου
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση:
Γ. Κούβαρης

Εκτύπωση: News Press Hold,
παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatikiki@gmail.com
τηλ.: 210 5241001,
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύσει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης.

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματί-

σουν την παραγωγή και την διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι μεγάλες πολυεθνικές. Μόνο εάν παλέψουμε όλοι μαζί σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορούμε να σταματήσουμε τους πλούσιους και δυνατούς που κυριαρχούν πάνω στον πλανήτη. Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πετύχει μόνο εάν είναι παγκόσμια. Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας όπου ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απομονωμένη επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του '17 ηττήθηκε κάτω από την πίεση της παγκόσμιας αγοράς. Αυτό άνοιξε τον δρόμο για την επικράτηση του Στάλιν και την μετατροπή της Ρωσίας σε κρατικό καπιταλισμό. Του ίδιου τύπου καθεστώτα δη-

μιουργήθηκαν αργότερα στην Ανατολική Ευρώπη και την Κίνα.

Ενάντια στον ρατσισμό, τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προσπάθεια που έχει στόχο την διαίρεση της εργατικής τάξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα – φρούριο, κομμάτι μιας Ε.Ε – φρούριο, που καταδικάζει πρόσφυγες και μετανάστες να πεθαίνουν στα σύνορά της και να αντιμετωπίζουν ρατσιστικές διακρίσεις αν καταφέρουν να τα περάσουν. Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των ανθρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και φύλο καθώς και όλους τους καταπιεσμένους να οργανώσουν την αντίστασή τους. Υποστηρίζουμε όλα τα αυθεντικά εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα. Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνική, πολιτική και οικονομική ισότητα των γυναικών και για το τέλος όλων των διακρίσεων ενάντια στους

ομοφυλόφιλους, γυναίκες και άντρες. Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που καταστρέφει τον πλανήτη μέσα από το κυνήγι του κέρδους και τους ανταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατοί γιατί είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλούτο, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό. Για να συγκροτηθεί μ' αυτή την δύναμη, η εργατική τάξη χρειάζεται να είναι κι αυτή οργανωμένη. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, έχει σαν στόχο να φέρει τους ακτιβιστές του κινήματος μαζί με την εργατική τάξη. Το επαναστατικό κόμμα είναι αναγκαίο για να δυναμώσει το κίνημα, να οργανώσει τον κόσμο μέσα σ' αυτό και να βοηθήσει να αναπτυχθούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατηγικές που θα μπορέσουν ν' ανατρέψουν συνολικά τον καπιταλισμό.

Συνεχίζονται καθημερινά οι κινητοποιήσεις ενάντια στην απόλυση του Δημήτρη Αντωνίου από τη διοίκηση του ΕΚΠΑ.

Ο Δ. Αντωνίου είναι 19 χρόνια συμβασιούχος εργαζόμενος στο ΕΚΠΑ και εκλεγμένος στο κεντρικό συμβούλιο της Ομοσπονδίας Διοικητικού Προσωπικού Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης (ΟΔΙΠΤΕ). Απολύθηκε εκδικητικά με αφορμή την κινητοποίηση που οργάνωσαν στις 12 Φλεβάρη σωματεία εργαζομένων και φοιτητικοί σύλλογοι ενάντια στο απεργοσπαστικό μέτρο της τηλεεταστικής, με το οποίο η κυβέρνηση προσπαθούσε να κάμψει το κίνημα των καταλήψεων που βρισκόταν σε εξέλιξη.

Συγκεντρώσεις με στάσεις εργασίας οργανώθηκαν την Παρασκευή 5/4 και τη Δευτέρα 8/4 στην Πρυτανεία του ΕΚΠΑ στα Προπύλαια από τον Σύλλογο Διοικητικού Προσωπικού του ΕΚΠΑ, με τη στήριξη της ΟΔΙΠΤΕ, της ΑΔΕΔΥ, του ΕΚΑ και πολλών σωματείων του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα και φοιτητικών συλλόγων. Το λόγο πήραν μια σειρά αγωνιστές/ριες από εργατικούς χώρους και σχολές, εκφράζοντας τη συμπαράστασή τους και τον κοινό αγώνα μέχρι να παρθεί πίσω η απόλυση.

«Η κυβέρνηση έχει ζοριστεί. Έκανε προσπάθεια να επιτεθεί στους αγώνες ενάντια στα ιδιωτικά πανεπιστήμια με συκοφαντίες, απειλές, καταστολή και εισαγγελικές παρεμβάσεις. Τώρα παίρνει τη σκυτάλη η πρυτανεία του ΕΚΠΑ και προχωρά στην απόλυση του συνδικαλιστή συναδέλφου» κατήγγειλε η **Νίκη Χρονοπούλου** από το κεντρικό συμβούλιο της ΟΔΙΠΤΕ. «Αυτό που αποκάλυψε η κινητοποίηση για την οποία απολύεται ο συνάδελφος, ήταν οι κυβερνητικοί σχεδιασμοί για πανεπιστήμια μαγαζιά όπου το κριτήριο για να μπορούν να σπουδάσουν τα παιδιά του λαού, είναι το πορτοφόλι της οικογένειάς τους» συνέχισε μεταξύ άλλων.

«Η Νέα Δημοκρατία, η κυβέρνηση των δολοφόνων έχει γονατίσει και οι φοιτητικές καταλήψεις έπαιξαν τεράστιο ρόλο γιατί ενώθηκαν με το εργατικό κίνημα» δήλωσε ο **Χρίστος Αργύρης**, από το Δ.Σ του σωματείου ΓΝΑ Γεννηματάς και μέλος του

Η απόλυση του Δ. Αντωνίου δεν θα περάσει

5/4, Συγκέντρωση ενάντια στην απόλυση του Δ. Αντωνίου στα Προπύλαια. Φωτό: Στέλιος Μικαηλίδης

Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης. «Αυτό που έγινε σε εκείνη την κινητοποίηση για την οποία διώκεται ο Αντωνίου, έδειξε ποιος έχει τη δύναμη να ασκήσει εργατικό έλεγχο στα πανεπιστήμια. Ο Αντωνίου απολύεται γιατί είναι συμβασιούχος. Αυτό είχαν προσπαθήσει να κάνουν και πριν μερικά χρόνια όταν πήγαν να απολύσουν τον τότε επικουρικό γιατρό Κ. Καταραχιά, που ήταν πρόεδρος του μαχητικού σωματείου του Αγ. Σάββα. Δώσαμε τη μάχη με απεργιακές κινητοποιήσεις και κερδίσαμε. Το ίδιο και τώρα. 40 καθαρίστριες απολύονται από το ίδιο νοσοκομείο για να μπει ο εργολάβος. Κάνανε απεργία διαρκείας και τώρα επιστρέφουν στο νοσοκομείο αφού κέρδισαν τα ασφαλιστικά μέτρα. Αυτό πρέπει να κάνουν και οι διοικητικοί στο ΕΚΠΑ. Απεργία διαρκείας και μαζί με τους φοιτητές και όλα τα σωματεία που συμπαραστή-

κονται να επιβάλουμε ότι ο Αντωνίου θα γυρίσει πίσω».

«Ο Δ. Αντωνίου δεν είναι μόνος» ξεκαθάρισε ο **Παντελής Βαϊνάς**, μέλος της Ε.Ε της ΑΔΕΔΥ, ο οποίος κατήγγειλε ένα μπαράζ συνδικαλιστικών διώξεων που έχει εξαπολύσει η κυβέρνηση. «Δείχνει τον πανικό τους γιατί υπάρχει αντίσταση» σημείωσε ενώ όπως ενημέρωσε έχει κινηθεί δικαστική διαδικασία και σε βάρος του ίδιου για την κινητοποίηση που έγινε στις 12/2 ενάντια στην τηλεεταστική.

Όπως τόνισαν οι εργαζόμενοι του πανεπιστημίου, οι κινητοποιήσεις θα συνεχιστούν μέχρι την επαναπρόσληψη του Δημήτρη Αντωνίου στη ίδια θέση και με τους ίδιους όρους εργασίας.

Σ.Μ.

Αντίο Δημήτρη Λαζανά

Έφυγε στην Πάτρα, τλαιπωρημένος από την καρδιά του σε ηλικία 73 ετών ο Δημήτρης Λαζανάς. Χαμογελαστός, με πηγαίο αστείρευτο χιούμορ, ένας άνθρωπος «έξω καρδιά», όπως λέγαμε πάντα για τον κυρ-Μήτσο. Μια καρδιά που χώραγε τους πάντες «εκτός από τους φασίστες», όπως έλεγε και ξανάλεγε. Και όταν ο κυρ-Μήτσο μιλάγε για τους φασίστες εννοούσε πρώτα και κύρια τους χουντικούς στα «μαύρα» χρόνια της μετεφθβείας του, όπως τα περιέγραφε. Όμως δεν θα σταματούσε, όσες δεκαετίες και αν πέρασαν, να θυμίζει «τί σημαίνει δεξιά».

Και όταν στα τέλη της δεκαετίας του '80 η κυβέρνηση του γέρου Μητσοτάκη έδωσε το πράσινο φως για να βγουν στους δρόμους οι ομάδες των Κενταύρων ΟΝΝΕΔιτών ενάντια στις απεργίες των εκπαιδευτικών, των εργαζομένων στην Πειραιϊκή-Πατραϊκή, στη Μίσκο, στην Πιρέλι και φυσικά ενάντια στις μαθητικές καταλήψεις, ο Κυρ-Μήτσο υπομονετικά αλλά emphaticά εξηγούσε γιατί δεν πρέπει «να τους αφήσουμε να ξαναπάρουν τους δρόμους», αλλά και ο ίδιος ήταν εκεί παρόν στις περιφρουρήσεις και στην αλληλεγγυή.

Έτσι έγινε και το βράδυ της 9ης Γενάρη του 1991 όταν έφτασε από τους πρώτους στην πόρτα του 3ου Λυκείου, στο οποίο σπούδαζε η κόρη του, αμέσως μόλις έμαθε την επίθεση των ΟΝΝΕΔιτών του Καλαμπόκα στην κατάληψη. Ακολούθησε το δολοφονικό χτύπημα στον Τεμπονέρα. Ο ίδιος μετέφερε τον ήδη νεκρό καθηγητή στο νοσοκομείο. Για αυτή του την πράξη θα τιμωρηθεί στην ουσία αφού θα τραβιέται για χρόνια, ακόμα και ως κατηγορούμενος, παρόλο που ήταν ένας από τους βασικότερους μάρτυρες.

Ο Δημήτρης Λαζανάς γεννημένος στο Παλιό Σούλι, όπου έγινε και η κηδεία του, ένα αγροτοκτηνοτροφικό χωριό της ορεινής Αχαΐας 15 χιλιόμετρα έξω από την Πάτρα, οργανώθηκε σε δύσκολα χρόνια. Μέσα στην χούντα συνέχισε να δουλεύει ως εργάτης, ενώ αμέσως μετά την πτώση της οργανώθηκε στο ΠΑΣΟΚ του οποίου ήταν μέλος μέχρι που «τους μούντζωσα κάποια στιγμή

Ο Δ. Λαζανάς σε αφισκοκλήση της «Ανταρσία στην Πάτρα» το 2014

πιταλιστικό δημοτικό κατέβασμα. Και δεν σταμάτησε να συμμετέχει σε όλα τα συλλογικά πλαίσια της γειτονιάς και της περιοχής του. Από τους συλλόγους γονέων μέχρι συνδικαλιστικές ενώσεις και εκπολιτιστικούς συλλόγους, είχε πάντα σκληρό πολιτικό κριτήριο, αλλά ταυτόχρονα μαζική και ενωτική απεύθυνση αφού «είναι άλλο οι ηγεσίες και άλλο η βάση».

Στην κυρά-Μαρία, τη γυναίκα που ήταν ερωτευμένος όλη του τη ζωή, στη Γιάννα και το Γιώργο τα παιδιά του, στην εγγονή του τη Μαριαλένα, αλλά και σε όλους εμάς τους φίλους, τους συντρόφους, «τα παιδιά του», όπως μας έλεγε, θα μας λείψει πολύ το χαμόγελό του, τα ανέκδοτά του, τα πειράγματά του, αλλά κυρίως εκείνη τη μεγάλη αγκαλιά και το νοιάξιμο που χάριζε σε όλους/ες και μας έκαναν να νιώθουμε την βαθιά αξία στην κοινωνική στάση ζωής των καθημερινών αγωνιστών της εργατικής τάξης. Τα λέμε κυρ-Μήτσο πιες ένα ποτηράκι και για εμάς στο καφενείο που θα πας.

Κυριάκος Μπάνος

«Μας πετάνε στους δρόμους – Βγαίνουμε στους δρόμους»

Με κεντρικό σύνθημα «Μας πετάνε στους δρόμους – Βγαίνουμε στους δρόμους» η συντονιστική πρωτοβουλία «Κάτοικοι για το δικαίωμα στη Στέγαση» οργάνωσε το Σάββατο 6/4 την πρώτη της κινητοποίηση στο κέντρο της Αθήνας. Η πρωτοβουλία ξεκίνησε μετά από κάλεσμα της Επιτροπής Μαχαλά Μεταξουργείου αλλά γρήγορα αγκαλιάστηκε από κάτοικους και συλλογικότητες από τις γειτονιές του κέντρου της Αθήνας.

Η πολύχρωμη διαδήλωση, με τη συμμετοχή 800 ατόμων, που ξεκίνησε από το Θησείο κάτω από τους βαλκανικούς ήχους της μπάντας Αγία Φανφάρα, είχε μπροστά τις συλλογικότητες που στηρίζουν το συντονιστικό ενώ στη συνέχεια έρχονταν οι δημοτικές παρατάξεις (Ανατρεπτική Συμμαχία για την Αθήνα, Ανοιχτή Πόλη) και ακολουθούσαν πολιτικές οργανώσεις. Η πορεία βάδισε στους δρόμους του κέντρου της Αθήνας και κατέληξε μπροστά στο Υπουργείο Οικονομικών στο κάτω μέρος της πλ. Συντάγματος όπου χτίστηκε ένα τείχος από κούτες μετακόμισης.

«Επενδύσεις, golden visa σπίτι δεν μπορώ να βρω, μας ανέβασαν τα νοίκια στο θεό», «Μέχρι το Μαξίμο», «Ακουστεί καλά οι άνθρωποι αντιστέκονται σε κάθε γειτονιά», «Στοιβάζετε τους πρόσφυγες σε αμπάρια καραβιών και Golden Visa δίνετε σε τραστ επενδυτών», είναι κάποια από τα συνθήματα που ακούστηκαν κατά τη διάρκεια της κινητοποίησης.

Άλλωστε είναι πλέον απόλυτα ορατό πως το θέμα της στέγασης τόσο στην Αθήνα όσο και στις υπόλοιπες πόλεις της χώρας έχει γίνει βραχνάς για τα εργατικά λαϊκά στρώματα. Η Ελλάδα είναι πρωταθλήτρια στο κόστος στέγασης σε όλη την Ε.Ε. Τα μνημόνια, η κατάργηση του ΟΕΚ, η συνεχής και ραγδαία αύξηση των ενοικίων (40-50% τα τελευταία 5 χρόνια), η ασυδοσία της τουριστικής ανάπτυξης, τα ανεξέλεγκτα airbnb, τα επενδυτικά funds, οι Golden Visas, όλες αυτές οι πολιτικές έχουν κάνει την καθημερινότητα αφόρητη.

Γι' αυτό και η πρωτοβουλία που βάζει το ζήτημα της «αξιοπρεπούς κατοικίας για όλο ο λαό, αλλά και της προστασίας του χαρακτήρα των γειτονιών μας» θα συνεχίσει την επόμενη περίοδο να οργανώνει δράσεις και κινητοποιήσεις.

Κ.Μ.

ΤΟ ΦΙΑΣΚΟ ΤΗΣ ΑΜΑΛΘΕΙΑΣ

Δεν είναι κέρα, είναι δέρα

Σε φιάσκο κατέληξε την περασμένη εβδομάδα η πολυδιαφημισμένη επιχείρηση «ανθρωπιστικής βοήθειας Αμάλθεια» για την Γάζα και μαζί της και οι απόπειρες του Μπρίντεν, του Σούνακ, του Μητσοτάκη και του προέδρου της Κύπρου Χριστοδουλίδη -που υποτίθεται πήρε την πρωτοβουλία για την επιχείρηση- να φορέσουν «την προβιά» (δέρας) του «ανθρωπισμού» για να καλύψουν την στήριξη και συμμετοχή στα εγκλήματα του ισραηλινού στρατού.

Η επιχείρηση Αμάλθεια (από το «Κέρασ αφθονίας της Αμάλθειας») υποτίθεται θα αντικαθιστούσε τη βοήθεια που παρείχε η UNRWA του ΟΗΕ μετά το σταμάτημα της χρηματοδότησης από τις ΗΠΑ. Την περασμένη Δευτέρα αναμενόταν να φθάσει στην Γάζα με τυμπανοκρουσίες το δεύτερο φορτίο βοήθειας που μετέφεραν τα πλοία, Open Arms, Jennifer, Ledra Dynamics και ARIS. Αλλά με την άφιξη των πλοίων στην Γάζα, ο ισραηλινός στρατός με ένα στοχευμένο χτύπημα χτύπησε στην Ντεϊρ αλ Μπαλάχ αυτοκίνητα της MKO World Central Kitchen -που είχε αναλάβει τη διανομή των τροφίμων- δολοφονώντας επτά εργαζόμενους από την Αυστραλία, το Ηνωμένο Βασίλειο, την Πολωνία, τις ΗΠΑ ενώ νεκρός έπεσε και Παλαιστίνιος οδηγός οχήματος.

Το χτύπημα ήταν προσημασμένο. Τις προηγούμενες μέρες άλλο αυτοκίνητο της MKO είχε χτυπηθεί από ισραηλινό ελεύθερο σκοπευτή. Ο ισραηλινός στρατός ήταν ενημερωμένος για τη διαδρομή των αυτοκινήτων τα οποία είχαν περάσει τα σχετικά τερεκ πόντ και παρακολουθούσαν από αέρος από ισραηλινά drones τα οποία χτύπησαν διαδοχικά με τρία χτυπήματα, το πρώτο αλλά και το δεύτερο και το τρίτο αυτοκίνητο του κομβίου όταν οι επιζώντες από το πρώτο έτρεξαν να σωθούν σε αυτά. Μετά από το χτύπημα, η World Central Kitchen και άλλες τρεις οργανώσεις, ανακοίνωσαν ότι σταματάνε τη δράση τους στην Γάζα καταγγέλλοντας το Ισραήλ για «στοχευμένη και ασυγχώρητη επίθεση» ενώ τα πλοία γύρισαν πίσω στην Κύπρο με πάνω από 200 τόνους βοήθειας.

Όλες οι κυβερνήσεις των χωρών από τις οποίες προέρχονταν οι δολοφονημένοι εργαζόμενοι και οι χώρες οι οποίες εμπλέκονται στην Αμάλθεια καταδίκασαν την επίθεση χωρίς όμως καν να αναφέρουν το όνομα του Ισραήλ.

Λίγο αργότερα, ο ίδιος ο Νετανιάχου ζήτησε συγγνώμη δηλώνοντας ότι η επίθεση έγινε «κατά λάθος» από τον ισραηλινό στρατό όταν εντοπίστηκε από αέρος κάποιο άτομο «να κουβαλάει κάτι σαν όπλο στους ώμους του». Στην πραγματικότητα το κράτος του Ισραήλ ήθελε να εξασφα-

Φον ντερ Λάιεν, Μητσοτάκης και Χριστοδουλίδης

Φωτό: Ahmed Zakot/Reuters

Το αυτοκίνητο στο οποίο σκοτώθηκαν οι εργαζόμενοι της World Central Kitchen στη Γάζα

λίσει ότι θα σταματήσει η οποιαδήποτε διανομή τροφίμων στην Βόρεια Γάζα. Το Ισραήλ χρησιμοποιεί την πείνα σαν όπλο για να κάμψει την αντίσταση των Παλαιστίνιων και σαν ένα ακόμη εργαλείο εθνοκάθαρσης προκειμένου να αδειάσει την Γάζα, με έμφαση στο βόρειο τμήμα της, από τους κατοίκους της.

Αντίθετα αποτελέσματα

Αλλά αυτή του η απόπειρα έχει φέρει, προς το παρόν, ακριβώς τα αντίθετα αποτελέσματα. Οι πλέον φιλικές προς το Ισραήλ κυβερνήσεις βρέθηκαν γυμνές από τον «ανθρωπιστικό τους μανδύα» αντιμέτωπες με ένα νέο κύμα οργής από τον κόσμο, που σε κάποιες χώρες όπως η Βρετανία μετατράπηκε σε πολιτική κρίση στο εσωτερικό της κυβέρνησης Σούνακ, με βουλευτές των Συντηρητικών να ζητάνε μέχρι και την διακοπή της βοήθειας στο Ισραήλ. Εκεί που το παλαιστινιακό λειτουργούσε ως παράγοντας κρίσης στο κόμμα των Εργατικών με τον Κόρμπιν να στοχοποιείται από την ηγεσία του Στάρμερ για την υποστήριξη του στην Παλαιστίνη, η κρίση πέρασε στο στρατόπεδο των Συντηρητικών με τον Σούνακ να αναγκάζεται να γλύφει εκεί που πριν έφτυνε, δηλώνοντας: «Ολόκληρο το Ηνωμένο Βασίλειο είναι σοκαρισμένο από την αιματοχυσία και συγκλονισμένο από τον φόνο γενναίων Βρετανών ηρώων που έφεραν βοήθεια σε αυτούς που την είχαν ανάγκη», δήλωσε,

εκεί που πριν λίγο κατηγορούσε όσους υποστήριζαν τους Παλαιστίνιους λίγο-πολύ σαν «ύποπτους τρομοκρατίες».

Ακολούθησε μια θεαματική κλωτούμπα από τον Νετανιάχου. Τέσσερις μέρες μετά το χτύπημα, το Ισραήλ ανακοίνωσε το άνοιγμα προσωρινών περασμάτων προς την Γάζα με τις ισραηλινές αρχές να δηλώνουν ότι μόνο την Κυριακή 7/4 επιτράπηκε σε 322 φορτηγά με βοήθεια να μπουν στη Γάζα -ο μεγαλύτερος ημερήσιος αριθμός από τις 7 Οκτωβρίου.

Η «ανθρωπιστική» βοήθεια που υποσχονται ο Νετανιάχου, οι ΗΠΑ και οι σύμμαχοί τους, είναι μια απάτη. Όσο δε αφορά τις ΗΠΑ, η δημιουργία πλωτής προβλήτας προς τη Λωρίδα της Γάζας που βρίσκεται υπό κατασκευή από τον αμερικανικό στρατό και στην οποία θα συμμετέχουν 1.000 αμερικάνοι στρατιώτες, στην ουσία δεν είναι τίποτε άλλο από μια απόπειρα να δηλώσουν το «παρών» στη Γάζα.

Δεν υπάρχει άλλος δρόμος για να σταματήσει ο επαπειλούμενος λιμός και να υπάρξει πραγματική ανθρωπιστική βοήθεια στην Γάζα πέρα από την άμεση απόσυρση του ισραηλινού στρατού, τον τερματισμό της βάρβαρης ισραηλινής κατοχής, την άμεση επιστροφή των Παλαιστίνιων στις εστίες τους, με την Γάζα υπό τον έλεγχο των ίδιων των Παλαιστίνιων.

Γιώργος Πίπτας

Φονικό αδιέξοδο του Νετανιάχου

Αποχώρησε για δεύτερη φορά από την Χαν Γιούνις στη νότια Γάζα, ο ισραηλινός στρατός αφήνοντας πίσω του μια μικρή δύναμη. Οι επιστρέφοντες κάτοικοι αναφέρουν ότι το 90% της πόλης είναι κατεστραμμένο και ότι δυσωδία βγαίνει μέσα από τα χαλάσματα - με τους καταπλακωμένους αγνοούμενους σε ολόκληρη την Γάζα να φτάνουν περίπου τις 8.000 και τους επιβεβαιωμένους νεκρούς Παλαιστίνιους να έχουν ξεπεράσει τις 33.000 στους έξι μήνες πολέμου.

Το κράτος του Ισραήλ, όπως ακριβώς και πριν από δύο μήνες, ανακοίνωσε ότι αποχωρεί έχοντας εξαλείψει την Χαμάς, αλλά όπως χαρακτηριστικά ανέφερε η ισραηλινή εφημερίδα Χάαρετζ: «Η ισραηλινή κοινωνία θα πρέπει να μάθει την αλήθεια. Ο τεράστιος αριθμός θανάτων και η καταστροφή που αφήνουν πίσω τους οι IDF στη Γάζα, μαζί με αρκετές απώλειες από την πλευρά μας, δεν μας φέρνουν προς το παρόν πιο κοντά στην επίτευξη των στόχων του πολέμου».

Στην πραγματικότητα η αδυναμία του ισραηλινού στρατού να τσακίσει την παλαιστινιακή αντίσταση το οδηγεί σε ολοένα και πιο προκλητικά εγκλήματα, σαν και αυτό της επίθεσης που άφησε νεκρούς τους έξι εργαζόμενους της MKO που έκανε συσσίτια, με αποτέλεσμα να αυξάνεται η εσωτερική κατακραυγή στις χώρες της Δύσης και μαζί της και η διεθνής πίεση πάνω στο Ισραήλ.

Στο εσωτερικό του Ισραήλ, η πολιτική κρίση οξύνεται οδηγώντας την κυβέρνηση Νετανιάχου από το ένα αδιέξοδο στο άλλο. Το κλείσιμο των έξι μηνών από τις 7/10 συνοδεύτηκε από νέες μαζικές διαδηλώσεις που ζητούν συμφωνία για την επιστροφή των ισραηλινών ομήρων καταγγέλλοντας την κυβέρνηση Νετανιάχου για τους χειρισμούς της. Ενώ από την άλλη, η φασιστική και ακραία σιωνιστική πτέρυγα της ισραηλινής κυβέρνησης απειλεί: Ο υπουργός Εθνικής Ασφαλείας Μπεν Γκβιρ προειδοποίησε τον Νετανιάχου ότι «χωρίς την επίθεση στη Ράφα, δεν έχει εντολή να υπηρετήσει ως πρωθυπουργός».

Το Ισραήλ, που επιδιώκει κλιμάκωση του πολέμου στην Μέση Ανατολή ελπίζοντας σε ακόμη πιο ενεργή εμπλοκή των ΗΠΑ στο πλευρό του, περιμένει να δει την απάντηση του Ιράν στον βομβαρδισμό της πρεσβείας του στη συριακή πρωτεύουσα από τον ισραηλινό στρατό - με τον αρχηγό του

επιτελείου του ιρανικού στρατού να δηλώνει ότι «η Τεχεράνη θα επιλέξει τον χρόνο και τον τρόπο της απάντησής της». Σε αυτό το πλαίσιο, ο ισραηλινός στρατός συνέχισε να βομβαρδίζει θέσεις στο Λίβανο (όπου 359 άνθρωποι έχουν σκοτωθεί από τις ισραηλινές επιθέσεις) εκδίδοντας μάλιστα και μια ανακοίνωση με τίτλο «Προετοιμασία για τη μετάβαση από την άμυνα στην επίθεση» στην οποία αναφέρει ότι ολοκλήρωσε τη «νέα φάση προετοιμασίας πολέμου στα σύνορα με το Λίβανο». Αλλά η μέχρι στιγμής στάση του Ιράν και της Χεσμπολά στο Λίβανο, παρά τις κλιμακούμενες ισραηλινές προκλήσεις δείχνουν ότι προτιμούν απαντήσεις «χαμηλής έντασης».

Σχετικά με τις διαπραγματεύσεις που συνεχίζονται στο Κάιρο, η Χαμάς διέψευσε (8/4) τις συνήθεις διαρροές που ανέφεραν ότι «σημειώνεται πρόοδος» επαναλαμβάνοντας ότι το Ισραήλ δεν αποδέχεται τα αιτήματα για μόνιμη κατάπαυση του πυρός στη Γάζα, επιστροφή των Παλαιστίνιων στα σπίτια τους στο βόρειο τμήμα της Γάζας, απόσυρση των ισραηλινών στρατευμάτων, ανταλλαγή αιχμαλώτων και παράδοση επισιτιστικής βοήθειας. Μια μέρα μετά ο Νετανιάχου ανακοίνωσε ότι ορίστηκε η ημερομηνία χερσαίας επέμβασης στη Ράφα χωρίς να αναφέρει το πότε.

Όπως σημείωσε στο CNN, ο N. Thrall, ειδικός στην αραβοϊσραηλινή σύγκρουση, οι περισσότερες προσπάθειες για την εξεύρεση εναλλακτικών σχεδίων δεν είναι ρεαλιστικές λόγω της θέσης του Ισραήλ:

«Ο Γκαντζ μπορεί να ζητά εκλογές, να επισκέπτεται τις ΗΠΑ και για πολλούς να θεωρείται ως εναλλακτική στον Νετανιάχου μπροστά στο αδιέξοδο, αλλά μοιράζεται τις ίδιες ιδέες και το ίδιο σχέδιο. Δεν έχει σημαντικά διαφορετικές ιδέες για τη Γάζα ή για το μέλλον του Ισραήλ, της Παλαιστίνης ή για την παλαιστινιακή κυριαρχία».

Η μόνη απάντηση βρίσκεται στην κλιμάκωση του παγκόσμιου κινήματος αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη που και την περασμένη εβδομάδα συνέχισε να δίνει μηνύματα σθεναρής αντίστασης προχωρώντας σε διαμαρτυρίες σε όλο τον κόσμο. Όπως αυτή του στρατιώτη της Πολεμικής Αεροπορίας των ΗΠΑ Larry Hibbert που συνεχίζει την απεργία πείνας μπροστά από τον Λευκό Οίκο απαιτώντας τον τερματισμό του γενοκτονικού πολέμου.

Ενα νέο πακέτο στήριξης ύψους 100 δις προς την Ουκρανία πρότεινε στην τελευταία σύνοδο κορυφής των υπουργών Εξωτερικών του ΝΑΤΟ, ο Γενς Στόλτενμπεργκ, ο γραμματέας του «Συμφώνου». Η πρόταση αναμένεται να αποφασιστεί στην Σύνοδο του ΝΑΤΟ του Ιουνίου.

Τυπικά ο στόχος του Στόλτενμπεργκ είναι να εξασφαλίσει ότι η στρατιωτική βοήθεια της Δύσης προς το Κιέβο θα συνεχιστεί απρόσκοπτα ακόμα και αν κερδίσει ο Ντόναλντ Τραμπ τις προεδρικές εκλογές του Νοεμβρίου στις ΗΠΑ. Οι Ρεπουμπλικάνοι έχουν μπλοκάρει δυο φορές μέχρι τώρα τα σχέδια του Λευκού Οίκου για την παροχή στρατιωτικής και οικονομικής βοήθειας προς την Ουκρανία. Πολλοί πιστεύουν ότι ο Τραμπ θα ακολουθήσει μια πολιτική «απομονωτισμού» αν εκλεγεί τον Νοέμβριο και θα εγκαταλείψει την Ουκρανία στην «τύχη της». Η δυτική ψυχροπολεμική προπαγάνδα έχει ήδη αρχίσει να κατηγορεί τον Τραμπ ότι «ετοιμάζεται να χαρίσει τη νίκη στον Πούτιν» και να προειδοποιεί για τις συνέπειες που μπορεί να έχει κάτι τέτοιο. Πολλοί λένε ήδη ότι αν κερδίσει η Ρωσία δεν αποκλείεται να εισβάλλει στη συνέχεια ακόμα και σε κάποια χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Πρόκειται για καθαρή προπαγάνδα. Πρώτον είναι αφέλεια να πιστεύει κανείς ότι η Αμερική, η μεγαλύτερη υπερδύναμη του πλανήτη, θα παραιτηθεί από τον ρόλο του «παγκόσμιου χωροφύλακα» επειδή θα αλλάξει η κορυφή του Λευκού Οίκου. Το ποιος είναι ο πρόεδρος των ΗΠΑ προφανώς και δεν είναι αδιάφορο – παρόλο που οι διαφορές ανάμεσα στα δυο μεγάλα κόμματα των ΗΠΑ, των Δημοκρατικών και των Ρεπουμπλικάνων είναι ιστορικά μηδαμινές. Αλλά είναι γελοίο να πιστεύει κανείς ότι ο Τραμπ, αν εκλεγεί, θα ακολουθήσει μια λιγότερο επιθετική εξωτερική πολιτική. Ο Τραμπ, για να μην ξεχνάμε, ήταν αυτός που μετέφερε την αμερικανική πρεσβεία στο Ισραήλ από το Τελ Αβίβ στην Ιερουσαλήμ.

Η πρόταση του Στόλτενμπεργκ είναι μια προσπάθεια της Δύσης να ξεφύγει από το τέλμα στο οποίο έχει φτάσει ο πόλεμος στην Ουκρανία με «ένα άλμα προς τα μπρος». Η πολυδιαφημισμένη μεγάλη «ουκρανική αντεπίθεση» που ξεκίνησε πριν από ένα περίπου χρόνο έχει καταλήξει σε πλήρη αποτυχία. Όπως έγραφε η εφημερίδα Financial Times,

«η αντεπίθεση της Ουκρανίας δεν πέτυχε τους υψηλούς στόχους της, συμπεριλαμβανομένης της ανακατάληψης εδαφών που ελέγχονται από τη Ρωσία και της αποκοπής

Ουκρανοί στρατιώτες σε χαρακώμα στο Μπαχμούτ. Φωτό: Kai Pfaffenbach/Reuters

ΟΥΚΡΑΝΙΑ

Σταματήστε τον πόλεμο

της χερσαίας γέφυρας τους προς την Κριμαία. Χιλιάδες Ουκρανοί στρατιώτες σκοτώθηκαν ή τραυματίστηκαν και εκατοντάδες μαχητικά οχήματα και όπλα που προμήθευσε η Δύση καταστράφηκαν. Ως αποτέλεσμα, το ηθικό στην Ουκρανία έχει πέσει και οι δημοσκοπήσεις δείχνουν ότι η ομοψυχία των πρώτων μηνών έχει σπάσει».

Οι νέοι, γράφει η Financial Times, έχουν σταματήσει να πηγαίνουν εθελοντικά στον στρατό και οι στρατηγικοί πιέζουν τον Ζελένσκι να επιβάλλει γενική επιστράτευση.

Η ανατολική Ουκρανία θυμίζει σήμερα πολύ περισσότερο το διαβόητο Δυτικό Μέτωπο του Α' Παγκοσμίου Πολέμου παρά ένα σύγχρονο πεδίο μάχης του 21ου αιώνα. Ο στρατός του Ζελένσκι κατάφερε στους πρώτους μήνες της αντεπίθεσης να «απελευθερώσει» λίγα χωριά στα δυτικά του Ντονέσκ. Αλλά στη συνέχεια η αντεπίθεση «κόλλησε». Πριν από μερικές εβδομάδες οι ρωσικές δυνάμεις ανακατέλαβαν την Αβτίκα, μια πόλη λίγα χιλιόμετρα νοτιότερα. Χιλιάδες νέοι τραυματίζονται, ακρωτηριάζονται και σκοτώνονται για να σπρώξουν την συνοριακή γραμμή λίγα χιλιόμετρα πιο πέρα - μόνο και μόνο για να τα

«καταλάβει» ή «απευθερώσει» ξανά ο εχθρός λίγες ημέρες, εβδομάδες ή μήνες αργότερα.

«Αν θέλεις να ζήσεις, σκάβε» είναι η ρήση που κυκλοφορεί ανάμεσα στους Ουκρανούς φαντάρους, γράφει και πάλι η Financial Times. Η ζωή στην εμπόλεμη ζώνη στα σύνορα των κατεχόμενων από τη Ρωσία ανατολικών επαρχιών και της ελεύθερης Ουκρανίας υπάρχει κάτω από τη γη - στα χαρακώματα όπως ακριβώς και στο δυτικό μέτωπο του Α' Παγκοσμίου Πολέμου.

Πέφτει το ηθικό

Μαζί με το ηθικό του ουκρανικού στρατού (στη ρωσική πλευρά υπήρχε από την αρχή τεράστια αντίθεση στον πόλεμο που αντιμετώπιστηκε από τον Πούτιν με την άγρια καταστολή) πέφτει και το ηθικό των «συμμάχων». Οι εφημερίδες ρίχνουν το φταίξιμο για το μπλοκάρισμα των αμερικανικών κονδυλίων προς την Ουκρανία στους γερουσιαστές και τους βουλευτές των Ρεπουμπλικάνων που υποτίθεται ότι δρουν από μικροκομματικό συμφέρον. Όμως το ίδιο πρόβλημα αντιμετωπίζει και η Γερμανία: το ανώτατο δικαστήριο της Γερμανίας μπλόκαρε ένα κονδύλι 60 δις

Ευρώ που η κυβέρνηση του Σολτς ήθελε να χρησιμοποιήσει εν' μέρει και για την στήριξη της Ουκρανίας ύστερα από προσφυγή των χριστιανοδημοκρατών -του κόμματος της Μέρκελ που κυβέρνησε (συχνά με τον ίδιο τον Σολτς στο υπουργικό συμβούλιο) την Γερμανία τα προηγούμενα 16 χρόνια.

Αυτή η αποτυχία έχει διχάσει τους ηγέτες της Δύσης και έχει φέρει ανάγλυφα στην επιφάνεια τις αντιπαραθέσεις και τους ανταγωνισμούς τους. Η Δύση στηρίζει την Ουκρανία - αλλά αποφεύγοντας υποκριτικά κάθε κίνηση που θα μπορούσε να εμπλέξει άμεσα ΝΑΤΟϊκά στρατεύματα. Πριν από λίγες ημέρες ο Μακρόν έσπασε φραστικά αυτό το «ταμπού» προτείνοντας την αποστολή στρατευμάτων στην Ουκρανία. Ο Μακρόν δεν αγνοεί προφανώς τους κινδύνους που θα είχε μια άμεση εμπλοκή του ΝΑΤΟ, της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή της Γαλλίας σε έναν πόλεμο με την δεύτερη ισχυρότερη (μετά τις ΗΠΑ) πυρηνική δύναμη του πλανήτη. Η πρόταση είχε πολύ περισσότερο σαν στόχο να επιδείξει ότι η Γαλλία και η Ευρωπαϊκή Ένωση μπορούν να πάρουν και αυτόνομες, έξω από τον έλεγχο του ΝΑΤΟ και των ΗΠΑ, πρωτοβουλίες, όχι μόνο ειρηνευτικές αλλά και επιθετικές. Ο Στόλτενμπεργκ, γράφει η Καθημερινή: «ενδεχομένως... θέλει να κρατήσει στο ΝΑΤΟ την πρωτοβουλία κινήσεων σε ό,τι αφορά τη στρατιωτική ενίσχυση του Κιέβου και λόγω των αντίστοιχων προσπαθειών της Ευρωπαϊκής Ένωσης να αυτονομηθεί στρατηγικά στηρίζοντας πολλαπλώς την ευρωπαϊκή άμυνα».

Η Ρωσία είναι η άμεση υπεύθυνη για τον πόλεμο στην Ουκρανία. Αλλά όπως έχουμε εξηγήσει πολλές φορές από τις στήλες της Εργατικής Αλληλεγγύης, δεν είναι η μόνη υπεύθυνη. Η Δύση «έσπρωξε» τον Πούτιν στον πόλεμο με την λεηλασία των «κτησέων» της άλλοτε ισχυρής «Σοβιετικής» αυτοκρατορίας, περικυκλώνοντας τη Ρωσία με στρατιωτικές βάσεις και πυραύλους και αρνούμενη να σεβαστεί οποιαδήποτε πρόταση ειρηνικής συνύπαρξης - σαν την συμφωνία του Μίνσκ στην οποία είχαν καταλήξει μετά την «αυτονομία» των ανατολικών επαρχιών και την προσάρτηση της Κριμαίας στη Ρωσία το 2014.

Ο πόλεμος είναι προϊόν της κρίσης του ιμπεριαλισμού. Αλλά αυτό καθόλου δεν θα πρέπει να μας καθησυχάζει. Όλοι οι Μεγάλοι Πόλεμοι από κρίσεις στην παγκόσμια «τάξη» ξεκίνησαν. Και τελείωσαν μέσα σε ένα λουτρό αίματος, θανάτου και καταστροφής. Αυτή τη φορά δεν πρέπει να τους αφήσουμε να κάνουν τα ίδια.

Σωτήρης Κοντογιάννης

Συνέχεια από τη σελ.2

Χωρίς τη στήριξη των κρατών, οι φαρμακοβιομηχανίες θα ήταν ένα τίποτα. Ο Μητσοτάκης μάλιστα έβαλε και άλλη παράμετρο στο τραπέζι, αναφέροντας εμμέσως την συμμετοχή της Ελλάδας στην περικύκλωση της Υεμένης, όπου «εξασφαλίζονται οι εφοδιαστικές αλυσίδες» των φαρμακοβιομηχανιών που είναι από τις κατεξοχήν εταιρείες που απλώνουν τα δίκτυα τους από την Ασία και την Αμερική ως την Ευρώπη.

Φάρμακα και όπλα πάνε μαζί,

Όχι στην ΕΕ των σκανδάλων

σύμφωνα με τη λογική του καπιταλισμού. Και μαζί πάνε και τα σκάνδαλα, γιατί πώς αλλιώς θα είχαν προχωρήσει όλες αυτές οι συμφωνίες δισεκατομμυρίων μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της φαρμακοβιομηχανίας. Η πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Ούρσουλα φον ντερ Λάιεν, βλέπει τη θητεία της να λήγει, αλλά ταυτόχρονα να ξαναοίγει ο δικαστικός φάκελος για τις επαφές της με τον Μπουρλά

στο ξεκίνημα της πανδημίας.

Ο φάκελος πέρασε από το Βέλγιο σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Η φον ντερ Λάιεν ερευνάται για κρυφές συμφωνίες με τον Μπουρλά, στις οποίες περιλαμβάνονται και επαφές που έγιναν με SMS τα οποία μετά σβήστηκαν. Αυτές οι συμφωνίες, τις οποίες δεν μπορούμε καν να δούμε, κατέληξαν σε μια αποτυχία που περιλαμβάνει και δόσεις εμβολίων αξίας τεσσάρων δισεκατομμυρίων

που πήγαν στα σκουπίδια. Η φον ντερ Λάιεν είναι η προσωποποίηση όλου του απάνθρωπου και δολοφονικού χαρακτήρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τρέχει τους τελευταίους μήνες να κάνει συμφωνίες με όλους τους δικτάτορες με πρώτο τον Σίσι στην Αίγυπτο για να μπλοκάρουν τους μετανάστες. Υπογράφει συμφωνίες για κλιμάκωση των εξοπλισμών. Πρόλαβε και πήγε στο Ισραήλ με το που ξεκίνησε ο πόλεμος

για να στηρίξει το Ισραήλ και φυσικά είναι η βασική επαφή των φαρμακοβιομηχανιών στις Βρυξέλλες. Δεν είναι τυχαίο που την εκτιμά τόσο πολύ ο Μητσοτάκης και της παραχώρησε και το σπίτι του στην Κρήτη τον περασμένο Αύγουστο. Στο γεύμα που είχε με τον Μπουρλά μπορεί να γέλασαν και με τα σβησμένα SMS και με τα χαμένα εμβόλια και με τα εκατομμύρια νεκρούς που προκαλούν τα κέρδη της φαρμακοβιομηχανίας και οι ισχυρές της πλάτες.

Νίκος Λούντος

Μισός αιώνας από την Επανάσταση των Γαρυφάλλων

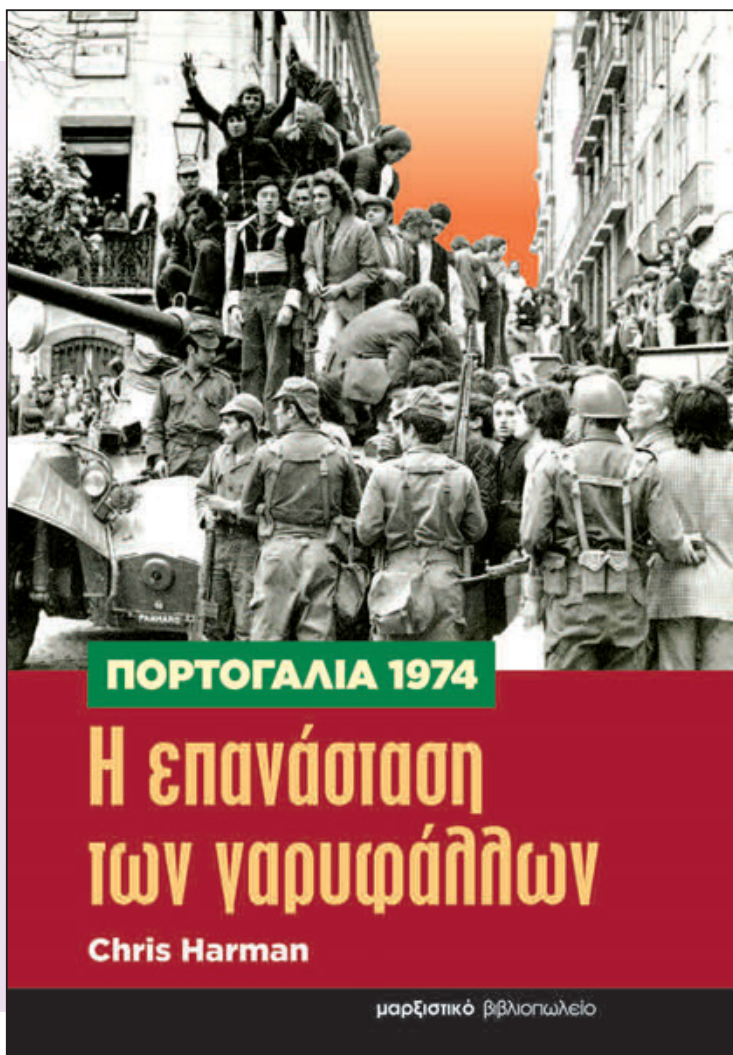
Φέτος τον Ιούλη συμπληρώνονται 50 χρόνια από την πτώση της χούντας και το ξεκίνημα αυτού που έχει μείνει στην ιστορία ως η Μεταπολίτευση, η περίοδος των εκρηκτικών αγώνων των εργατών και της νεολαίας που έφτιαξαν τα συνδικάτα και μαζικοποίησαν την Αριστερά. Δηλαδή όλα αυτά που μισεί η άρχουσα τάξη και η κυβέρνηση της ΝΔ. Η «μεταπολίτευση» δεν ήταν ένα απομωνωμένο γεγονός. Λίγους μήνες πριν, στις 25 Απρίλη του 1974 στην Πορτογαλία ανατρεπόταν η πιο παλιά δικτατορία του ευρωπαϊκού Νότου. Το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο θυμίζει αυτή την επέτειο με τη νέα του έκδοση «Πορτογαλία 1974-Η Επανάσταση των γαρυφάλλων», του Κρις Χάρμαν.

Τυπικά, η ανατροπή της δικτατορίας ήταν αποτέλεσμα της ανταρσίας των κατώτερων αξιωματικών που ήταν οργανωμένοι στο Κίνημα των Ενόπλων Δυνάμεων (MFA). Πολλοί απ' αυτούς είχαν ριζοσπαστικοποιηθεί πολιτικά μέσα από τις εμπειρίες του πολέμου ενάντια στα απελευθερωτικά κινήματα στις πορτογαλικές αποικίες της Αφρικής (Γουινέα-Μπισάου, Αγκόλα, Μοζαμβίκη). Το δικτατορικό καθεστώς ήταν σε τόσο βαθιά κρίση (σήψη, ακριβέστερα) ώστε όταν οι μονάδες που κινήθηκαν τα ξημερώματα της 25 Απρίλη δεν συνάντησαν κανέναν που να ρισκάρει να το υπερασπίσει. Οι φαντάροι έβαλαν κόκκινα γαρυφάλλα στα όπλα τους για να συμβολίσουν την αδελφοσύνη τους με τον κόσμο που βγήκε στους δρόμους.

Η ανατροπή της δικτατορίας δεν ήταν το τέλος της επανάστασης. Όπως αναφέρει ο Κρις Χάρμαν: «Οι εργάτες κι οι εργάτριες της Πορτογαλίας γιόρτασαν την Πρωτομαγιά ελεύθερα για πρώτη φορά στη ζωή τους. Εκατό χιλιάδες βγήκαν διαδηλώνοντας στους δρόμους της Λισαβόνας, κρατώντας κόκκινα πανό και ακούγοντας τις ομιλίες των ηγετών της Αριστεράς που μόλις είχαν επιστρέψει από την εξορία. Αλλά μετά, οι εργάτες δεν πήγαν απλά στα σπίτια τους περιμένοντας από αυτούς τους ηγέτες να εφαρμόσουν τις μεταρρυθμίσεις που υπόσχονταν. Κάθε κλάδος και κάθε χώρος δουλειάς είχε αιτήματα που συσσωρεύονταν επί χρόνια. Τώρα, προχωρούσαν όλοι σε απεργία για να απαιτήσουν την ικανοποίηση αυτών των αιτημάτων. Ούτε έβαζαν μόνο οικονομικές διεκδικήσεις: απαιτούσαν saneamento –μια λέξη που σήμαινε κυριολεκτικά 'κάθαρη' από τους φασίστες διευθυντές και τους χαφιέδες, το ξήλωμα όλων αυτών. 'Σε πολλούς χώρους αυτό συνεπαγόταν απόλυση όλων αυτών των γουρουνιών', δήλωσε ένας συνδικαλιστής».

Τον Φλεβάρη του 1975, οι επίσημες πηγές έδειχναν ότι 12.000 άτομα είχαν απομακρυνθεί ή τεθεί σε διαθεσιμότητα από τις προηγούμενες θέσεις τους με νόμιμα ή παράνομα μέσα, παρά τις εκκλήσεις για μετριοπάθεια τόσο από το Σοσιαλιστικό Κόμμα όσο και από το Κομμουνιστικό Κόμμα.

Μέσα σε λίγους μήνες είχαν συγκροτηθεί περισσότερες από πέντε χιλιάδες εργατικές επιτροπές -οι Comissoes de Trabalhadores- οργανώθηκαν με μαζικές συνελεύσεις -plenários- στους χώρους δουλειάς και τα μέλη τους

Κυκλοφόρησε η νέα έκδοση του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου

ήταν άμεσα ανακλητά από τους συναδέλφους τους. Εκατοντάδες επιχειρήσεις που εγκατέλειψαν τα αφεντικά πέρασαν στον έλεγχο των εργατών.

Κι όπως επισημαίνει ο **Τόνι Κλιφ** στο κείμενο «Οι μάζες μπαίνουν στον αγώνα» που περιλαμβάνεται στην έκδοση (γράφτηκε το 1975):

«Οι επιτροπές δεν είναι εναλλακτική πρόταση απέναντι στα σωματεία, αλλά αποτελούνται από αντιπροσώπους εκλεγμένους από τα κάτω, από την εργατική βάση στους χώρους δουλειάς, και σκοπό έχουν να προσφέρουν μια υπεύθυνη και δημοκρατική ηγεσία στους εργάτες μέσα στο εργοστάσιο. Η επιτροπή του εργοστασίου συντονίζει τους αγώνες σε ημερήσια βάση και όλες οι αποφάσεις που καθορίζουν την πορεία του αγώνα παίρνονται σε μαζικές συνελεύσεις. Υπάρχει συνεχής αναφορά της πορείας των διαπραγματεύσεων με τη διεύθυνση σε όλη τη βάση των εργατών.

Από την αρχή, τα οικονομικά και τα πολιτικά αιτήματα ήταν δεμένα μεταξύ τους στις εργατικές επιτροπές. Η 'κάθαρη', το saneamento, σήμαινε κάτι πολύ παραπάνω από το κυνήγι των μελών της μυστικής αστυνομίας. Μια βαθιά, αποτελεσματική και πραγματική κάθαρση σημαίνει, σε τελευταία ανάλυση, την καταστροφή του ίδιου του αστικού μηχανισμού. Κι αυτό, γιατί ένα σύστημα με κύτταρο τα εργα-

τικά συμβούλια, σημαίνει έλεγχο πάνω σε κάθε πτυχή της κοινωνικής ζωής, στις τράπεζες, στις εκκλησίες, στα σχολεία, στα πανεπιστήμια, στους διευθυντές των υπηρεσιών και των εργοστασίων. Μια πλήρης κάθαρση θα σήμαινε καταστροφή ολόκληρης της κοινωνικής ιεραρχίας, από τους διευθυντές επιχειρήσεων μέχρι τον τελευταίο επιστάτη».

Διαστάσεις

Σε κάποιες περιπτώσεις ο εργατικός έλεγχος πήρε θεαματικές διαστάσεις. Οι δημοσιογράφοι και οι υπάλληλοι της εφημερίδας Ρεπούμπλικα κατέλαβαν τις εγκαταστάσεις, στη διάρκεια μιας οικονομικής απεργίας, και έθεσαν την εφημερίδα στη διάθεση των οργανώσεων του μαζικού κινήματος. Κάτι παρόμοιο έγινε και στην περίπτωση του ραδιοφωνικού σταθμού Ρενασένσα (της Καθολικής Εκκλησίας).

Το μεγάλο ναυπηγείο Λισνάβε στη Λισαβόνα έγινε το κέντρο του μαχητικού συντονισμού των εργοστασιακών επιτροπών από 38 μεγάλα εργοστάσια της ευρύτερης περιοχής της πρωτεύουσας που έμεινε γνωστός ως Inter-Empressas. Στις 7 Φλεβάρη 1975 πήραν την πρωτοβουλία για μια διαδήλωση ενάντια στην ανεργία. Το σύνθημα ήταν «Η ανεργία είναι το αναπόφευκτο προϊόν του καπιταλισμού. Γι'

αυτό οι εργάτες θα τον καταστρέψουν και θα χτίσουν μια άλλη κοινωνία».

Ένα ακόμα σύνθημα προστέθηκε την τελευταία στιγμή: «Έξω το ΝΑΤΟ». Το κέντρισμα το έδωσε η επίσκεψη του αμερικάνικου στόλου. Η κυβέρνηση προσπάθησε να εμποδίσει τη διαδήλωση να φτάσει στην αμερικάνικη πρεσβεία. Όμως, υπήρχε ένα πρόβλημα. Οι αλεξιπτωτιστές που έστειλε να φυλάνε την πρεσβεία και να εμποδίσουν τη διαδήλωση ήταν με τη μεριά των εργατών. Έστρεψαν τα πρόσωπα –και τα όπλα τους- προς την πρεσβεία και ένωσαν τις φωνές τους με εκείνες των διαδηλωτών.

Η τελευταία φορά που μονάδες του στρατού ενώθηκαν με απεργούς εργάτες που διαδήλωναν στην Ευρώπη ήταν τον Φλεβάρη του 1917 στην Πετρούπολη της Ρωσίας. Στις σελίδες του βιβλίου βρίσκουμε μια εντυπωσιακή περιγραφή από τον Σεπτέμβρη του 1975:

«Επικεφαλής της διαδήλωσης ήταν 2.000 ναύτες και φαντάροι σε στρατιωτικά τζιπ και φορτηγά... αγνοώντας τους αξιωματικούς τους που τους είχαν διατάξει να επιστρέψουν τα οχήματα στους στρατώνες. Ακολουθούσαν εκατοντάδες εργάτες των ναυπηγείων Λισνάβε φορώντας τις φόρμες και τα κράνη εργασίας. Πίσω τους η πορεία εκτεινόταν για πάνω από τρία χιλιόμετρα με αντιπροσωπείες από εκατοντάδες εργατικές επιτροπές, επιτροπές κατοίκων και επιτροπές αγρεργατών και φτωχών αγροτών πάνω στα τρακτέρ τους. Σε κάθε εργάτη κι εργάτρια που βάδιζε στη διαδήλωση αντιστοιχούσε άλλος ένας στο πεζοδρόμιο που χειροκροτούσε, φώναζε τα συνθήματα και σήκωνε ψηλά τη σφιγμένη γροθιά του... Οι στρατιώτες φώναζαν ξανά και ξανά "Οι φαντάροι πάντα στο πλευρό του λαού" και αυτό το σύνθημα το άρπαζε και το επαναλάμβανε όλη η διαδήλωση».

Χρειάστηκε να φτάσει το τέλος του 1975 και οι αρχές του 1976 για να μπορέσει να «σταθεροποιηθεί» σχετικά ο πορτογαλικός καπιταλισμός και η «διεθνής κοινότητα» να βγάλει ένα στεναγμό ανακούφισης.

Η επανάσταση στην Πορτογαλία ήταν κομμάτι της παγκόσμιας ανόδου του κινήματος που ακολούθησε τον Μάη του '68. Από όλες τις εκρήξεις της εργατικής τάξης και της νεολαίας που σάρωσαν τον πλανήτη εκείνη την περίοδο –τον ίδιο τον γαλλικό Μάη, το «καυτό φθινόπωρο» της Ιταλίας, την «άνοιξη της Πράγας», το αντιπολεμικό κίνημα για το Βιετνάμ σε ΗΠΑ και Ευρώπη, την εξέγερση του Πολυτεχνείου και το απεργιακό τσουνάμι της Μεταπολίτευσης στην Ελλάδα, και αλλού– στην Πορτογαλία έφτασε σε μια πραγματική επαναστατική κατάσταση που δεν απείχε πολύ από την ανατροπή του καπιταλισμού σε μια χώρα της Ευρώπης. Κι όπως επισημαίνει ο πρόλογος του βιβλίου:

«Μέχρι που μπορούσαν να φτάσουν τα κινήματα που ξεπηδούσαν μέσα από την κρίση των δικτατοριών; Στην 'αποκατάσταση της δημοκρατίας' ή στην ανατροπή του καπιταλισμού; Η Πορτογαλία έδειχνε στην πράξη ότι ο δεύτερος δρόμος, ο επαναστατικός δεν ήταν ιδεολόγημα κάποιων ρομαντικών».

Λέανδρος Μπόλαρης